СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 | РАЗ НА ТИЖДЕНЬ | ONCE A WEEK | PRICE $1.00

РІК CXIII | П'ЯТНИЦЯ, 17 ЛИСТОПАДА 2006 РОКУ | ЧИСЛО 46 | VOL. CXIII | FRIDAY, NOVEMBER 17, 2006 | No. 46

Музей як скарбниця вічних цінностей

Український музей в Ню-Йорку 19 листопада відзначатиме є воє 30-річчя. З цього приводу кореспондент „Свободи" Ольга Миханцьо провела розмову з головою Управи Ольгою Гнатейко та директором цього музею Марією Шуст.

– Про Український музей сьогодні відомо далеко за межами Ню-Йорка. За тридцять років пройдено достойний шлях. Ідея стала дійсністю завдяки гарячим жіночим серцям, наполегливій праці і безмежній любові до своєї землі. Пані Ольго, коли саме цю ідею від Союзянок було підхоплено в громаді? Як поставав музей і яким був вклад української еміґрації, української жінки, мами і берегині роду, у літопис і розвиток української культури в Америці?

О. Г.: – У 1933 році, у зв'язку з участю українців у світовій виставці в Чикаґо, Союз Українок Америки закупив у Львові експонати народного мистецтва, спеціяльно для виставки в українському павільйоні, в якому представили культуру своїх батьків з далекої і на той час не всім відомої України. Це було нелегко, бо на все потрібні були кошти: відшукати, купити, зберегти і достойно представити унікальні витвори народного мистецтва, які зачаровують своєю красою і багатством, викликають подив і пошану до культурної спадщини українського народу. І їм це вдалося. Це, фактично, й стало першопоштовхом до ідеї – збирати і передавати з роду в рід численні зразки народного мистецтва: від утилітарного до декоративного. Так розпочалася велика праця, яка привела до 1976 року, коли офіційно постав на 2-ій евеню Український музей, заснований Союзом Українок Америки, головою якого тоді була Іванна Рожанковська.

– Отож жінки цю ідею і народили, і втілили в життя. Хто були головами перед вами?

О. Г. – Першою головою була Александра Різник, після неї довголітнім головою був д-р

(Закінчення на стор. 23)

Після з'їзду НСНУ: майбутнє партії – в тумані

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Як передбачала „Свобода" у редакційній статті (*10 листопада, ч. 45*), завершення ІІІ з'їзду Народного союзу „Наша Україна" минулої суботи, 11листопада, як і його початок три тижні перед тим, з алишило суспільство байдужим до цієї внутріпартійної події, хоч нібито йдеться про ту особливу партію, котра безпосередньо асоціюється з Помаранчевою революцією і її все ще актуальними гаслами. На жаль, не здійсненими... Чому саме – на це запитання, справді болюче для всієї України, й мав відповісти з'їзд НСНУ. Ні, не відповів, а ще більше заплутав і свою внутрішню, і загальну політичну ситуацію.

Що передусім впадає у вічі і що змушує коментаторів безпорадно розводити руками, – це те, що почесного голови партії Віктора Ющенка на завершальному етапі з'їзду не було зовсім. „Нашоукраїнці" виглядали сиротами, яких батько залишив напризволяще і які тепер бігли за ним, простягаючи рученята. Чільний діяч партії Роман Безсмертний в інтерв'ю російськомовним „Ізвєстіям в Україні" у вівторок, 14 листопада, відверто нарікав на відсутність Президента в залі з'їзду, але тут же спохопився і запевнив, в дусі Маяковського, що от говоримо про Президента – маємо на увазі „Нашу Україну" , говоримо про „Нашу Україну" – маємо на увазі Президента, бо „...я і мої колеґи несемо відповідальність за все те, що робить Ющенко... Саме ми вивели його на Майдан. І сьогодні повернутися до нього спиною – означає розписатися у власній нездатності реалізувати те, заради чого ми жили останні роки. І мій відхід або відхід когось з моїх колег зробить Ющенка не тільки самотнім як Президента, але і як політика, і як людину... Сьогодні коло людей, що щиро підтримують Президента, звужується...".

Ясности ця тирада не додає ні на макове зерня – тяжко з неї зрозуміти, чому звужується це коло, хто кому вірний і хто до кого повертається спиною. Та й яким чорнилом провідникам НСНУ ще треба розписуватися у власній нездатності втілити ідеали революційного Майдану, коли про це в Україні не говорить і не пише тільки лінивий?

Ще на попередньому з'їзду, рік тому, почесний голова партії Президент В. Ющенко закликав рішуче оновити керівництво НСНУ. Повторив це й тепер, на відкритті ІІІ з'їзду. І знову – „дитяча сцена": за що, тату? Та ж ми чинили тільки те, що ти звелів, – домагалися згоди з Партією Реґіонів, а коли це не вдалося – то з їхньої, а не з нашої вини. Вони відступилися від Універсалу національної єдности, а не ми. Нащо ж нас оновляти?

І сталося щось зовсім нелогічне: визнавши діяльність Ради партії незадовільною, з'їзд залишив незмінним персональний склад цього керівного органу. Ті самі Петро Порошенко, Давид Жванія, Роман Зварич, Микола Мартиненко, Борис Безпалий, Євген Червоненко, Олександер Третяков та інші „до болю" знайомі обличчя „любих друзів". На чолі з тим же Романом Безсмертним.

Порушником цього несвятого спокою на з'їзді був Микола Катеринчук, голова виконавчого комітету НСНУ. Ще напередодні з'їзду в інтерв'ю для УНІАН він назвав співпрацю „Нашої України" з Партією Реґіонів „злочином" – і це дуже усім не сподобалося. Тепер же делеґати відкинули його „нахабну" пропозицію в майбутньому обирати керівників партії загальним таємним голосуванням. З протесту проти такого антидемеократизму М. Катеринчук у понеділок, 13 листопада, повідомив, що виходить з партії. Ось його арґументи: „Для мене ця партія закінчилась. Я вирішив, бо я не роблю в своєму житті того, у що не вірю... З'їзд показав насправді, кому належить ця партія. На з'їзді перемогла меншість. Не були підтримані пропозиції Президента, його вимоги, а також не була підтримана позиція більшости однопартійців, які вимагали демократиза-

(Закінчення на стор. 3)

2005 рік: Відкриття нового будинку Українського Музею.

Упокоївся Архиєпископ Стефан (Степан Біляк)

Ієрарх УПЦ КП в США і Канаді, Почесний член Головного уряду УНС

ПАРСИПАНІ Н. Дж. – 10 листопада упокоївся, на 89-му році життя, Почесний член Головного уряду УНСоюзу, високопреосвященний Стефан (в миру Степан Біляк), Архиепископ Бориспільський, вікарій парафій Української Православної Церкви Київського патріярхату в США і Канаді.

Блаженної пам'яті Владика Стефан народився 17 серпня 1917 року у Карпатському краї. Богословську освіту здобув у духовних семінаріях Ужгороду і Мукачева, також у Варшаві. Після священичої хіротонії Блаженішим Владикою Діонисієм призначений помічником настоятеля УПЦеркви св. Архистратига Михаїла в Берліні (Німеччина). Там і застав його кінець Другої світової війни. Згодом о. Біляк разом з родиною переїхав до Гусляру, де організував велику парафію св. Миколая, ставши її настоятелем.

У 1946 році Митрополит Полікарп призначив його викладачем релігії в гімназії у Галендорфі, де він, крім того, викладав і латинську мову. В 1947 році о. Степан Біляк переселився до Вестфалії, в місто Райне, заснувавши велику православну парафію. Крім настоятельських обов'язків, працював учителем релігії та історії в народній школі і таборовій гімназії. В грудні 1949 року виїхав до США. Митрополит Іоан Теодорович призначив його настоятелем парафії в місті Джонс (Оклагома). Не минуло й року, як старанням и парафіян тут було закладено нову церкву.

Протягом наступних шести років о. Степан був настоятелем церкви св. Архистратига Михаїла в Мінеаполісі. Потім за власним бажанням і за згодою Консисторії він був призначений настоятелем УПЦеркви у Вунсакеті, Род Айленд, а згодом - у Пасейку, Ню-Джерзі. У 1963 році о. Біляка було запрошено на настоятеля Української православної катедри св. Володимира у Філядельфії, де він і пробув протягом вісімнадцяти років. Найбільшим його досягненням тут стало спорудження собору та будинку для священика. За довголітню працю (понад двадцять років) на ниві Божій Митрополит Іоан нагородив о. Степана правом носіння митри. А невдовзі Митрополит Мстислав дарував йому сан протопресвітера.

На Соборі УАПЦ (1981 року) о. протопресвітера Степана Біляка було обрано головою Консисторії. Протягом десяти років, крім парафіяльної праці, він виконував обов'язки

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Ющенко не очікує від ВР зміни політичного курсу

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко переконаний, що заслуховування звіту міністра оборони і міністра закордонних справ парляментом не потягне за собою ревізії зовнішньополітичного курсу України, сказав 14 листопада глава держави. Президент підкреслив, що давав свою оцінку вищезазначеним міністрам неодноразово, і його позиція з цього приводу не змінилась: він розглядає звіти міністрів в парляменті не в контексті ревізії зовнішньополітичного курсу держави. При цьому В.Ющенко нагадав, що здійснення зовнішньополітичного курсу належить до його компетенції. Він також підкреслив, що ніяких змін в пляні інтеґрації України в европейські і евроатлантичні структури не буде.

В. Ющенко перевірить промову В. Януковича в США

КИЇВ. — Затверджувати директиви на міжнародні переговори є конституційним правом Президента України, на цьому наголосила прес-секретар Президента Ірина Ванникова. Вона нагадала, що 13 листопада Президент України підписав Указ, який визначає деякі питання дальшого розвитку українсько-американських взаємин у зв'язку з робочою візитою прем'єр-міністра до США. Цим Указом глава держави доручив Кабінетові міністрів подати йому на затвердження проєкт директив делеґації України під час робочої візити прем'єра до США. Глава держави, згідно з Конституцією, здійснює керівництво зовнішньополітичною діяльністю держави, веде переговори та укладає міжнародні договори, – зазначає І.Ванникова. Право Президента затверджувати директиви на міжнародні переговори реґляментується Указом України від 1996 року та відповідним Законом України „Про міжнародні договори України". Президент України реґулярно затверджує директиви на міжнародні заходи за участи українських високопосадовців, зокрема на переговори, де бере участь і сам глава держави. „Так, глава Української держави затверджував директиви на переговори під час зустрічі „Україна-ЕС" (Гельсінкі) та на двосторонні переговори з прем'єр-міністром Фінляндії Матті Ванганеном", – наголосила пресекретар Президента.

Росія і далі не хоче визнавати Голодомору геноцидом

КИЇВ. — Офіційна Москва 13 листопада вчергове заявила, що не підтримає визнання Голодомору 1932 - 1933 років геноцидом проти українського народу. Ця заява пролунала незадовго до того, як Верховна Рада має голосувати щодо визнання Голодомору актом геноциду. Президент Віктор Ющенко та українські активісти наполягають на тому, аби закон був ухвалений до 25 листопада – день, коли в Україні вшановують жертв голодоморів та політичних репресій. Російське міністерство закордонних справ оприлюднило документ, в якому визнано загибель мільйонів людей у 1930-их роках від масового голоду, значною мірою, як там сказано, спричиненого політикою тодішнього керівництва Радянського Союзу. Але далі російська сторона наполягає, що та політика не була спрямована окремо проти українців, і тому Росія не визнає це геноцидом за етнічною ознакою. Одначе міністерство закордонних справ України вважає, що позиція Росії щодо Голодомору 1932-33 років в Україні пом'якшилася. Це є вислідом переговорів, проведених під час візити в Україну глави російського зовнішньополітичного відомства Сергія Лаврова. Речник МЗС Андрій Дещиця привітав 14 листопада „той факт, що російська сторона тепер вважає за доцільне більш детальне вивчення даної проблематики істориками наших двох країн". Він висловив сподівання, що ця праця триватиме. „У свою чергу, українська сторона буде і надалі виступати з ініціятивами і на міжнародному рівні, і на рівні двосторонніх переговорів щодо визнання цього голодомору актом геноциду проти українського народу", — заявив речник.

В. Янукович хоче звільнити Б. Тарасюка

КИЇВ. — Віктор Янукович знову наполягає на відставці Бориса Тарасюка і поставить Юрія Луценка перед вибором. Прем'єр-міністр сказав про це увечорі 13 листопада на Першому національному телеканалі. За словами голови уряду, міністер внутрішніх справ „надто політизує свою посаду". Відтак В. Янукович повідомив, що „обов'язково" висуне Ю. Луценкові умову: „Чи він буде безпосередньо займатися роботою як міністер і не буде займатися політикою, чи піде займатися політикою". Щодо відставки міністра закордонних справ В. Янукович відзначив, що ще не розмовляв про це з Президентом Віктором Ющенком, за конституційною квотою якого призначений Б. Тарасюк. Мотивуючи вимогу відставки міністра закордонних справ, В. Янукович заявив, що Тарасюк не тільки є членом Кабінету Міністрів, перебуваючи в опозиції, але й не вправляється з виконанням своїх професійних обов'язків. 11 листопада В. Янукович вже оголошував, що ініціюватиме відставку Б. Тарасюка, і звинувачував його в зриві зустрічі з генсеком Ради Европи Тері Дейвисом. За словами прем'єра, міністер закордонних справ затримав гостя на своїй зустрічі з ним. В апараті генерального секретаря Ради Европи повідомляли, що зустріч Тері Дейвиса з Віктором Януковичем 6 листопада не відбулася не через затримку генсека в міністра закордонних справ, а через те, що прем'єр-міністер України, всупереч узгодженому плянові візити, поїхав, замість зустрічі, на покладання квітів з нагоди визволення Києва від нацистської окупації. 13 листопада це підтвердив начальник управління державного протоколу МЗС України Олександер Медовников. Раніше того ж дня Президент України заявив, що підтримує діяльність Б. Тарасюка на посаді міністра закордонних справ. В. Ющенко розцінює намагання звільнити міністра як спробу „послабити темп евроатлантичної інтеґрації" України.

Ю. Тимошенко критикує уряд

КИЇВ. — Прем'єр-міністер Віктор Янукович, 10 листопада аналізуючи 100 днів свого урядування, сказав, що його кабінет виконав завдання стабілізації становища і перейде до пришвидшення економічного розвитку. Він поскаржився, що його уряд змушений був багато працювати над „неправильними рішеннями попередників". У питанні зовнішньої політики В. Янукович назвав своїм досягненням переведення у прагматичну площину взаємин з Европою і покращення взаємин з Росією, що було названо головним. В. Янукович схвально відгукнувся про конституційні зміни, які обмежують повноваження Президента і збільшують вплив уряду та Верховної Ради, де зараз домінує Партія Реґіонів. Заявивши про досягнення стабілізації та пообіцявши економічне зростання, В. Янукович учергове підтвердив, що є політиком правого, але не ліберального спрямування. Він проголосив одночасні намагання збільшення впливу держави і створення кращих умов для підприємництва, представники якого склали кістяк Партії Реґіонів. Підприємництву В. Янукович прагне не лише зменшити податки, але й захистити його від зовнішніх конкурентів на українському ринку. Тим часом провідник української опозиції Юлія Тимошенко нищівно критикувала висліди стоденної діяльности уряду В. Януковича. вона заявила, що діяльність теперішнього уряду привела до різкого соціяльного погіршення через зростання інфляції та стрибок цін на житлово-комунальні послуги населенню. Ю. Тимошенко заявила, що уряд створює привілейовані можливості збагачуватися близьким до влади підприємницьким структурам. А також назвала неґативними наслідки конституційної реформи в Україні, заявивши, що вона спричинила хаос у владі.

Зростає інтерес польського підприємництва до України

ВАРШАВА. — Польські підприємці готові активніше інвестувати в українську економіку. Такі думки пролунали 9 листопада на конференції у Варшаві. Напередодні конференції „Нові Ринки - можливості польських підприємців на українському і російському ринках" відомий польський підприємець Збіґнєв Джимала оголосив, що його фірма з випуску автомобільних предметів „Groclin" згортає власне виробництво у Польщі й будуватиме другий завод в Україні. Один з учасників конференції, керівник аналітичної фірми „Dun & Bradstreet Poland" Славомир Ґжельчак, пояснив цікавість поляків до України позитивними макроекономічними показниками України: „Литва, Латвія, Естонія, - це дещо менші потенціали, Росія, - це все ще досить високий ризик, натомість Україна – це дуже великий потенціял, низькі кошти праці і, враховуючи прагнення увійти до ЕС та до СОТ, стабільна політична ситуація. У нас просто тепер добра кон'юнктура і мода на Україну", - каже С. Ґжельчак. Що стосується недоліків українського ринку, то, на думку аналітика, вони, загалом, подібні до польських.

Призначення для Р. Зварича

КИЇВ. — Президент України призначив Романа Зварича своїм Представником у Верховній Раді. Відповідний указ глави держави від 11 листопада розміщено на офіційному сайті Президента. Іншим своїм указом Президент увільнив Юрія Ключковського від виконання обов'язків Представника Президента України у Верховній Раді. 1 листопада Верховна Рада звільнила Р. Зварича з посади міністра юстиції. 19 жовтня міністер юстиції Роман Зварич, міністер культури й туризму Ігор Ліховий, міністер у справах сім'ї, молоді й спорту Юрій Павленко, міністер охорони здоров'я Юрій Поляченко подали у відставку у зв'язку з переходом в опозицію фракції Бльоку „Наша Україна", яка висунула їх в уряд.

Вечір пам'яті Надії Світличної

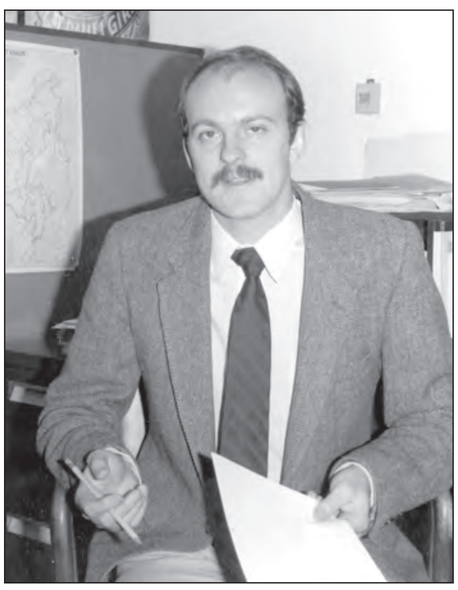

КИЇВ. – 8 листопада відбувся вечір, присвячений 70-річчю від дня народження відомої правозахисниці та громадської діячки, журналістки, подвижниці руху шістдесятників в Україні Надії Світличної (1936-2006). На фото: дружина Президента України, голова Наглядової ради Міжнародного благодійного фонду „Україна –3000" Катерина Ющенко (ліворуч) та вдова В'ячеслава Чорновола Атена Пашко на вечорі пам'яті.
Фото УНІАН

Незамінна людина в Гельсінській комісії

Р.Л. Хомяк

ВАШІНҐТОН. – Наприкінці лютого 2005 року два члени американського Конґресу і декілька з їхніх помічників відвідали Київ. Це була офіційна конґресова делеґація (CoDel, жарґоном вашінґтонської бюрократії) і включала зустрічі з високими посадовими особами України, з представниками неурядових організацій, з Послом США. Ціль поїздки - вивчити ситуацію в Україні після Помаранчевої революції. Члени „Кодел"-у були з американської Комісії Безпеки і Співробітництва в Европі, популярно знаної як „Гельсінська комісія“, бо саме у столиці Фінляндії, Гельсінкі, керівники 35 країн світу у 1975 році підписали остаточний договір, який мав на меті, так би мовити, закінчити Другу світову війну, в тому числі затвердити повоєнні кордони в Европі, але також запровадити систему збереження прав людини. Щоб пильнувати дотримання цих правил, була створена Гельсінська комісія і її відповідники в країнах, які підписали угоду про Безпеку й співробітництво в Европі.

Орест Дейчаківський, 1985 р.
Фото: архів „Свободи“.

Американська Гельсінська комісія почала діяти 30 років тому. А 25 років тому співробітником і радником американської комісії став Орест Дейчаківський. Він і нині там. І це він торік був головним поводирем конґресової делеґації по Києву, бо в Києві, як і в інших столицях Европи, він буває по декілька разів в рік.

Коли говорити про Дей-чаківських, варто мати перед собою програмку персонажів, бо усі вони активісти і, як кажуть тепер в Україні - „нюзмейкери". Тут мова про Ореста Дейчаківського, старшого сина нині покійного Миколи Дейчаківського (псевдонім „Мук"), який в молодому віці поєднував заняття оунівця з кар'єрою карпатського футболіста і прикривав свою підпільну діяльність спортовою. Про це, з десяток років тому, він написав у цікавій книжці „На визвольних стежках Европи. Студентські спогади. Спогади зв'язкового ОУН. Футбольні спогади Мука."

В Ореста Дейчаківського ще є два молодші брати: Юрій – вашінґтонський лікар-кардіолог, якого пацієнти самі є нюзмейкерами, і Микола, який останніми роками працює у сфері економічного розвитку в країнах Східньої Европи, в тому числі в Україні.

Якось ми сиділи з Орестом Дейчаківським в кав'ярні будинку, де він працює, і він згадував цю нагальну лютневу поїздку до Києва. У вільному від офіційних зустрічей часі Орест Дейчаківський взяв конґресменів Кріса Сміта, члена від Республіканської партії, який тепер очолює американську Гельсінську комісію, і головного члена комісії від Демократичної партії Бена Кардіна до пам'ятника Голодомору біля Михайлівського собору. Вони дуже ретельно вичитували англомовні пояснення про Голодомор. Конґресмен Кардін - згадував Орест - був видимо зворушений даними і зізнався, що до того не усвідомлював, якою великою й жахливою була ця подія в історії України і людства.

В березні цього року конґресмен Кардін виступав в Палаті Представників у справі припинення додатку Джексона-Веніка до України. (Цей законодавчий додаток був ухвалений проти Совєтського Союзу в 1970-их роках. Він обмежував торгівлю зі Сполученими Штатами, бо СССР обмежував виїзд своїх громадян за кордон. Після проголошення самостійности України, американський Конґрес залишив законодавство діючим щодо України. Щойно цього року Конґрес його скасував). У своєму виступі конґресмен Кардін, серед іншого, сказав: „Рік тому під час моїх відвідин України я оглянув два пам'ятники – пам'ятник Голодомору України, присвячений мільйонам жертв сталінського геноцидного голоду, і Бабин Яр, де сотні тисяч євреїв і інших були змасакровані нацистами під час Другої світової війни. Пане Голово, для мене було дуже зворушливим ставити вінки біля тих пам'ятників. Ці жахливі події є спадком жорстокости й нетолерантности диктатур. Я переконаний, що нинішна незалежна Україна розуміє: повага до прав людини, до демократії і толерантности є найкращим засобом проти жахів Голодомору і Бабиного Яру“.

На закінчення виступу конґресмен Кардін привітав Україну за те, що вона підтримує політичні і економічні свободи своїх громадян, і закликав свої колег в Палаті Представників голосувати за нормальні торговельні стосунки між Сполученими Штатами й Україною, себто за скасування додатку Джексона-Веніка.

З етичних причин я не хотів прямо запитати Ореста Дейчаківського, чи це він писав текст виступу конґресмена. Але виступи для американських законодавців пишуть їхні радники, які є експертами в даній ділянці, а власне Орест Дейчаківський відає справами України (і Білорусі, Болгарії та Румунії) в Гельсінській комісії і він супроводив конґресменів Кардіна і Сміта до київських пам'ятників.

Ця комісія, до речі, відрізняється від інших конґресових комісій, які складаються або з членів Палати Представників, або Сенату. Гельсінська комісія – мішана. Її членами є шість сенаторів, шість членів Палати Представників і три представники виконавчої влади (уряду). А головну працю, себто нагляд над виконанням Гельсінських угод, виконують такі радники і співробітники комісії, як наш Орест Дейчаківський. Він це виконує протягом останніх 25 років. За цей час в нього назбиралося сотні чорновиків конґресових виступів, звітів Гельсінської комісії, звітів слухань комісії, які він писав.

Орест Дейчаківський прийшов до комісії, яка відає питання-

(Закінчення на стор. 15)

Упокоївся...

(Закінчення зі стор. 1)

Св. п. Архиєпископ Стефан

заступника голови Консисторії, був членом Митрополичої Ради, очолював філядельфійський деканат, був духовним дорадником Української Православної Ліґи. Отець Степан Біляк був також довголітнім проповідником „Голосу Америки“ в україномовних програмах, що несли Слово Боже нашому народові тоді, коли воно було заборонене. Протопресвітер Степан багато років працював членом головної Контрольної комісії Українського Народного Союзу, членом різних допомогових акцій в ділянці допомоги України тощо.

У 1983 році о. Степан Біляк очолив парафію св. Миколая в Маямі, де він разом з вірними переборов усі труднощі побудови нового храму Божого (для нього це вже третього).

17 грудня1998 року о. Степан Біляк підтверджується настоятелем парафії св. Миколая м. Купер Сити, Фльорида. 24 листопада1999 року на прохання протопресвітера Степана Біляка він звільняється з посади настоятеля парафії св. Миколая в Купер-Сити і призначається почесним настоятелем цієї парафії.

17 травня 2002 року постригається в ієромонахи з ім'ям Стефан.

19 травня 2002 року, згідно з рішенням Священного Синоду Української Православної Церкви Київського патріярхату (від 11 квітня 2002 р.) в церкві св. Миколая в Купер-Сиіті на Фльориді відбулася хіротонія ієромонаха Стефана (Біляка) на Єпископа Бориспільського.

20 травня 2002 року призначається керуючим Українського Православного Вікаріату УПЦ Київського патріярхату в США і Канаді.

Парастас відбудеться 17 листопада в Українській православній церкві св. Миколая в Купер-Сиіті Фльорида а похорон – в суботу, 18 листопада. Покійний залишив в глибокому смутку доньку Ірину Лаврук з чоловіком Валерієм.

Українська Православна
Церква Київського патріярхату

Після...

(Закінчення зі стор. 1)

ції партії. В тієї партії, де перемагає меншість, політичного майбутнього практично нема... Своє майбутнє я пов’язую з такими політиками, як Луценко, Кириленко, Яценюк, Стецьків та інші, і їх я буду просити приєднатся до створення нового проєкту, в якому будуть домінувати принципи, а не інтереси...“.

Що „новий проєкт“ можливий, свідчить полум’яний виступ на з’їзді Юрія Луценка. Міністер внутрішніх справ на цю коротку з’їздівську мить повернувся у свою майданно-революційну політичну молодість і, вслід за М. Катеринчуком, порадив „скористатися українським історичним методом – Чорною Радою, коли зберуться докупи всі, хто вірить в Майдан, для якого барабани революції – не звичайні слова. Саме вони мають прийняти рішення про об’єднання й вибори знизу вверх...“. Й тоді він Ю. Луценко готовий ту майбутню нову силу очолити. З’їзд гараче оплескував цю його готовність – всі пам’ятали величезний організаторський вклад Ю. Луценка в Помаранчеву революцію, також делеґати добре знали, що „реґіонали“ вже з усіх сил хитають під Ю. Луценком міністерське крісло, тому його повернення в радикальну українську політику більш ніж можливе.

Але що це таке – радикальна політика? Знову йти на Майдан, здіймати революцію, щоб знову віддати владу контрреволюціонерам? Чи вже не віддавати й дивитися, що з цього вийде? Який варіянт для України кращий – коли В. Янукович на чолі уряду буде змушений принаймні грати ролю всеукраїнського прем’єра, чи коли в опозиції діятиме, як і раніше, на розкол України? І як бути сьогодні В. Ющенкові, котрий також багато разів і цілком-цілком щиро завляв, що є Президентом усієї України – як йому бути після того, як на цьому III з’їзді партія, якої він є почесним головою, оголосила про перехід в опозицію до уряду? До уряду – це ж означає, що й до нього, всеукраїнського Президента? То як же йому перебувати далі у „нашій Україні“? Але, з іншого боку, як же йому, чільному державному діячеві, залишитися без політичної сили за спиною?

Тому тут доречно буде ще раз зацитувати Ральфа Ваксмута, керівника Фонду ім Конрада Аденавера в Києві – саме з цього приводу: „Пояснення політичної цноти, що, мовляв, президент усіх українців не може пов’язувати себе лише з однією партією, не виглядають переконливими. Про це свідчить приклад багатьох інших президентів у всьому світі, які також обиралися на прямих виборах. Ніхто не очікує від президента партійної невтральности“.

Втім, вже, мабуть, запізно про це говорити, бо невідомо, чи після цього з’їзду Народний союз „Наша Україна“ взагалі виживе. Директор київського Інституту національної стратегії Кость Бондаренко оприлюднив вельми невтішну діягнозу: „Партія хоч і серйозно хвора, але не готова до лікування, не готова до видужання...“.

П. Ч.

АМЕРИКА І СВІТ

Дж. Буш прилетів до Москви на зустріч з В. Путіним

МОСКВА. — Літак Президента США Джорджа Буша 15 листопада приземлився на московському летовищі „Внуково-2" – по дорозі до Ганою. Американського провідника у супроводі дружини Лори Буш зустріли Президент Росії Володимир Путін з дружиною. Глави держав і Перші лейді поспілкувалися за неформальним сніданком, який тривав близько години в будівлі летовища. Провідники двох країн, швидше за все, обговорили питання вступу Росії до СОТ, ситуацію в Іраку і те, що стосується іранської ядерної програми. Того ж дня Дж. Буш і В. Путін підтвердили, що двосторонній протокол про вступ Росії у СОТ буде підписано у Ганої. Зустріч Азіатсько-тихоокеанського економічного співробітництва в Ганої відбудеться 18 листопада. Про те, що Росія і США фактично завершили переговори щодо СОТ, стало відомо 11 листопада. Очікується, що переговори з США завершаться 18 листопада на зустрічі президентів двох країн у Ганої. Про те, що всі питання вирішені і сторонам залишається тільки підготувати документацію, заявив 13 листопада міністер економічного розвитку і торгівлі (МЕРТ) Росії Герман Греф. 13 листопада Грузія заявила, що пустить Росію у СОТ. Після підписання двостороннього договору Росії для вступу до торгового клюбу необхідно буде домовитися тільки з Грузією, Молдовою і Коста-Рікою.

В Іраку загинуло 35 майбутніх поліцейських

БАГДАД, Ірак. — Двоє терористів-смертників 12 листопада вбили 35 і ранили принаймні 60 осіб біля поліцейської дільниці у західньому Багдаді. Натовп молодих добровольців зібрався біля дільниці, коли смертники підірвали вибухівку. Араби-сунніти часто чинять напади на рекрутаційні центри, де за підтримкою американців працюють іракські військові та поліція. Тим часом іракський прем'єр-міністер Нурі Малікі закликав до істотних кадрових перестановок в уряді. Його заклик пов'язаний, як сказано у заяві його адміністрації, зі загальною ситуацією у країні. Того ж дня в іракській столиці сталося кілька бомбових нападів, у висліді яких загинуло принаймні 10 осіб. У містечку Юзуфія на південь від Багдаду стався вибух біля початкової школи. Загинуло троє і ще 15 дістали поранення, серед них і школярі.

В США двопартійна група шукає розв'язки в Іраку

ВАШІНҐТОН. — 13 листопада Президент Джордж Буш мав зустріч з двопартійною групою експертів, які шукають нових підходів до війни в Іраку. Після зустрічі Президент США з зацікавленням чекає на їхню доповідь стосовно згаданої проблеми. „Я був вражений питаннями, які поставила ця група експертів. Вони хочуть нашого успіху в Іраку, так само, як і я, і ми мали добру дискусію. Я не знаю, що буде у доповіді запропоновано. Але я зі зацікавленням чекаю, щоб побачити це", — сказав Джордж Буш. Групу експертів очолюють колишній секретар Державного департаменту США Джеймс Бейкер і колишній конґресмен-демократ Лі Гамилтон. Доповідь збираються оприлюднити до кінця року.

Помер один з найвідоміших ведучих „CBS News"

НЮ-ЙОРК. —9 листопада у віці 65 років помер відомий тележурналіст Ед Бредлі (Ed Bradley). Е. Бредлі, який помер від раку крові, довгі роки був кореспондентом і ведучим програми „60 Minutes" на телеканалі „CBS News". При цьому він став одним з перших чорношкірих журналістів, хто з`явився в етері найбільшого американського телеканалу. Е. Бредлі також був першим кореспондентом-афроамериканцем, що одержав постійну акредитацію при Білому Домі. Окрім праці для „60 Minutes", він також створив декілька повнометражних документальних фільмів. За 35 років співпраці з „CBS News" Е. Бредлі загалом 19 разів отримував нагороду „Емі" – найпрестижнішу премію в області телебачення. Національною асоціацією чорношкірих журналістів Едові Бредлі було присвоєно найвищу нагороду - „За довічні досягнення".

„Аль-Кайда" публікує нові погрози в Інтернеті

ВАШІНҐТОН. — Абу Гамза аль-Мугаджір, самопроголошений провідник „Аль-Кайди" в Іраку, в авдіозаписі, розповсюдженому в Інтернеті, каже, що у нього 12 тисяч бійців, і погрожує підірвати Білий Дім. Він також різко розкритикував політику Джорджа Буша і підкреслив успіхи його бійців на іракському полі бою. За його словами, його бійці продовжуватимуть боротьбу, доки Білий Дім не буде висаджено в повітря. Автентичність запису покищо не підтверджено. З пов`язаних подій - ір акський міністер охорони здоров`я Алі аль-Шемарі опублікував кількість іракських жертв війни. За даними його відомства, від початку конфлікту у березні 2003 року загинуло 150 тисяч іракців. Подані ним цифри значно менші за дані, опубліковані минулого місяця британськими дослідниками, які стверджують, що в Іраку за останні три з половиною роки загинуло 655 тисяч іракців.

У Лондоні відбудеться прем'єра нового фільму про Бонда

ЛОНДОН. — Королева Великобританії Єлизавета II відвідала 14 листопада в Лондоні світову прем'єру нового фільму про Джеймса Бонда - „Касино Ройял". Главу британської держави супроводжував її чоловік - герцоґ Единбурзький. Прем'єра фільму відбулася в кінотеатрі „Одеон", на площі Лестер-сквер у центрі британської столиці. Усі зібрані кошти від кінопоказу підуть у британський Благодійний фонд кіно та телебачення, патроном якого є королева. Пропонований увазі новий епізод всесвітньо відомої „бондіяни" стане 21-ою картиною з часу виходу в 1962 році на екрани першого фільму з Шоном Конері в ролі аґента 007 - „Доктор Ні" . „Касино Ройял" - найдовший фільм про Бонда - він триває 144 хвилини.

Джордж Буш з Егудом Ольмертом у Білому Домі

ВАШІНҐТОН. — Президент США Джордж Буш 14 листопада прийняв у Білому Домі прем'єр-міністра Ізраїлю Егуда Ольмерта. Серед іншого провідники двох країн обговорили питання ядерної програми Ірану. Після зустрічі Дж. Буш заявив, що Іранові повинна загрожувати економічна ізоляція, якщо він продовжуватиме збагачення урану. Атомний Іран, зазначив Президент США, стане дестабілізуючою силою в реґіоні. Дж. Буш вкотре відкинув ідею прямих переговорів з Теграном. За його словами, Вашінґтон готовий до розмов, тільки якщо Іран припинить збагачення урану, чого вимагають Об'єднані Нації.

Дж. Форд побив рекорд довголіття Р. Рейґана

ВАШІНҐТОН. — Джералд Форд (Gerald Ford) став найстарішим з президентів США, тих, що нині живуть, і вже покійних. Дж. Форд, якому 12 листопада виповнилося 93 роки і 121 день, зміг побити своєрідний рекорд президентського довголіття, встановлений раніше Роналдом Рейґаном, що прожив 93 роки і 120 днів. „Я вдячний Творцю за кожен світанок в своєму житті, за всі роки, які він дозволив мені провести разом з моєю дружиною, дітьми і нашими друзями. Проте довге земне існування - ніщо в порівнянні з любов`ю, яку дарують нам близькі", - йдеться в спеціяльній заяві Дж. Форда, поширеній в кінці минулого тижня. До Роналда Рейґана рекорд за тривалістю життя колишнього президента був недосяжний протягом 175 років. Він належав Джонові Адамсові, що помер в липні 1826 року напередодні 91-річчя. Дж. Форду належить і ще один рекорд, який навряд чи буде побитий в осяжному майбутньому. Він єдиний з віце-президентів і президентів США, який не був обраний ні на одну з цих посад, а зайняв їх через обставини, що склалися.

Парлямент Киргизії ухвалив нову Конституцію країни

БІШКЕК, Киргизія. — Парлямент Киргизії одностайно 9 листопада проголосував за нову Конституції країни, яка обмежує повноваження президента. Серед іншого передбачається, що в майбутньому парлямент, а не глава держави формуватиме уряд. Опозиція назвала такий розвиток подій перемогою. Ухваленню нової конституції передували тривалі протести проти президента Курманбека Бакиєва. Організатором вуличних акцій виступила опозиція, яка звинувачувала главу держави в невиконанні своїх обіцянок стосовно втілення в життя демократичних реформ.

Грузія побоюється військового нападу з боку Росії

ПАРИЖ — Міністер закордонних справ Грузії Гела Бежуашвілі побоюється можливого збройного атаку з боку Росії. Про це він заявив 8 листопада у Франції, де знаходиться з офіційною візитою. „Грузія побоюється військового нападу з боку Росії", - заявив міністер. „Саме тому я знаходжуся в Парижі і відвідую інші европейські столиці, щоб ми всі разом пояснили Росії, що це безглуздо, що цього робити не можна", - додав він. У відповідь на заяви грузинської сторони начальник Генерального штабу ЗС РФ генерал армії Юрій Балуєвський повідомив, що „у Росії немає намірів починати війну з Грузією". Взаємини між Росією і Грузією різко погіршали після того, як в кінці вересня в Грузії ненадовго затримали чотирьох офіцерів російської військової розвідки, звинувативши їх в шпигунстві.

Польща наклала вето на договір між Евросоюзом і Росією

ВАРШАВА. – Польща сказала „ні" новій угоді про взаємини між Евросоюзом та Росією. Своє рішення польський уряд мотивує питанням енерґетичної безпеки в реґіоні та ініціятивою Росії щодо заборони експорту польських товарів на схід. Представники польського Міністерства закордонних справ заявили 14 листопада у Брюселі, що Росія повинна піти на поступки у справі Північного газопроводу і заборони експорту польських товарів на схід. Оскільки політичні рішення в ЕС ухвалюють на основі консенсусу, Польща домагається від Евросоюзу солідарности й підтримки у її взаєминах з Росією. Про вето говорив польський президент Лех Качинський: „Принцип однодумства зобов'язує, щоб не були порушені інтереси жодної з країн, у тому числі і значно менших від Польщі". Голова парляментської комісії з зовнішніх взаємин Павел Залевський наголосив, що Польща мала рацію: „Польща оголосила вето, на яке мають право усі члени ЕС. Це тому, що вона не могла погодитись на другорядне членство в Евросоюзі. Так сталося, бо ЕС потурає політиці, що її щодо Польщі веде Росія". Але евродепутатка Гражина Станішевська сказала, що вважає нинішній крок помилковим: „Можна в ЕС вести ризикований розиграш. Навіть тоді можна домогтися успіху. Та це можливе тільки тоді, коли виступають колективно. Але Польща не змогла в цій справі порозумітися навіть з Угорщиною, Чехією, Словаччиною, Литвою". На думку евродепута, щоб досягти успіху, Польща ще до початку саміту ЕС у Хельсінкі повинна знайти союзників для своєї політики серед нових держав ЕС, особливо з пострадянського простор. Рішення у справі польського вето буде ухвалене на зустрічі Евросоюзу 24 листопада в Хельсінкі. 15 листопада прем'єр польського уряду Ярослав Качинський відвідав Україну. На думку польських політиків, вето Польщі не матиме негативного значення для східньої політики ЕС, зокрема для двосторонніх українсько-польських взаємин. У Києві польський прем'єр мав намір переконатися в прагненні України увійти до Евросоюзу, вважають польські коментатори.

За матеріялами ЗМІ

Помер відомий голівудський актор Джек Пеленс

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. — Проживши 87 років, відійшов у засвіти видатний американський актор українського походження Джек Пеленс, в народженні – Володимир Палагнюк.

Народився Дж. Пеленс 18 лютого 1919 року у містечку Гейзл в штаті Пенсильванія, в сім'ї українського іміґранта-вуглекопа у шахтах Пенсильванії, де він також працював замолоду. У пізніх 1930-их роках Джек Пеленс став професійним боксером, відомим під ім'ям Джека Бразо, мав за собою 15 перемог і 12 поразок, поки закінчив свою боксерську кар'єру з початком Другої світової війни. Добровільно вступає на службу до військово-повітряних сил США. Його вольове обличчя зі слідами багатьох битв на боксерському майданчику зазнало ще більшого фізичного спотворення, коли мусів вискочити з парашутом з охопленого вогнем літака-бомбардувальника „B-24 Liberaror" під час летунського вишколу на півдні штату Арізона. Плястичні хірурги намагалися зарадити цьому лихові, але обличчя Джека залишилося назавжди з цим виразним знаком суворости. Після довгого лікування та багатьох реконструкційних операцій на його обличчі Джека Пеленса в 1944 році звільнили з армії. У 1947 році він закінчив Стенфордський університет, здобувши бакалавреат в ділянці драми. Під час своїх студій перепробував багато праць – кухаря, офіціянта, охоронця в стейтовому парку на пляжі Джовнс, фотіо-моделем, щоб утримати себе в школі.

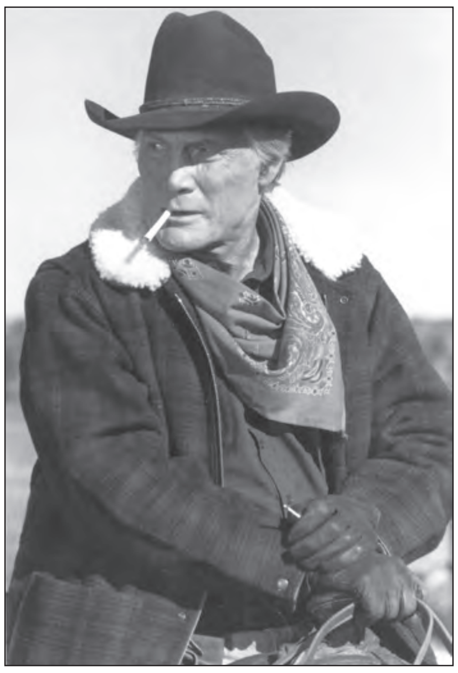
Як актор Джек Пеленс дебютував у 1947 році на Бродвеї, коли був дублером Марлона Брендо у виставі „Трамвай бажання" (Streetcar Named Desire) , згодом він таки заступив М. Брендо у головній ролі згаданої вистави. Три роки пізніше він дебютує 1950 року в кінофільмі „Паніка на вулицях„ (Panic in the Streets). Його швидко визнали як успішного виконавця ролей, які зображували особливі характери. І за свою третю фільмову ролю Лестера Блейна у фільмі „Несподіваний страх" (Sudden Fear) його номінують на „Оскара" – нагороду Американської академії кіномистецтва.

У 1953 році Джека Пеленса знову висувають на нагороду „Оскара" за його ролю жорстокого вбивці-ковбоя Джека Вілсона у клясичному вестерн- фільмі „Шейн" (Shane).

У 1957 році Джек Паленс отримує нагороду „Емі" – найкращого актора у фільмі Рода Стерлінґа „Реквієм для тяжкоатлета" (Requiem for a Heavyweight).

Крім своєї фільмової кар'єри, у 1980 роках Джек Паленс був співведучим (зі своєю дочкою Голі Пеленс) у телевізійному серіялі „Ріплейс повірте або ні" (Ripley's Believe It or Not).

Виступаючи 1988 року у фільмі „Молоді пістолі" (Young Guns) та у 1989 році у „Бетмен", знову активно продовжив фільмову кар'єру Джека Пеленса і його запотребування у

Джек Пеленс в фільмі „City Slickers"

фільмових виступах тривало аж до кінця XX сторіччя.

Чотири десятиліття після його фільмового дебюту Джек Пеленс отримує в 1992 році „Оскара" 1992 року за виконання другорядної ролі ковбоя Кирлі Вашбирна 1991 року в фільмі- комедії „Міські пройдисвіти" (City Slickers). Отримуючи нагороду, 73-річний Джек Пеленс на сцені продемонстрував свою фізичну силу, однією рукою піднімаючи своє тіло від підлоги.

Джек Пеленс має свою зірку на голівудському Провулку Слави при 6608 Голівуд-булевард. У 1992 році його бюст був встановлений у Залі Слави західних акторів у Національному музеї ковбойської та західньої спадщини в Оклагома-Сіті, Оклагома.

Джек Пеленс пишався своїм українським корінням і був головою Голівудської фундації „Тризуб".

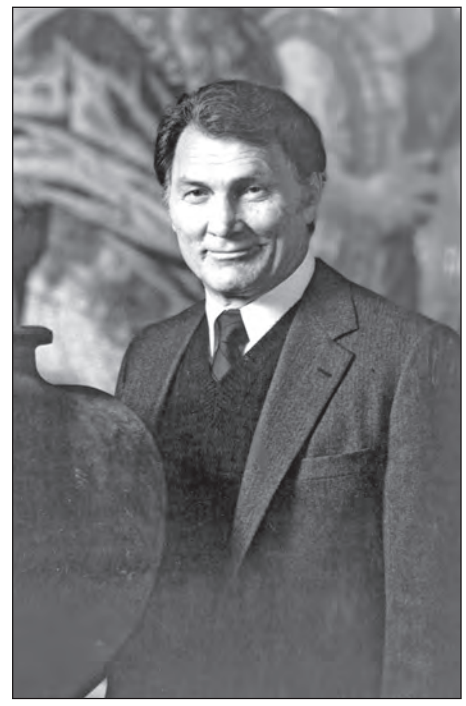
У квітні 2004 актор Джек Пеленс відмовився від нагороди з рук російського міністерства культури та від звання Народного артиста Росії, наголосивши, що він - українець і не має нічого спільного з Росією, а голівудському акторові Дастінові Гофманові , який у своєму виступі сказав, що його предки походять „з російського міста Києва", Дж. Пеленс порадив ліпше вивчати географію і сумлінніше дослідити коріння свого роду.

Помер Джек Пеленс – Володимир Палагнюк 10 листопада, 2006 року, в Монтесіто у Каліфорнії. Залишив у глибокому смутку дружину Ілейн Роджерс, дві дочки з першого подружжя – Голі Пеленс і Брук Пеленс-Вайлдінґ, брата Івана та сестеру Анну Деспіву і троє внуків.

Широка українська громада у діяспорі та Україні, котра пишалася цим американським актором, який гордився своїм українським походженням, глибоко сумує у зв'язку з втратою цієї яскравої особистости.

Вічна йому пам'ять!

ЗМІ

Джек Пеленс в телефільмі „Ripley's Believe It or Not¡

НЮ-ЙОРК. – Джек Пеленс в Українському інституті Америки (1986 р.) коли одержав нагороду „Людина року"

Короткі новини з України

Ю. Тимошенко виступатиме в Европарляменті

КИЇВ. — Політичну ситуацію в Україні та її вплив на взаємини між Україною і Европейським Союзом обговорили під час зустрічі 9 листопада провідник БЮТ Юлія Тимошенко і члени делеґації Европейського Парляменту на чолі з співголовою Комітету з парляментського співробітництва між Україною і ЕС Мареком Сівецем. У зустрічі також взяли участь глава представництва Европейської Комісії в Україні, Молдові і Білорусі Ієн Бовґ, Посол Фінляндії в Україні Лора Рейніля, народні депутати України Григорій Немиря і Володимир Полохало. Европейські співрозмовники підкреслили необхідність якнайшвидшого прийняття Верховною Радою законів щодо СОТ, що дозволить почати переговори про зону вільної торгівлі між Україною і ЕС. Також европейські парляментарії зазначили необхідність додатку великих зусиль України для здійснення судової реформи, боротьби з корупцією і створення сприятливого підприємницького-середовища для чужоземних інвестицій. Европарляментарії подякували Ю. Тимошенко за послідовність БЮТ у підтримці законів, необхідних для вступу України у СОТ і наближенню до ЕС.

Триває співпраця України і Польщі в галузі телекомунікацій

КИЇВ. – Антимонопольний комітет, Національна комісія реґулювання зв'язку України та бюро з електронних комунікацій Республіки Польща 13 листопада провели черговий семінар щодо реґулювання ринку телекомунікацій. Цього разу обговорювалися методи оцінки найважливіших критеріїв конкурентоспроможности телекомунікаційних операторів. А також — механізми збору реґуляторм даних від учасників ринку під час проведення дослідження. Зі свого боку, польські колеґи поділилися досвідом співпраці реґулятора телекомунікацій як з іншими органами виконавчої влади, так і з відповідними реґуляторами чужоземних країн. Учасники семінару зосередили особливу увагу на питаннях розмежування функцій і повноважень реґуляторів та конкурентних відомств обох держав. Коментуючи висліди зустрічі, голова Антимонопольного комітету України Олексій Костусєв зазначив: „Налагодити тісну взаємодію між Комітетом та галузевим реґулятором, правильно визначити ролю кожного з відомств є надзвичайно важливим. Від цього залежить завершення побудови ефективної моделі реґулювання ринків телекомунікаційних послуг. У свою чергу це сприятиме інтеґрації нашої держави до Европейського союзу".

Україна приєднається до боротьби з ядерним тероризмом

КИЇВ. — Україна має намір приєднатися до ґльобальної ініціятиви у боротьбі з актами ядерного тероризму, мовиться в коментарі керівника прес-служби Міністерства закордонних справ Андрія Деіщиці від 14 листопада. Згідно з коментарем, 30-31 жовтня в Рабаті (Мароко) пройшла перша зустріч заступників голів зовнішньополітичних відомств держав-учасниць ґльобальної ініціятиви у боротьбі з актами ядерного тероризму, під час якої були прийняті заява про принципи і положення щодо здійснення і оцінки ініціятиви, проголошеної президентами США і Росії 15 липня 2006 року на зустрічі „Групи восьми" («Великої вісімки») в Санкт-Петербурзі. „Україна вітає схвалення зазначених документів, спрямованих на запобігання незаконному розповсюдженню ядерних і радіоактивних матеріялів, їх використання в терористичних цілях, протидію ядерному тероризмові", - сказано в коментарі. Україна вважає, що здійснення цих рішень на основі принципу добровільности і норм міжнародного права повинно підсилити співпрацю всіх зацікавлених держав в боротьбі з загрозою ядерного тероризму, протидія якій є важливим завданням світової спільноти.

Футбол – не комерція, а честь України

1 листопада закінчилася четверта тура групового кола Ліґи чемпіонів Европи з футболу в групі „Е“, в якій зустрічалися київське „Динамо" і „Ліон" з Франції. Кияни знову програли і „впевнено“ закріпилися на останніх місцях в европейських турнірах. Інша провідна команда – „Шахтар“ з Донецька теж не має успіху у цьому турнірі. Українські команди вибули також зі змагань за Чашу УЕФА. Загалом український футбол на закордонних змаганнях викликає розчарування болільників. Світлим спогадом залишились змагання Національної збірної України на Чемпіонаті світу -2006 (окрім першої гри). Покищо є надії у турнірі Евро-2008, де збірна України в групі з семи команд посідає четверте місце після Шотляндії, Франції, Італії, але головні ігри ще попереду...

Що ж заважає командам у досягненні успіху у міжнародних змаганнях? Може, бракує грошей? Ні, не бракує... Чистий дохід футбольного клюбу „Шахтар“ за 2005 рік становив 28 млн. грн. Футбольний клюб „Динамо" Київ" у 2005 році мав деякі фінансові проблени, але у бідних не лічиться. Його активи зросли за 2005 рік до 299 млн. грн., статутний фонд подвоївся до 103 млн. грн. Але є одна заковика – не варто думати, що ці команди представляють футболістів Києва і Донецька. Вони представляють інтереси своїх господарів. А такими є в Донецьку компанія „Систем Кепітал Менеджмент”, якою володіє Ринат Ахметов. У Києві президентом клюбу „Динамо“ є заможний Суркіс. Ні, не Григорій, а його брат – Ігор. Президент Федерації футболу України Григорій Суркіс розділив владу і фінанси з своїм братом. Таке самовладдя може шкодити незалежності футбольних команд, бо на перший плян виходять не спортові досягнення, а грошові прибутки.

Варто, мабуть, подивитися, хто ж грає у цих командах. У команді „Шахтар“ честь українського клюбу захищають шестеро громадян Бразилії, по два – Румунії, Ніґерії, Сербії і Чорногорії, по одному – з Хорватії, Чехії. Польщі, решта – українці. У складі „Динамо“ теж переважають футболісти з Бразилії, Сербії, Румунії, Грузії, є хорвати, латвійці, болгари, ніґерійці, узбеки, мароканці, білоруси і один громадянин Росії. Мабуть, усі вони – професіонали. Але на першому плані у кожного стоїть не так честь України, як особистий заробіток. Отже, вони передовсім – актори, які на полі грають свої ролі. Проти них виступають такі ж бразилійці чи ніґерійці, тільки з інших команд. Причому закордонні гравці у вирішальні моменти залишають клюби для гри у звоїх збірних. Невже серед української молоді немає здібних, сильних футболістів? Звісно. є. Пригадаймо хоча б Андрія Шевченка. Але він грає за кордоном. Там грають й інші „зірки“. У збірній України перевага на полі теж віддається чужинцям. У нинішньому році тільки два вітчизняних гравця брали участь в усіх 14 змаганнях збірної України – Андрій Русол виходив на початку гри, Олег Шелаєв – на підміну в кінці.

Основне лихо в тому, що футбол став комерційним підприємством, яке має давати гроші. Власника клюбу цікавлять передовсім повні трибуни стадіону, а не залучення до змагань молоді з українських міст і сіл. У нього не бракує грошей на бразилійців. І таке ставлення фактично зачиняє двері до великого футболу перед місцевою молоддю.

Варто б Федерації футболу України (Григорій Суркіс) разом з Міністерством освіти та науки України активніше впроваджувати футбол в школах, сільських клюбах, щоб надати кожному можливість виявити себе у цьому спорті. Варто б подбати про такі умови для видатних українських футболістів, щоб вони не шукали платні за кордоном. Варто б піднести футбол на рівень національних досягнень, за якими у світі знали б і шанували Україну.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про невеселі настрої листопадового дня

Хотілося б написати щось позитивного, радісного у цей листопадовий день – однак, ніяк це не „виходить“ і не складається у думки. Шукаю гарячково у нашій пресі, у вістках про події в Україні, але... нічого не знаходжу гарного і позитивного, що хотілося б про це поінформувати наших читачів.

Розуміється, після такого „вступу“ важко сподіватися соняшних думок, новин чи суґестій для покращення існуючого стану. А все ж це тільки віддзеркалення осіннього настрою листопадового дня, що „промине“, як усе у житті, „з вітром“ і принесе знову ряд соняшних, повних оптимізму днів. Чи можна, однак, дивуватися, що „сірий день“ приносить сірі думки і настрої?

Беру у руки останній номер „нашої Свободи“ та переглядаю ще раз усі сторінки, шукаючи таки за тим, щоб вони дали мені такий потрібний у цей дощовий осінній день промінчик невидного, але такого бажаного сонця. Чи, може, знайду їх у статті на тему найбагатшого російського в’язня – чи у вістці зараз таки на другій сторінці від цієї статті, про те, що „немає вже церкви в Команчі“? Я могла б ще зацитувати більше таких доказів „оптимізму“ – але краще їх не вживати, а шукати за справжнім оптимізмом, що його у цей день чомусь не дуже легко знайти. Але він є – тільки добре „пошукати“ у вістках, що заповнюють сторінки нашої „Свободи“ чи таки у розмовах і подіях, що відбуваються у нашій спільноті та у широкому світі.

Розпочався активний осінній сезон, а з ним – щотижневі культурні імпрези та події „і тут і там“, сторінки нашої „Свободи“ виповнені оголошеннями того, „що буде“ – також „і тут і там“, тільки треба зацікавлених учасників і слухачів, а відтак відповідні звідомлення, що і як відбулося. Все це добре і позитивне – однак, мимоволі насувається питання, а може, й тихий сумнів – чи справді усі ці „так звані“ культурні імпрези стоятимуть на відповідному культурному рівні, чи вони вдоволять учасників і слухачів? Може, треба б їх дещо змінити, більше пристосувати до вимог та настроїв сьогоднішнього дня, до того, що актуальне більше тепер, ніж було десять років тому?

Може, наші організатори громадського життя не завжди беруть поважно до уваги зміни у ментальності нашої сьогоднішньої „активної“ громади та її членів, що живуть та діють зовсім іншими категоріями буття, як їхні попередники? Може, вже прийшов час сісти віч-у-віч різним „віковим групам“ та таки зясувати собі різниці думання, підходу до т. зв. „громадського життя“ і до дальшої долі його тут, на американській землі? Таких „може“ насувається мені сьогодні багато, багато – тільки щоб було кому про це дискутувати, а головне – знаходити позитивні розв’язки. Як на сьогодні, це лише запитання... А відповіді „може“ прийдуть, а „може“ ні.

О-КА

СВОБОДА

Пам’ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор - Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00 на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська e-mail: adsukrpubl@att.net	(973) 292-9800 дод. 3040
Передплата	– Марійка Пенджола e-mail: ukrsubscr@att.net	(973) 292-9800 дод. 3042

СВІТОВА НАУКОВА РАДА СКУ
УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА
УКРАЇНСЬКЕ ІСТОРИЧНЕ ТОВАРИСТВО
УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА АСОЦІЯЦІЯ УНІВЕРСИТЕТСЬКИХ ПРОФЕСОРІВ

ЗАПРОШУЮТЬ НА ЮВІЛЕЙНУ НАУКОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ

МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ (у 140-ліття народження),

яка відбудеться в неділю, 3 грудня 2006 р., о год. 2-ій по полудні в будинку УВАН: 206 West 100 Street, New York, N.Y. 10025 (Tel. 212-222-1866)

ПРОГРАМА КОНФЕРЕНЦІЇ

Д-р Альберт Кіпа *Відкриття конференції*
Президент УВАН у США, Ректор УВУ

Д-р Любомир Винар *Вступне слово*
Президент УІТ і УААУП

ПЕРША СЕСІЯ

„Михайло Грушевський і українська мова”
Д-р Ася Гумецька, професор, University of Michigan, дійсний член НТШ, УВАН і УААУП.

„Михайло Грушевський і національні меншини”
Д-р Тарас Гунчак, професор, Rutgers University, дійсний член НТШ, УВАН і УААУП.

„Грушевськознавство в українській закордонній історіографії”
Д-р Алла Атаманенко, завідувач катедри, Національний університет “Острозька Академія”, дійсний член УІТ.

ДРУГА СЕСІЯ

„Протоісторичні підстави історичної схеми Михайла Грушевського”
Д-р Олександер Домбровський (Нью-Йорк), дійсний член НТШ, УВАН і УІТ.

„Державницькі концепції М. Грушевського в контексті федералізму”
Д-р Анна Процик, професор, University of New York, дійсний член НТШ, УВАН і УААУП.

„Михайло Грушевський – історик і організатор українського наукового життя”
Д-р Любомир Винар, професор, Kent State University й УВУ, дійсний член НТШ, УВАН, УІТ і УААУП.

Відбудеться презентація видань:

Л. Винар, ***Михайло Грушевський і НТШ, 1892-1934.*** Львів, 2006; ***Листування Михайла Грушевського.*** Т.3. Київ, 2006; **В. Піскун. *Політичний вибір української еміграції (20-і роки ХХ стол.)*.** Київ, 2006.

Під час конференції відбудеться виставка видань М. Грушевського і про нього.
Після конференції - кава, солодке і зустріч з громадянством.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Інститут національної пам'яті – запит історії

Указ Президента України Віктора Ющенка про увічнення пам'яті жертв політичних репресій та голодоморів в Україні від 11 липня 2005 року викликав жваве обговорення у засобах масової інформації. Особливий відголос викликало створення Українського інституту національної пам'яті (УІНП). Запропонована указом інституція, на думку вчених, повинна мати передовсім науково-дослідний характер, отже, увійти до складу Національної Академії Наук України.

УІНП має бути державною інституцією зі статусом державного комітету в складі Кабінету міністрів України, яка має документувати злочини комуністичного тоталітаризму, а при виявленні підозрюваних у злочинах, передавати матеріяли до прокуратури для остаточних правових оцінок.

Є ще один бік майбутньої діяльности УІНП, який потребує ґрунтовного опрацювання. УІНП має не тільки досліджувати загибель людей, нищення культури, руйнування соціяльно-господарського ладу України. Дійсна історія України була іншою: народ чинив запеклий опір усім окупаційним режимам. Вся наша історія у XX ст. була історією боротьби і репресій. УІНП має досліджувати, виявляти, піднімати із забуття на різних історичних етапах суспільну свідомість українського народу, в якій домінували прагнення до свободи нації і свободи діяльности вільної особистости, до виборення власної самостійної держави, до вільного цивілізованого поступу. На наше переконання, УІНП виконає свою місію, якщо зуміє підняти пласти суспільної свідомости українського народу, яка втілилася у витворах матеріяльної культури (будівлях, храмах, тощо), у народних рухах, повстаннях, революціях, піснях, художніх творах мистців, політичних програмах, універсалах, маніфестах, і була об'єднана єдиними духовними мотивами. То вже завдання Інституту і суспільства: знайти конкретні канони, форми, заходи для змістовного вияву національної пам'яті.

Як представник Українського товариства політичних в'язнів і репресованих, звертаюсь з проханням про співпрацю до всіх бажаючих сприяти процесам розвитку демократії в Україні та ліквідації наслідків тоталітаризму в усіх сферах суспільного життя шляхом відтворення історичної справедливости – збереження пам'яті про жертви геноциду, участь у пошуку місць невідомих захоронень жертв репресій, сприяння у проведенні розкопок, ексґумації та перезахороненню цих жертв, сприяння реабілітації жертв репресій та надання їм допомоги, виявлення виконавців репресій, сприяння у відшкодуванні заподіяних збитків репресованим, сприяння в об'єктивному вивченні причин і наслідків комуністичної диктатури, співробітництво з урядовими і громадськими структурами по вивченні матеріялів, пов'язаних з репресіями за всі періоди окупації України, виховання молодого покоління в дусі загальнолюдських християнських, гуманістичних принципів, патріотизму, любови до духовної культури українського народу і пошанування культур інших народів. Всі матеріяли: копії документів, світлини, згадки баченого, пережитого, в будь-яких записах і формах надсилайте на адресу: Tovarystvo P.W., 2830 Auburn Blvd., # 4, Sacramento, CA 95821. Контактний телефон: (916) 924-0572.

Леоній Таубе,
Сакраменто

Як живуть українці в США?

„Промінь Просвіти" – єдина в Кривому Розі Дніпропетровської области україномовна газета. Вийшло тільки шосте число. Це – газета місцевих просвітян. Дуже хотілося б знати, як живуть нині українці в США, як, з огляду на ситуацію в Україні, вони оцінюють надбання Помаранчевої революції. Адреса редакції: вулиця Карла Маркса, буд. 30, бюро 44, м. Кривий Ріг, Дніпропетровська область, 50099 UKRAINE.

Сергій Зінченко,
редактор газети,
Кривий Ріг

Редакція також запрошує всіх, хто цікавиться життям української діяспори, користуватися нашим веб-сайтом: www.svoboda-news.com

Дякуємо нашим доброчинцям!

З нагоди Дня Подяки, який Америка відзначатиме 24 листопада, члени Чортківського районного товариства інвалідів „Надія" щиро вітають всіх наших доброчинців. Ми горнемося разом вже понад 15 років. За цей час наше Товариство пройшло тернистий шлях, який не був встелений килимами і квітами, адже інваліди, всі одразу, опинились в глибокій бідності. Але українці за кордоном підтримали нас в скрутну годину. Таке не забувається ніколи. Сьогодні ми всі разом, і кожен зокрема висловлюємо найщиріші слова подяки Допомоговій організації „Самопоміч" в Ню-Йорку, Федеральній Кредитовій кооперативі в Ню-Йорку, 81-му Відділу СУА з Ретфорду, родині Гриньків – Володимирові, Ользі, Олегу, Анні, клюбу сеньйорів в Росевіл, Миш., Олександрі Фльорчак і Олені Папіж – з Ворену, Миш., Любі Федорко з Редфорду, Миш., Ірені Клівак, ЗУАДК з Філядельфії, нашому землякові Стефанові Гавришеві, Адріяну і Любі Блюй з Редфорду, родині Буртиків – Іванові і св. п. Ользі з Кліфтону, Н. Дж., Джері Кук з Шокану, Н. Й., Андрію Сасуку, Українській євангельській церкві в Юніоні, Н. Дж. (пастор Володимир Цебуля). Завжди пам'ятаємо щиру допомогу колишнього пастора Павла Ходневича з цієї церкви. Дякуємо Оксані Зозулі за передплачену для нас „Свободу", котру ми маємо надію отримувати, бо часто газета в дорозі до нас зникає.

Від імені інвалідів –
Юлія Курська,
Чортків, Тернопільська обл.

Мій рідний хутір

Не сумніваюся в тому, що кожен з нас часто згадує свою рідну землю, отчий дім, в якому народився і зростав, вишневі сади, гаї і зелені діброви з солов'яним співом, засіяне пшеницею поле. Карпати з вічнозеленими смереками і ялицями, могутні волинські ліси, де зародилась УПА, чи український Йордан – сивочолий Дніпро з його кручами і порогами та славнозвісною козацькою Хортицею, древній золотоверхий Київ, або ж місто національної гордости – Львів, якому щойно виповнилося 750 років. Можливо, мій вірш нагадає комусь і про свій хутірець, що залишився сиротою на неосяжних і неозорих просторах України-матері, далеко-далеко від землі Вашінґтона, де за примхами долі опинився не один з нас.

Ще свічка не згасла та вже догоряє,
Хоча не остання, надіюсь, в житті.
А вогник поволі з душі вириває
Все те, що давно залягло в забутті.
Як нині все бачу, як нині все чую:
Он там ліс сосновий, он там – пшениці.
За ними заснули хатинки навколо
На ріднім, далекім моїм хутірці.
В садочку вишневім моя теж заснула,
Обнесена плотом. Криниця стоїть.
Теплом материнським від неї війнуло
Як очі заплющив, згадавши на мить.
Ще сонце не сходить, а в небі високо
Вже жайвір літає і дзвінко співає.
І батько на пашу корову виводить,
Як газді належить, зарання з хліва
Допоки живу, я про все пам'ятаю,
Щоб пам'ять не згасла, я вам розповім.
Також напишу, як про щось нагадаю
Всім друзям і дітям, і внукам своїм.

Федір Швець,
Розвіл, Каліф.

Шукаю Юліяна Фаля

Читаючи Інтернет-видання „Свободи", хотілося б подякувати за вашу надзвичайно важливу працю. Наша невеличка сім'я лише недавно еміґрувала в США і ми оселились далеко від української громади, тому нам дуже цікаво читати Вашу газету і бути в курсі подій в житті нашої діяспори.

Пишу цього листа з надією на Вашу допомогу. Близька моя подруга Юлія Солтис, яка народилася 12 грудня 1922 року в селі Гостинцеве, Мостиського району, Львівської области, ось уже декілька років розшукує Юліяна Васильовича Фаля, 1923 року народження, родом з села Іздебки (район Сянок, Польща). Познайомилися в Дрездені в 1942 році. Деякі спогади дають сподіватись, що Юліян Фаль після війни еміґрував в США. Буду надзвичайно вдячна за допомогу. Моя електронна адреса: olenamelnyk@rambler.ru

З повагою,
Олена Мельник

До Метрополітен-опери – за 20 долярів

Газета „Ню-Йорк Таймс" 9 жовтня повідомила новину, яка зацікавить багатьох шанувальників оперного мистецтва. Отож відомий театр „Метрополітен–опера" в Ню-Йорку можна відвідати за 20 долярів, тоді як в середньому ціна квитка становить 375 дол. Театр пропонує на кожну виставу близько 200 крісел за зниженою ціною – за умови, що квитки будуть продаватися за дві години перед початком вистави. Автор статті про цю новину Робин Поґребін пише, що на недавню виставу 160 квитків по 20 долярів були продані за 20 хвилин. Докладніше про цю новацію можна довідатися з інтернету: www.metopera.org. Адреса театру: The Metropoliten Opera, Lincoln Center, New York, NY 10023. Тел.: (212) 362-6000.

Христина Карпевич,
Ню-Йорк

Українське має бути найкращим

Перебуваючи в Україні, я пішов до крамниці, щоб купити два молотки. Там було багато різних молотків. Були українські за дві гривні і німецькі по п'ятнадцять гривнів. Я купив одного українського молотка і одного німецького. Як стукнув українським молотком, то він розколовся надвоє. А той дорожчий молоток і донині служить мені. Якщо Україна хоче мати добробут, то мусить випускати вироби, які зроблені добре і відповідають світовим стандартам якости. Україна має добрих майстрів, технічних фахівців, але вони випускають речі, яких взагалі не повинно бути на ринку збуту. Той час, коли люди працювали за трудодень і якість була низькою, давно минув.

Юрій Кравчук,
Вільмінґтон, Делавар

Подаруйте бандуру українцям в Казахстані!

В Казахстані щорічно відбуваються міжнаціональні культурологічні і спортові змагання молоді, де часто українці посідають перше місце. Тепер українська молодь хоче створити ансамбль бандуристів, але такого інструменту не має. РОДУ УККА звертається до людей доброї волі з проханням подарувати бандуру українцям в Казахстані. Це мусить бути зроблено не пізніше 18 листопада, бо поштою вислати неможливо, але її може забрати голова Державної ансамблеї народів – українець, який перебуває урядово в США і виїздить 19 листопада. Докладніші інформації можна дістати телефоном у І. Буртика (973) 779-4063 або електронною поштою: i.burtyk@worldnet.att.net

РОДУ УККА

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Сесілія Качковська отримала нагороду

САСКАТУН, Канада. — 5 листопада 2006 року в саскатунському готелі Делта Бесборо відбувся 12-ий щорічний полуденок „Державобудівничих нації" та нагород Громадського визнання.

Сесілія Качковська, дружина члена Головного уряду УНС Алберта Качковського і знавець укранського фолкльорного мистецтва, отримала нагороду з ділянки збереження і розвитку культури. Вона була однією з 10 відзначених того дня. Спеціяльними гостями, котрі виступали з привітами на згаданій церемонії, були д-р Ґордон Л. Барнгарт – губернатор провінції Саскачеван, Пет Аткінсо – кабінет-міністер саскачеванського уряду, Дон Ачісон – посадник Саскатуну, та Євген Креновський – президент Ради Українського Канадського Конґресу Саскачевану.

Отримуючи нагороду, С. Качковська підкреслила, що „ ділить цю честь нагородження зі своїми колеґами та співпрацівниками, з якими працювала над важливими проєктами та у значних подіях".

Д. П.

Зліва: Євген Креновський, Сесілія Качковська, д-р Тоні Гарас, голова Комітету виборців нагород.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

буде висилати різдвяні привітання та малі посилки військовикам американцям-українцям, що служать своїй державі поза межами Америки.

Як і минулого року, звертаємось до громади подати нам імена, адреси та відзначення наших українців-військовиків, щоб включити їх до наших привітань та молитов.

УНСоюз буде висилати вітання та посилки перед 25-им грудня 2006 р.

Name:_______________________________________

Rank : _______________________________________

Address: _______________________________________

Просимо вислати всі інформації до Головної Канцелярії

до 2 грудня 2006 р. на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
UNA National Organizer – Oksana Trytjak
2200 Route10, P. O. Box 280
Parsippany, NJ 07054

Tel.: 1-973-292-9800 x 3071 • e-mail: OksanaUNA@comcast.net

З нагоди відкриття

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОГО КУЛЬТУРНОГО ЦЕНТРУ В НЮ-ДЖЕРЗІ

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

від імені багатотисячного членства
з великою радістю вітає усю українську громаду!

Завдяки зусиллям численних осіб здійснено відкриття осередку культури, котрий і далі збагачуватиме і зміцнюватиме нашу громаду.

Поздоровляємо з цим великим досягненням всіх членів комітетів, і висловлюємо щиру вдячність за невтомну працю, вкладену в цей проєкт. Вся українська громада сьогодні пишається Вашими успіхами.

УНСоюз завжди готовий до співпраці для добра української громади!

Щасти Вам Боже!

Стефан Качарай,
Президент УНСоюзу

УКРАЇНА І СВІТ

Літня школа Гарвардського університету

КЕМБРДІЖ Мас. – Український науковий інститут Гарвардського університету (УНІГУ) в 36-ий раз відчинив свої двері для всіх, хто в рамках Гарвардської літньої школи бажав поліпшити свої знання з українознавчих дисциплін. Цього літа тут навчалося 27 аспірантів і докторантів та 9 університетських студентів (23 жінки та 13 чоловіків) з дев’яти країн, зокрема 18 – зі США, 10 – з України, 2 – з Росії та по одному з Канади, Польщі, Швайцарії, Фінляндії, Ізраїлю та Туреччини. Двадцять студентів одержали стипендії з фондів УНІГУ, які повністю або частково покривали їхнє навчання й побут у Гарварді. Кожен з цих фондів складається з щедрих багаторічних дарів та пожертв українських добродіїв.

Крім Фонду літньої школи, в розпорядженні Інституту також є Фонд Джорджа А. та Ірени Е. Прокопишиних, дарча стипендія Корпорації Українського національного дому в Блекстоні, Мас., створена подружжям Фурманів, Український фонд Володимира Семерини та Фонд Остапа та Марії Шенкіриків, створений на підтримку найкращих випускників гімназії імені св. Володимира у місті Рогатині. Крім того, двоє студентів одержали стипендію Державного департаменту США для вивчення чужоземних мов та реґіональних студій у літніх університетських програмах.

Цього літа школа складалася із шести курсів, три з яких (мовні) давали по вісім кредитів кожен. Викладачі цих курсів – Алла Пархоменко, Юрій Шевчук та Володимир Діброва. Курс Тараса Кознарського мав назву „Міт Києва: місто крізь призму віків і культур“, Володимир Кравченко (Харківський національний університет) вів курс „Україна модерна: кінець XVIII – кінець XX століть“, Ендрю Вілсон (Школа слов’янських та східньоевропейських досліджень, Університетський коледж у Лондоні) викладав курс „Незалежна Україна: політика, національна ідентичність, демократизація“.

Для читання вечірніх лекцій були запрошені професор Тімоті Снайдер (Йєльський університет) – „Польсько-радянська таємна війна за Україну, 1926 – 1939 рр.“, Пол Д’Анієрі (Кензаський університет) –„Українська закордонна політика: тема для дослідження“, спеціяльний дорадник віце-президента США з питань національної безпеки Джин Фішел – „Розвиток подій в Україні: погляд з Вашинґтону“.

Мирон Стахів, антрополог, історик та директор Фулбрайтівської програми в Україні, поділився своїми думками про рятування культурних цінностей у Чорнобильській зоні, Домінік Арель (Отавський університет) виступив з лекцією „Непозбувна тема: мовна політика в пост-радянській Україні“.

Культурна програма, організувана Юрієм Шевчуком, включала показ нових українських фільмів. Американський драматург українського походження Ірена Коваль виступила з читанням уривків зі своїх п’єс, Олександер Мотиль (Ратґерський університет) читав уривки зі свого останнього роману „Насотаний віскі священик“. Літня школа приймала відомого бандуриста Юліяна Китастого, виступ якого включав традиційну та авторську музику.

Літня школа завершилася 18 серпня церемонією вручення гарвардських сертифікатів-посвідчень. Традиційну грошову премію Теодосія та Ірени Сенковських за виняткові успіхи у навчанні в галузі українознавства цього року розділили Софія Грачова з Києва, Марія Горяча зі Львова, Оксана Мишльовська (Шен Боржері, Швайцарія) та Джен Сарер із Волтема в Масачусетсі. Ця премія вшановує пам’ять Сенковських із Філядельфії, які сприяли розвитку українознавства і всіляко заохочували юних вчених до плідної праці у цих наукових галузях.

Гарвардську літню школу українознавства у 1970 році започаткував один із засновників УНІГУ проф. Омелян Пріцак. Її випускниками були Катерина Ющенко – дружина Президента України Віктора Ющенко, о. Борис Гудзяк – ректор Українського Католицького університету, ряд інших. Останні два роки директором школи є Алекс Ділон, який у 2003 році захистив у Гарварді докторську дисертацію з української історії.

Ольга Алексіч – новий бібліотекар УНІГУ

Ольга Алексіч

КЕМБРИДЖ, МА. – При кінці жовтня Майкл Флайєр, директор Українського наукового інституту Гарвардського університету і професор катедри української філології ім. О. Потебні, оголосив про призначення Ольги Алексіч новим бібліотекарем української колекції Інституту і, відповідно, новим бібліографом-стипендіятом фонду ім. Петра Яцика.

Повідомляючи про це, професор Флайєр сказав: „Наша колекція україніки є надзвичайно багатою й різноманітною. Вчені з усього світу користуються нею в своїх українознавчих дослідженнях. Тепер інститутська бібліотека нараховує 110 періодичних видань з україніки та славістики, а її довідкова збірка складається з 3,300 томів, які використовуються для різних українознавчих курсів, що їх пропонують студентам відділи історії, слов’янських мов та літератур, а також Літня школа Гарвардського університету. Бібліотека також містить архіви та збірки манускриптів, мікрофільмів та мікронеґативів рідкісних публікацій, авдіота відео-матеріяли, листівки, мапи, фотографії та інші документи, що свідчать про життя українців у двадцятому столітті, як в Україні, так і на еміґрації. Колекція україніки, що зберігається в різних бібліотеках Гарвардського Коледжа, складається з 80,000 книжок та періодичних видань у галузі гуманітарних та суспільних наук. Більшість з цих видань знаходиться у Бібліотеці імені Вайденера, головній книгозбірні Гарвардського університету“.

Характеризуючи професійні якості Ольги Алексіч, проф. Флайєр підкреслив, що вона найкращим чином зарекомендувала себе на посаді бібліотекаря славістичного відділу та працівника технічної служби бібліотеки імені Вайденера, де вона працює вже майже п’ять років. „Я переконаний, - сказав проф. Флайєр на завершення, - що ґрунтовна бібліотечна освіта Ольги Алексіч та відданість українознавчим дослідженням, яку вона продемонструвала під час навчання у Львові і

(Закінчення на стор. 21)

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в Америці

запрошує на круглий стіл

ПЕРЕКЛАД ТЕКСТУ: ТЕОРІЯ і ПРАКТИКА

присвячений

100-річчю

поета, перекладача, мистця

СВЯТОСЛАВА ГОРДИНСЬКОГО

(1906 – 2006)

дійсного члена НТШ.

У круглому столі беруть участь:

д-р Лариса Онишкевич, д-р Михайло Найдан, д-р Марія Ревакович, Василь Махно

в суботу, 2 грудня 2006 р. о 5-ій год. по пол.

в будинку НТШ
63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY10003.

Мрієте зустріти Різдвяні Свята з рідними та близькими?
Зателефонуйте в **Dunwoodie Travel.**
125 Corporate Blvd. Suite 300
Yonkers, NY 10701

(914)969-4200, toll-free (800)550-4334

To **Kyiv** from New York:

	Nov 1- Dec 14	Dec 15- Dec 31	Jan 1- Mar 31
New York (JFK)	$340+TAX*	$550+TAX	$380+TAX

To **Kyiv** from the following cities via New York JFK:

	Nov 1-Dec 14,Dec 25-Mar 31	Dec 15- Dec 24
Atlanta, Detroit	$450+TAX	N/A
Boston	$370+TAX	$570+TAX
Chicago	$329+TAX	N/A
Washington, Baltimore,	$430+TAX	$580+TAX
Pittsburgh, Cincinnati	$430+TAX	$620+TAX
Cleveland, Columbus	$430+TAX	$650+TAX
Los Angeles, San Diego, San Francisco	$500+TAX	N/A
Miami, Ft. Lauderdale, Tampa, West Palm Beach	$445+TAX	$691+TAX (TPA only)
Seattle	$515+TAX	N/A

*Additional Taxes range from $196-$255. Fri, Sat, Sun departures-additional $25 each way. Other destinations available. Prices are subject to availability. Seats are limited. Book early!

Контр-адмірал д-р Борис Д. Люшняк

У „Свободі“ ч. 42 від 20 жовтня вміщено вістку про службове підвищення д-ра Б. Люшняка до ранґи контр-адмірала. Після цього ми отримали додаткові інформації. Передусім звертаємо увагу, що точна форма прізвища нового контр-адмірала – Люшняк, а не Лушняк, як було подано. Також уточнюємо, що ступінь д-ра медицини він здобув у Нортвестерн-університеті в Чикаґо, а не в Нортістерн-університеті, як було подано.

Церемонією підвищення у ранзі д-ра Бориса Люшняка провадив директор Центру оцінки ліків і досліджень „FDA“ д-р Стівен Ґалсон. Молитовне слово виголосив Джон Ґріні-мол. англійською мовою, а о. Тарас Лончина – українською. Уряд України представляли Посол Олег Шампур і радник Посольства України Руслан Німчинський, Українське Лікарське Товариство Північної Америки (УЛТПА) – д-р Роман Ґой, колишній президент товариства, і д-р Роман Воробець – редактор „Лікарського Вісника“.

Службову присягу д-ра Б. Люшняка на українській Біблії, яку тримали його батьки Микола і Ольга Люшняки, приймав адмірал Джон Аґвунобі. Це був особливо зворушливий момент, оскільки цю Біблію було подаровано 15 років тому д-рові Б. Люшнякові й його дружині в день їхнього вінчання куренем УПС „Ордену Хрестоносців“. Адмір ал Дж. Аґвунобі, виголошуючи промову про кар’єру та досягнення контр-адмірала д-ра Б. Люшняка, який тепер відзначається найвищою ранґою серед офіцерів українського походження в лавах умундированих служб США, схарактеризував його як „подарунок української нації американській нації“. До часу цього підвищення д-р Лушняк займав становище уповноваженого у справах антитерористичних розпоряджень і плянування при „FDA“, та був капітаном офіцерського корпусу США.

Д-р Б. Люшняк розпочав свою державну кар’єру в „PHS“ як лейтенант Служби епідеміологічної розвідки Центрів контролі та запобігання захворюванням (CDC), де набув досвіду в антитерористичній діяльності, в ділянці реаґування на стихійні лиха, медичній епідеміології і професійних захворюваннях шкіри. Як чиновник „CDC“, він побував у відрядженнях у Бангладеш, Косово, Св. Круа і Росії, а також у добровільних відрядженнях в Україні. Унаслідок терористичного нападу на Америку 11 вересня 2001 року він був членом команди „CDC“ на руїнах Світового центру торгівлі в Ню-Йорку, а згодом – членом робочої групи з питань „сибірки“ у Вашінґтоні. У 2005 р. д-р Б. Люшняк керував командою „PHS“ під час подолання наслідків гураґану „Катріна“ у штатах Луїзіяна, Місісіпі і Тексас, де також відповідав за розгортання польового шпиталю для постраждалих.

Д-р Б. Люшняк перейшов на службу до „FDA“ у березні 2004 р., а в травні 2005 р. був підвищений до помічника уповноваженого „FDA“. Перехід до „FDA“ завершив 16-річну кар’єру в Національному інституті професійної безпеки і здоров’я (National Institute for Occupational Safety and Health; NIOSH), в частині „CDC“, де він служив старшим медичним офіцером у відділі спостереження, оцінки небезпеки і польових досліджень у місті Сінсінаті, штат Огайо.

Під час своєї кар’єри д-р Б. Люшняк був відзначений багатьма нагородами „PHS“, у тому числі медалею за відмінну службу, похвальною медалею, двома медалями за особливі досягнення, двома грамотами за відмінний підрозділ, вісьмома похвальними грамотами за зразкові підрозділи, і нагородою секретаря „HHS“ за героїзм. Крім того, він отримав нагороду Вільяма Бюмонта з медицини від Американської медичної асоціяції.

Д-р Б. Люшняк отримав свій медичний диплом в університеті Нортсвестерн у Чикаґо та ступінь маґістра громадського здоров’я (master’s degree in public health, MPH) у Ґарвардському університеті. Він закінчив резидентуру з дерматології в університеті Сінсінаті, після чого набував досвіду в ділянках родинної медицини, епідеміології і професійних захворювань. Він має ліцензію від Американської колеґії родинної практики, Американської колеґії профілактичної медицини (професійних захворювань) і Американської колеґії дерматології. Д-р Б. Люшняк є членом низки професійних товариств, у тому числі УЛТПА.

Д-р Б. Люшняк

Народжений у Чикаго в сім’ї післявоєнних еміґрантів з України, контр-адмірал д-р Б. Люшняк отримав початкову освіту в українських шко лах і залишається активним діячем української громади.

Д-р Р. Б. Воробець,
головний редактор
„Лікарського Вісника“

Різдвяні вітання 2006!

Дорогі читачі!

Привітайте Ваших рідних, друзів та приятелів

з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

і НОВИМ РОКОМ!

„Свобода“ радо передасть Ваші побажання в усі куточки світу!

Дати святочних видань тижневиків:

	Новий стиль	Старий стиль
„Свобода“	15 грудня	29 грудня
The Ukrainian Weekly	17 грудня	15 грудня

Спеціяльні ціни на поздоровлення:

1/16 стор.	35	дол.
1/8 стор.	50	дол.
1/4 стор.	100	дол.
1/2 стор.	200	дол.
ціла стор.	400	дол.

Приймаємо оголошення до 3 грудня 2006 р. – на новий стиль, і до 15 грудня – на старий стиль.

У справі оголошень просимо звертатися до
Марійки Осціславської, тел.: **(973) 292-9800, ext. 3040**
Fax: (973) 644-9510 • E-mail: adsukrpubl@att.net
Чеки виписувати на адресу: „Svoboda“ або „The Ukrainian Weekly“
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Чи Ви знаєте, чому ми є такі щасливі?

Наші батьки, бабусі і дідусі вклали капітал в наше майбутнє,закупивши від Українського Народного Союзу для кожного із нас, поліси життєвого забезпечення кляси „Endowment“ і „Life“. Вони купили поліси, наперед передплачені за низькими платними ратами для наших вікових катеґорій.

Якщо б Ви хотіли бути такими усміхненими, як ми, просимо запропонувати Вашим батькам, або бабусі і дідусеві зателефонувати до УНСоюзу на число телефону: 1(800) 253-9862, де будуть раді Вам допомогти.

Університети Львова і Альберти обмінялися студентами

Нещодавня угода про обмін між Львівським Національним університетом ім. Івана Франка й Альбертським університетом вступила в дію цього навчального року, коли двоє студентів прибули до Львова й Едмонтона, щоб розпочати свої навчальні програми.

Львівський університет представляє Олена Дудич, яка спеціялізується в англійській філології на факультеті чужоземних мов. В Альбертському університеті О. Дудич плянує провести весь навчальний рік. Пояснюючи, що саме спонукало її вдатися до цієї обмінної програми, Олена Дудич зауважила, що студенти в Україні змушені виконувати навчальний план, затверджений Міністерством освіти, а це обмежує вибір курсів. В Альбертському університеті студенти можуть вибирати курси і навіть змінювати програми. Нині О. Дудич прослуховує курс з бухгальтерії, який вона ледве чи могла б вибрати вдома. Перевагою такого обміну, підкреслила О. Дудич, є й те, що він відкриває двері українським студентам до іншої частини світу. Вона також спостерегла, що в Альбертському університеті не існує бар'єрів між професором і студентом. Тому українські студенти з Львівського університету, які подаються до Альбертського університету, не повинні хвилюватися, бо їм завжди допоможуть порадою і пояснять процедурні вимоги.

А тим часом Тім Старчук, студент Альбертського університету, який спеціялізується в маркетинґу на факультеті підприємництва, проводить свій осінній семестр 2006 року у Львівському університеті.

Олена Дудич

Тім Старчук

Він навчався в українській двомовній початковій школі в Едмонтоні, але після того не мав достатньої практики з українського читання й письма. Хоча він і брав курс української мови в Альбертському університеті, щоб оновити свої знання, він визнав перед поїздкою до Львова, що вони слабкі.

У Львівському університеті він збирається удосконалити знання української мови. Він також відзначив, що вартість проживання у Львові досить низька порівняно з іншими європейськими містами. Тім слухає курси з права Европейського союзу, української історії, української і світової культури й основ туризму. Хоч йому іноді трохи складно розуміти, що відбувається в авдиторії, він відзначає, що всі довкола терпеливі до нього і що його українська мова швидко поліпшується.

Окрім переваг, названих двома студентами, угода про обмін пропонує й інші можливості. Обидва університети погодилися скасувати плату за навчання: учасники програми вносять плату в рідних університетах. Це особливо важливо для українських студентів, які в цілому менш спроможні оплатити навчання в Альбертському університеті. Також кредити за курси, вибрані в чужоземному університеті, можна буде легко узгодити й зарахувати для отримання ступеня в рідному університеті.

Міжнародний відділ Альбертського університету сприяв першому обміну, надавши Тімові Старчуку й Олені Дудич стипендії, щоб покрити їхні витрати. Проте для подальшого підтримання академічних обмінів потрібно заснувати вічний фонд. Наприклад, базовий капітал на суму 200,000 дол. забезпечив би дві щорічні стипендії по 4,000 дол. кожна, чого було б досить на квитки й інші витрати. Оскільки Альбертський університет готовий доповнити внесок до стипендіяльного фонду у співвідношенні 1:1, суми 100,000 дол. вистачило б для заснування такого фонду. Таку суму можна отримати від внеску окремої особи або організації—тоді фондноситиме їхнє ім'я—або за рахунок менших внесків від різних осіб, зроблених протягом часу. Надання кімнати студентам з Львівського університету також допоможе підтримати програму. За докладнішою інформацією просимо звертатися до директора КІУСу, д-ра Зенона Когута (тел.: 780-492-2972; ел. пошта: zkohut@ualberta.ca).

Студенти Альбертського університету можуть отримати інформацію про програму навчання у Львівському університеті на веб-сторінці Міжнародного відділу Альбертського університету: www.international.ualberta.ca/studyabroad.php" Окрім цього, програма з вивчення української культури, мови й літератури Альбертського університету пропонує літній курс у Львові, який відбудеться 14 травня—27 червня 2007 р. Курс відкритий для всіх студентів з Північної Америки й Европи. Інформацію про нього можна отримати на веб-сторінці: www.arts.ualberta.ca

Богдан Клід,
Альберта, Канада

ООЧСУ

1946 - 2006

60-ліття

ГОЛОВНА УПРАВА

ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ

має шану запросити Вас на

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

з нагоди

60 – ЛІТТЯ ІСНУВАННЯ ООЧСУ

в суботу, 2-го грудня 2006-го р.

PARSIPPANY HILTON HOTEL
1 Hilton Court (off Route 10 West)
Parsippany, New Jersey

Вступ $75 • тел. 212-473-0188

Українська Євангельська церква

закликає:

Вивчайте Біблію, живіть за Словом Божим.

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії.

18. Книга Вихід, 6–11: повернення Мойсея

Мойсей довго жив у пустельній Мідії, де одружився з дочкою священика Ціпорою, і пас овець в горах. Одного разу Бог об'явився йому у палаючому кущі і вперше назвав Своє ім'я – Єгова. Бог послав Мойсея до юдеїв з метою їхнього визволення, бо часи змінилися і юдеї перебували у єгипетському рабстві. Мойсей і його брат Аарон зажадали від фараона відпустити юдеїв, але той не погодився. Тоді Бог наслав на єгиптян десять кар – одна від одної лютіших. Десятою карою було знищення в Єгипті усіх перворідних. Так сталася Пасха: день, коли юдеї позначили свої оселі кров'ю жертвенного ягняти і Бог обминув ці оселі (слово Пасха означає Перехід). Після цього переляканий фараон відпустив юдеїв на волю після 430 років рабства.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку і о 6-ій вечора, а також щосереди – о 7-ій годині вечора.

Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосереди, о 5-ій вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих. Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії.

Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор **Володимир Цебуля**
Тел.: (908) 591-0800

Храмове свято у церкві Покрови

ВИЛИМЕНТИК, Кон. – 8 жовтня парафія Української католицької церкви Покрова Пресвятої Богородиці відзначила річне храмове свято. З цієї нагоди на запрошення о. Івана Білика, пароха парафії, прибув Єпископ Стемфордської дієцезії Павло. Парафіяни, а особливо молодь в українських строях, вітали Владику хлібом-сіллю, квітами. У Службі Божій взяли участь о. парох Іван Білик, а також о. Степан Білик, рідний брат о. Івана Білика, о. Степан Береза, о. Ігор Папка. Проповідь виголосив Владика Павло. Співав парафіяльний хор під керівництвом Ольги Білик, дружини о. Івана Білика.

Після Літургії Владика Павло привітав парафіян і гостей зі святом і подякував за цінний дарунок (архиєрейські ризи). Після Служби Божої, перед початком обіду, відбулася спільна молитва. В часі обіду з промовою до присутніх звернувся Михайло Козюпа, заступник Президента Українського Народного Союзу, який підкреслив церковно-громадську активність парафіян з часу поселення їх у Вилиментику, і закликав до дальшої праці на церковному і громадському полі.

Надія Куклер з Філядельфії, яка виросла у родині о. Андрія Назаревича, засновника парафії, у своєму виступі згадала про свої щасливі дитячі і юнацькі роки, прожиті в парафії.

Під час обіду співав дитячий парафіяльний хор під керівництвом Надії Стецишин і Ольги Білик. Діти підготували пісні і вірші в прославу Матері Божої.

Головне слово виголосив Єпископ Павло, який висловив своє задоволення тим, що в цій околиці працюють ревні і здібні священики, які проводять духовну працю серед українського народу.

Ірина Олійник

Єпископ УПЦ Південної Америки відвідав катедру в Пармі

ПАРМА, Огайо. – Єпископ Української Православної Церкви Південної Америки Єремія відвідав Катедру української православної церкви св. Володимира, де в сослужінні духовенства освятив новий позолочений хрест, вбудований на головному куполі катедри. Хрест виготовила фірма „Architectural Fiberglass Co. of Cleveland", власники якої є членами парафії. На фото: Єпископ Єремія з Бразилії і духовенство катедри св. Володимира разом з дітьми парафії освячують новий хрест.

Іван Норка

„Кафе Івасюк" в Едмонтоні

ЕДМОНТОН. – Українське музичне товариство Альберти в Домі української молоді 20 жовтня ц. р. організувало третє „Кафе Івасюк", засноване в пам'ять славного українського композитора Володимира Івасюка. Голова комітету Люба Бойко-Бел привітала публіку, а ведуча Галя Цар прочитала текст, що його написала Галя Котович.

Молодь СУМ-у розпочала вечір піснею „Надія є" (сл. і муз. В. Красноокого) і відео-кліпом „Дівчина-весна". Про тяжкі часи в Україні розповідали пластуни-юнаки Адріян Вархола й Євген Дитиняк, а чоловічий ансамбль „Ре мінор" заспівав „Я піду в далекі гори" і „Зе лену пісеньку" В. Івасюка.

Дует УПА (М. Середич – альтосаксофон, П. Горпинюк – фортепіяно) виконав „Червону руту" і „Водограй". Інструментальний ансамбль „Чайка" при Організації Українок Канади (Л. Марянич – дириґент і оркестратор) заграв пісні „Я твоє крило" (сл. Р. Кудлика, муз. В. Івасюка), „Мандрівний музика" (В. Івасюк), „Не кажи" (І. Жовнірів). Усі гості заспівали „Червону руту" і „Водограй". „Ре мінор" співав „Ой, поїхав за снопами" – народню пісню на зразок ансамблю 'Кобза'.

Співачка Люба Білаш виконала пісні „Сила любови", „Троянда" та „Б'є моє серце за тобою" (переклав з англійської А. Семотюк разом з Любою).

В останній частині жіночий ансамбль „Дніпрова хвиля" заспівав „Ти до мене не ходи" (обр. А. Кос-Анатольського), „Гуцулка Ксеня" (сл. і. муз. Р. Савицького) та „Незабудьки" (сл. Г. Бойка, муз. В. Костенка). Сергій Лемберґ, котрий пише ліричний джаз, виконав свій твір „Судьба" на електронній клявіятурі. Вечір закінчився словами Івасюка „Моя пісня" і співом хору „Верховина".

Галя Котович

П О Д Я К А

У зв'язку з моєю операцією і довшим перебуванням у шпиталях, цим шляхом висловлюю щиру подяку

д-ові Стівенові Роббінсу,
д-ові Богдарові Вороху
і всім друзям та знайомим,

які протягом цього часу підтримували мене побажаннями здоров'я, своїми відвідинами, картками, подарунками та щирою увагою.

*Безмежна подяка моїй дружині **Її Василенко** за весь тягар цього часу.*

Ростислав Василенко
Листопад 2006 р.

ORDER YOUR 2007 SOYUZIVKA HERITAGE FOUNDATION CALENDAR!

MAIL TO:

NAME: ______________________

ADDRESS: ______________________

CITY, STATE, ZIP: ______________________

EMAIL: ______________________

CALENDAR - $12.00 EACH: $_______

DONATION TO SOYUZIVKA HERITAGE FOUNDATION: $_______

SHIPPING AND HANDLING: $ 1.35

TOTAL AMOUNT ENCLOSED (ADD SHIPPING AND HANDLING): $__________
*PLEASE MAKE CHECKS PAYABLE TO
"UKRAINIAN NATIONAL FOUNDATION – SOYUZIVKA FUND"

PLEASE PRINT AND MAIL ORDER FORM AND PAYMENT TO:
SOYUZIVKA CALENDAR 2007
C/O OLESIA GURAN
216 FOORDMOORE RD. PO BOX 529
KERHONKSON, NY 12446

YOUR 2007 SOYUZIVKA HERITAGE FOUNDATION CALENDAR WILL BE SHIPPED UPON PAYMENT RECEIPT!
BROUGHT TO YOU BY BROOKLYN UKRAINIAN GROUP, BULAVA PROMOTIONS AND UNA. PROCEEDS BENEFIT THE SOYUZIVKA HERITAGE FOUNDATION

Soyuzivka for all seasons

КАЛЕНДАР ПОДІЙ 2006 р.

4 ЛИСТОПАДА – Весілля.

10 – 12 ЛИСТОПАДА – Пластова Орликіяда.

22 – 26 ЛИСТОПАДА – Родинний з'їзд.

25 ЛИСТОПАДА – Прийняття з нагоди 90-их уродин.

23 ЛИСТОПАДА – День Подяки.

1 – 3 ГРУДНЯ – Пласт КПС. Відправа Станичних.

24 ГРУДНЯ – Традиційна українська Свята Вечеря.

31 ГРУДНЯ – Новорічні святкування.

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P.O. Box 529, Kerhonkson, NY 12446
E-mail: soyuzivka@aol.com
Website: www.soyuzivka.com

Обговорено плян будівництва нової церкви

ТУСОН, Арізона. – 18 червня на запрошення пароха о. Василя Бучика вперше відвідав Українську греко-католицьку церкву св. Михаїла Владика Ричард Стефан Семеняк з епархії св. Миколая в Чикаго, Іл. При вході до церкви його вітали в українських строях та з традиційним хлібом і сіллю представники парафії Юстина Нагорняк (найстарша) і наймолодші Надя Феш і Юліян Чуловський, а також Богдан Ґойнич від парафіяльного комітету. Владика відправив Службу Божу, після якої усі зібралися в церковній залі на обід. Учасники заспівали „Многая літа, Владико", і на згадку подарували йому писанку ручної роботи Юстини Нагорняк, і хрест, вирізьблений Зенком Коритком. Відбулася зустріч Владики і пароха з парафіяльним комітетом, на якій обговорено плян будови нової церкви. Запрошуємо приїздити до нас в гості або на постійне проживання. Моя адреса: 1587 W. Baltusrol Drive Green Valley, AZ 85614-5638. Тел.: (520) 648-5886. Електронна пошта: Chrystunia@aol.com

Христина Кікта-Векбастикс

Відкриємо ще дві „Голодні кухні"!

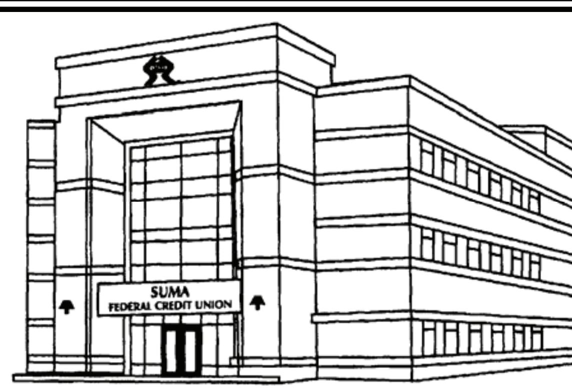
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) звертається до української громади з проханням підтримати поширення програми „Голодна кухня" в Україні. Ця програма діє вже понад 7 років у Львові, де харчуються 50 осіб, більшість з них – колишні політв'язні та воїни УПА, люди похилого віку. Вони мають можливість з'їсти теплий обід у теплому приміщені і в приємному товаристві. Є велика потреба поширити цю програму в інших областях України. Директор ЗУАДК-у в Києві пише: „На півдні України – в Миколаївській, Херсонській, Одеській, на сході – в Луганській, Донецькій, Запорізькій областях живуть колишні борці за волю України, котрим не було дозволено повертатись у рідні краї після заслання чи вивезення до Сибіру. Зимою вони мерзнуть від холоду і страждають від хвороб, мізерного харчування і самотности". ЗУАДК плянує відкрити „Голодну кухню" ще у двох містах. На це потрібно щомісяця по 1250 дол. на місто, щоб забезпечити разом додаткових 60 осіб. Дуже просимо щедро відгукнутися на таку потрібну справу! Датки можна переслати на „UUARC-Soup Kitchens" на адресу: 1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111, або давати датки на „on line" – http://www.uuarc.org", уживаючи вашу кредитову картку.

ЗУАДК

У Львові під час обіду в „Голодній кухні"

Федеральна Кредитова Кооператива СУМА

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: **www.sumafcu.org**

Сертифікати*		
	Звичайні Сертифікати	
Шість Місяці Сертифікати	**5.24%** APY ** (5.10% APR)	
Однорічні Сертифікати	**5.49%** APY ** (5.35% APR)	
Трирічні Сертифікати	**5.54%** APY ** (5.40% APR)	
Мані Маркет	До $49,999	**4.08%** APY** (4.00% APR)
	$50K+	**4.34%** APY** (4.25% APR)

** Збичайні Сертіфікати повиш $100,000 платимо 0.25% додатково. ** Відсотки нараховуються у річному відношенні і можуть змінюватись без попереджень.*

Головне Бюро
Main Office
125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail:
memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі
Yonkers Branch
301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінґ Валі
Spring Valley Branch
16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Філія в Стамфорді
Stamford Branch
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен
New Haven Branch
555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

Your savings federally insured to $100,000
NCUA
National Credit Union Administration
a U.S. Government Agency

А як же жити без корупції?

Україна все ще належить до списку корумпованих країн. Вже довго, і ще, мабуть, довго буде належати. На запитання правозахисників, котрі хотіли б з’ясувати, кому ж, яким суспільним прошаркам в Україні вигідна корупція, відгукнувся популярний львівський письменник Юрій Винничук. Нижче читайте його відповідь.

Почувши, що европейська спільнота виділила нам кошти на боротьбу з хабарництвом, я спочатку неабияк сполошився. Мене кинуло в рясний піт і я відчув, як втрачаю ґрунт під ногами. Але коли прозвучала сума, то заспокоївся. Один мільйон долярів! Не смішіть мене. Та на їхній один мільйон знайдеться наших десять, щоб проблему хабарів просто забалакати і нічого насправді не зробити. І слава Богу. Не знаю, як хто, а я звик до хабарів, як до повітря. Я без них просто задихнуся. Я втрачу орієнтацію на місцевості. Я стану сліпцем без проводиря. Я пропаду. Хабарі – це те, на чому будувалося усе моє життя.

Коли у 1974 році каґебісти влаштували у мене дванадцятигодинний обшук, забрали книги, рукописи, а потім і мене, відпустивши пізно вночі після допиту, я думав – все, гаплик. Сяду років на два з огляду на юний вік. Життя моє буде зіпсоване, ніхто вже мене не надрукує. Але мій тато, зубний лікар, вставив зуби одному з каґебістів, і я відбувся легеньким страхом. Хоча не зовсім легеньким, бо мусив відкалатати рік в армії. 1990 рік. Мої батьки перед телевізором спостерігають за баталіями у Верховній Раді. Серед демократів– чимало колишніх в’язнів совісти. Й от батько каже до мами: „А даремно ми тоді Юрка від тюрми врятували. Ну, дістав би він два роки, відсидів один, зате тепер засідав би у парляменті”. То був єдиний випадок, коли хабар відіграв сумнівну ролю. В армії я служив у залізничних військах. Тягати шпали я не мав жодного бажання.

Важливо не тільки знати, хто БЕРЕ на лапу, але й мати репутацію людини, яка чесно ДАЄ на лапу. Я пишаюся своєю репутацією того, хто ДАЄ. У мене не бояться брати.

Дав хабара начальнику батальйону і опинився у штабі. Потім дав хабара лікареві військового госпіталю і три місяці провів у госпіталі, як на курорті, обклавшись книгами. Аби мене після армії не замели за тунеядство, дав хабара директорові школи і фіктивно рахувався лаборантом. Потім так само фіктивно був „робітником” на одному зі заводів. Купуючи джинси у поляків, потрапив у лапи міліції.

Дав хабара – випустили. За незалежности, працюючи у „Post-Поступі”, я образив у статті одного графомана, висміявши його творіння, той подав до суду. Газета на ту пору закрилася, виклики до суду йшли на адресу неіснуючої редакції, я не мав зеленого поняття про суд.

І суд відбувся за моєї відсутности. Суддя присудив мені 800 долярів (на теперішні гроші) морального відшкодування. На 1995 рік – це була серйозна сума. В переліку моїх гріхів у судовому висновку згадувалася й образа РУН-віри і товстенної шизофренічної „Мага-віри”. Я подав апеляцію. Справу слухав уже інший суддя того самого суду. Більше того, він і сидів у одному кабінеті з попереднім суддею. Тому нічого дивного, що присуд залишився без змін. Вам ніколи не доводилося програвати комусь моральні відшкодування?

Це тільки чиновники і депутати можуть їх ніколи не платити, а простий смертний відразу потрапляє у лабети судових виконавців, які за лічені хвилини опишуть усе твоє майно і вичавлять усе до останньої копійки. Але я дав хабара судовому виконавцю, і він спустив усе на гальмах. Графоман метушився, діставав суд скаргами, а я сумлінно сплачував щомісяця якісь жалюгідні копійки в рахунок морального відшкодування, аж поки інфляція не перетворила ці гроші на порохно. В іншому випадку я вже був мудріший і заплатив судді. Я не шукав до нього жодних підходів, а прийшов і спитав: „Скільки?”

Суддя вивів на папірчику „100”. Йшлося звісно про доляри. Я дав. А суддя так хитро повернув справу, що позивач її начебто й виграв, бо я таки мусив вибачитися, але ж зате повністю зняв моральне відшкодування. Потім мені довелося вже з іншої нагоди платити міліції і прокуратурі за те, щоб закрили проти мене кримінальну справу.

Журналістика інколи підсовує дуже неприємну свиню. Побачивши, що я не зможу довести, що я не верблюд, я заплатив стільки, скільки мені знову намалювали на папірчику. Одного разу мені довелося лягти на лікарняні процедури на цілих три тижні.

Провести стільки часу з ще сімома хворими, які тебе будуть мордувати дурними розмовами, цікавитися, що це ти „клікаєш“ на „новтбуку“ або що ти читаєш, мене жахала. Жахав і їхній телевізор з безкінечними переглядами серіялів. Від цього ж можна і збожеволіти. Я заплатив і опинився у палаті на двох. Дружина привезла телевізор і DVD-програвач. Я почував себе, як удома.

Влітку я проходив техогляд. Вже в черзі вияснив, що це коштує 50 гривень. Можна й не дати, але тоді обов’язково до чогось причепляться, і доведеться їхати сюди ще раз. А не хотілося. Зайве й казати, що насправді жодного техогляду не відбувалося. Мент поцікавився, яке у мене авто – і все. Я дав йому 50 гривень, він подякував, я теж подякував. І було за що, бо поперше, того, хто обслуговує мій район, не було на місці, і в мене прийняв документи інший, а по-друге, я не подав медичної довідки, а по-третє, якби він оглянув авто, то виявив би протермінований вогнегасник, щось обов’язково бракувало б в аптечці. Одне слово, я дав йому ці 50 гривень з вдячністю. Й отак я живу у постійних даваннях хабара. А тепер мене закликають: не давай! Як – зовсім не давати? Зовсім! Я з жахом собі уявляю, у що це для мене може перетворитися.

Я давав хабарі за народження сина, за місце на цвинтарі для своїх батьків, за встановлення телефону, за безперешкодне перетинання кордону, за порушення правил вуличного руху, за прискорене оформлення закордонного пашпорта, за візу, за різноманітні довідки, за залізничні квитки... Я давав хабарі навіть за таке, у чому не можу й признатися, інакше на мене знову заведуть кримінальну справу і мені знову доведеться відкуплятися. Я почуваю себе абсолютно комфортно у країні хабарників. Я не маю жодних проблем. Я вирішую їх легко і невимушено. Життя моє надто ускладниться, якщо я захочу раптом пожити чесно. Ну, бодай рік. Але це неможливо. Чому? Бо я МОЖУ собі дозволити жити нечесно.

Я заробляю досить, аби відкласти якусь частку на хабарі. Мені зовсім не шкода 50 гривень для мента, завдяки якому я зекономив добрих два дні свого часу. Триста гривень за окрему палату! Хіба ж вона цього не вартує? Але є, є у нас ще люди, які живуть чесно і не дають хабарів. Або майже не дають. Це люди незаможні. Вони просто змушені жити чесно. Тому такі, як я, для них ненависні. Ми розбещуємо хабарників. Ми їх постійно підгодовуємо, цим самим утверджуючи у їхній незамінності. Господи, де б я опинився, якби не було тих, хто бере! Я щасливий, що вони є. Що їх не треба дуже шукати. Вони на усіх хлібних місцях. Навіть знаючи, що мають справу з журналістом, вони не соромляться брати. Ну, хіба трішечки: „Ага, а ви потім опишете!” – мовби кокетуючи... „Та що ви! Ніколи в житті. Ви ж мені так допомогли!”. І я ніколи не шкодував за витраченими грошима.

Я завжди відчував тиху вдячність, що у мене їх взяли. Руки, які дають і руки, які беруть, – це ціла система, вибудувана на глибоких традиціях, це щось, як орден тамплієрів. Ми легко впізнаємо одне одного, і розуміємося з півслова, з ледь помітного мрукнення ока, з поруху вуст, з недбало кинутої фрази. Важливо не тільки знати, хто БЕРЕ на лапу, але й мати репутацію людини, яка чесно ДАЄ на лапу. Я пишаюся своєю репутацією того, хто ДАЄ.

У мене не бояться брати. Зазирніть у мої добрі наївні очі – ви побачите у них теплий погляд людини, яка ще не підвела жодного хабарника. Нікого не заклала, не присоромила, жодним жестом не дала зрозуміти, що їй це неприємно. Навпаки – завше з усмішкою, з підморгуванням, поплескуванням по плечу. А тепер хтось хоче порушити оцей наш симбіоз, наше гармонійне співіснування, наші ніжні й тендітні стосунки. Не хочеться думати, що це вдасться ще за моєї пам’яті. І я не думаю.

Українська Національна
Федеральна Кредитова
Кооператива

Money Market Account

до 4.08% apy*

Manhattan • Brooklyn • So. Bound Brook, NJ • Carteret, NJ

1–866–859–5848

* Мінімальний вклад $50,000
Відсотки нараховуються у річному відношенні 4.00% apr
Рати можуть змінюватись без попередження
інші обмеження включені.

Your savings federally insured to $100,000
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Петро й Дорис Кулі заснували Вічний фонд для вивчення діяспори

Сидять Петро і Дорис Кулі, стоять (зліва): Зенон Когут, Ярс Балан і Сергій Ціпко.

Відомі меценати д-ри Петро й Дорис Кулі зробили перший вагомий вклад у створення вічного фонду в Канадському інституті українських студій. Цей фонд сприятиме Проєктові досліджень в ділянці історії української діяспори і здійснюватиметься в рамках Українсько-канадської програми (УКП) КІУСу. Його очолить історик д-р Сергій Ціпко, який займається вивченням українців за кордоном і книга якого про українців в Арґентині вийде у видавництві КІУСу в 2007 р. Петро й Дорис Кулі сподіваються, що їхній внесок у сумі 100,000 дол. заохотить багатьох інших підтримати цю важливу ділянку наукових досліджень.

Відсотки з *Вічного фонду досліджень української діяспори ім. д-рів Петра й Дорис Кулів* будуть використовуватися на дослідження, публікації та інші наукові й освітні заходи, пов'язані з українською діяспорою. Як відзначив Ярс Балан, співкоординатор УКП, „ініціятива досліджень української діяспори надасть діяльності Українсько-канадської програми міжнародного маштабу, що дозволить проводити порівняльну аналізу розвитку українських громад поза межами Канади.

Завдяки сучасним засобам зв'язку та інформації, за минулі роки в університетах світу помітно зросла увага до діяспорних досліджень. Отже, розширення обріїв Українсько-канадської програми цілком вчасне й доречне".

Родина Кулів надавала щедрі внески в минулому — Центрові українських досліджень і розвитку в коледжі Ґрента Мак'ювена, Інститутові східньохристиянських студій ім. Митрополита Шептицького при Університеті св. Павла в Оттаві, а також підтримала вивчення українського фолкльору в Альбертському університеті, де Канадський центр української культури й етнографії був недавно перейменований на Центр українського та канадського фолкльору ім. Петра й Дорис Кулів.

Цей останній дар надзвичайно важливий для розвитку українських студій. Згідно з даними Світового конґресу українців (HYPERLINK "http://ukrainianworldcongress.org/" http://ukrainianworldcongress.org/), сьогодні за межами України проживає приблизно 20 мільйонів осіб українського походження. Тоді як за останній десяток років населення України, що нині нараховує 47 мільйонів, зменшувалося, українська діяспора зростала через досить інтенсивну еміґрацію. Такі країни, як Портуґалія, Еспанія, Італія і Греція, де до 1991 р. українська імміґрація була незначною, на сьогодні стали великими центрами українського поселення.

Діяльність Проєкту досліджень з української діяспори віддзеркалюватиме ці нові тенденції, врівноважуючи дослідження вже давно усталених українських груп з вивченням нових районів українського поселення. В рамках проєкту плянується залучити низку науковців та підтримати співпрацю з програмами й центрами в Канаді й за кордоном, зокрема з тими установами в Україні, які займаються українською діяспорою. Одним з запланованих заходів є організування міжнародної наукової конференції про українську діяспору.

Ярс Балан

Незамінна...

(Закінчення зі стор. 3)

ми прав людини, через діяльність захисників українських дисидентів і політв'язнів. Більш ніж за 30 років до київського майдану 2004 року, студент Університету Нотрдам (бакалаврат 1978 року) Орест Дейчаківський боровся за права людини в Україні в його рідному Клівленді. Дванадцяте січня – День солідарности з політв'язнями – на клівлендській центральній площі звичайно був такий морозний, як і київський Помаранчевий майдан в грудні 2004-го. Тоді він також співпрацював з видавництвом „Смолоскип", яке створив Осип Зінкевич для захисту дисидентів на основі Гельсінської угоди.

Орест Дейчаківський переїхав до Вашінґтону на маґістерські студії і, здобувши ступінь маґістра в Джорджтавнському університеті 1981 року, почав працювати в столиці – 25 років тому!

Як радник Гельсінської комісії він був членом американських делеґацій на різних міжнародних конференціях, де обговорювали порушення Гельсінської угоди, і там зустрічав представників Української ССР – офіційних і неофіційних. Він згадує, наприклад, зустріч у 1988 році в Москві, на яку американська конґресова делеґація запросила українських та інших дисидентів. Він також вперше зустрів міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка, ще коли Тарасюк був совєтським дипломатом.

Не без заслуженого почуття гордости Орест Дейчаківський згадує свою участь у писанні проєкту резолюції, якою наприкінці 1991 року американський Конґрес закликав Президента Буша (батька) визнати самостійну Україну. А ще раніше він помагав писати проєкт резолюції за леґалізацію українських церков – Ґреко-Католицької і Православної.

Серед нагород, грамот і знаків пошани в Ореста Дейчаківського є лист від Міністра закордонних справ Тарасюка – з подякою за сприяння в розвиткові американсько-українських міждержавних стосунків, в тому числі у справі скасування додатку Джексона-Веніка.

Теперішній голова американської Гельсінської комісії, конґресмен Кріс Сміт,– каже Орест Дейчаківський, – порівняно мало відомий серед української громади у США, хоч він дуже добре орієнтується в українських питаннях і чимало сприяв їм в законодавчій Палаті Представників. Це він очолював конґресову делеґацію, яка відвідала Київ після Помаранчевої революції в лютому 2005 року.

В січні Сполучені Штати матимуть новий Конґрес. Замість конґресмена Сміта Гельсінську комісію очолить член Конґресу від Демократичної партії, яка у виборах 7 листопада здобула більшість. В тих же виборах конґресмен Бен Кардін виграв вибори до Сенату. Тому склад членства комісії буде інакший. Штатні професійні співробітники комісії, як Орест Дейчаківський, з їхнім великим досвідом, звичайно, залишаються на своїх місцях після виборів. За своїх 25 років він вже працював не з одним новим складом комісії – адже вибори до Конґресу США відбуваються що два роки.

Орест Дейчаківський (зліва) і Ігор Ґавдяк, голова УАКРади під час зустрічі з представниками української громади і політичними діячами США у Вашінґтоні. 17 лютого 2004 року. Фото: архів „Свободи".

В Україні є 41.5 млн абонентів мобільного зв'язку

КИЇВ. — Число абонентів мобільного зв'язку в Україні, за станом на кінець жовтня 2006 року, за даними компаній і експертних оцінок, виросло, у порівнянні з вереснем 2006 року, на 1.9 млн осіб і склало 41.5 млн осіб. Провідником з абонентської бази мобільного зв'язку за підсумками жовтня 2006 року, як і раніше, залишається компанія „Київстар", число абонентів якої, за даними компанії, виросло в жовтні більш ніж на 3 відсотки і склало на 1 листопада ц.р.18,256 млн осіб. Кількість абонентів оператора мобільного зв'язку „UMC", за станом на 31 жовтня 2006 року, збільшилося за місяць на 3.4 відсотка і склало 16,919 млн осіб. На третьому місці з абонентської бази в українському рейтингу операторів мобільного зв'язку знаходиться компанія „Астеліт" (торговельна марка life), що, за експертними оцінками, на кінець жовтня 2006 року обслуговувала понад 5 млн осіб. Абонентська база компанії „Українські радіосистеми", за даними компанії, за станом на 1 листопада 2006 року склала 1,272 млн осіб. У компанії „Голден Телеком" число абонентів за станом на кінець жовтня склало 51 тис. абонентів.

Користуйтеся веб-сайтами „СВОБОДИ"
www.svoboda-news.com
„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"
www.ukrweekly.com
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
www.unamember.com

Заклик до всіх прихильників Союзівки!

ВИ НАМ ПОТРІБНІ!

Як можна стати членом нової Фундації Спадщини Союзівки?

„Було зрозумілим, що Союзівка займала важливе місце у спільноті і я хотів би бути її частиною”

– Росс Василенко, Юніон, Н.Дж.

Приєднуйтесь до нас зараз!
Зберігаймо Союзівку
та нашу українську спадщину!

Кожна велика організація залежить від постійної групи прихильників, які хочуть проявляти свою активність більше, ніж поодинокими відвідуваннями. Для Фундації Спадщини Союзівки такий спосіб сприяння є дуже важливим.

Буде багато рівнів членства, але в основі всього те, що членами будуть люди, які поділяють погляд на Союзівку, як на епіцентр українсько-американської спільноти, та бажають пробуджувати та зберігати свою культурну, освітню та історичну українсько-американську спадщину.
З 1952 року Союзівка була центром українсько-американської спільноти, місцем зустрічей для нащадків багатьох хвиль українських імігрантів, куди вони повертаються для того, щоб відчути свою багату культурну спадщину і познайомитися з іншими українськими американцями.
Сьогодні шляхом заснування „Фундації Спадщини Союзівки” українські американці та симпатики Союзівки об'єднують свої зусилля для збереження цієї культурної перлини.

Багато з цих нащадків відчули послаблення свого зв'язку з минулим, як в географічному, так і в культурному відношенні. „ Фундація Спадщини Союзівки” є ініціятивою для перевиховання як молодих, так і старших у спробі збереження гідної спадщини.

Членами організації можуть бути люди, яким подобається Союзівка настільки, що вони хочуть щось дати взамін – зробити особистий внесок в її виставки та програми для себе та для спільноти.
Ви можете бути впевненими, що Ваша членська допомога для „Фундації Спадщини Союзівки” на будь-якому рівні буде вагомим внеском.

<u>Варіянти членства (щорічний внесок) та переваги</u>

Індивідуальне	$100.00	(безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині.
Для студентів 17–23 р.	$ 40.00	(безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині.
Для тих, кому 65 р. і більше	$ 30.00	(безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині.
Для сім'ї (діти до 16 років)	$150.00	(безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині.
Корпоративне	$ 500.00	(10 відс. знижка на 1 обслуговувану корпоративну вечірку в Центрі – щорічно).
Спеціяльні членські категорії:		
Партнер	$300.00	(безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині та пам'ятна цеглина.
Спадщина	$500.00	(безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині; посаджене дерево з пам'ятною дошкою та постійним вшануванням в експозиції „Коло засновників Фундації”.
„Legacy“	$1,000.00	(довічний безкоштовний вхід, паркування та басейн) та 5% знижка на всі послуги Союзівки, постійне вшанування в екзпозиції „Коло засновників Фундації”.

<u>Всі члени, які вступлять до 31 липня 2006 року отримають торбинку з емблемою Союзівки.</u>

Є інші способи пожертвувати гроші... Кожний подарований долар цінується..., Фундація Білоуса недавно внесла пожертву $1,500 дол. на оновлення системи місцевого радіомовлення. Курінь Пласту „Хвилі” організовує збір коштів на нове обладнання для басейну. Старші члени УНС та Курінь Пласту „Спартанки” підтримують проєкт дитячого майданчика. Звертайтесь до Нестора Паславського зі своїми ідеями (845) 626-5641.

Членська форма
Ім'я і прізвище ____________________
Адреса ____________________
Місто ______________ **Штат** __________
Поштовий індекс ____________________
Електронна пошта ____________________
Телефон ____________________

Вишліть форму та чек за адресою:
Soyuzivka Heritage Foundation, 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany NJ 07054

Індивідуальне	**$ 100.00**
Для тих, кому 65 р. і більше	**$ 30.00**
Для студентів 17–23 р.	**$ 40.00**
Для сім'ї (діти до 16 р.)	**$ 150.00**
Партнер	**$ 300.00**
Спадщина	**$ 500.00**
„Legacy“	**$1,000.00**
Корпоративне	**$ 500.00**

Вишліть нам свою форму, щоб отримати точні інформації про переваги на вашій членській особистій виказці.

Дякуємо за Вашу підтримку!

ДЯКУЄМО!

Ваші гроші підуть на фінансування нових проєктів у 2006 році і створять сильну фінансову основу для Союзівки:

- Здвоєна система охолодження - огрівання для „Веселки”
- Додаткові нові матраци
- Нові штори для кімнат у Головному будинку

ДОВІДКОВЕ БЮРО УНСОЮЗУ

Докладніше про „Coverdell"

Осип Гаврилюк,
професійний продавець
забезпечень УНСоюзу,
штат Ню-Йорк

Минулої п'ятниці потелефонувала до мене членка Українського Народного Союзу в справі моєї статті про „Coverdell". Вона якраз приїхала зі свого банку, де грошевила чеки, і спитала працівника банку про те, що я написав. Працівник відповів, що не ознайомлений з моєю статтею, але, на його думку, всі ощадні конта на вищі студії такі самі. Отож та українська мама вложила 1,000 долярів в банкове конто „College Savings Plan". Не дивилася на рахунок, аж приїхала додому, тому тепер телефонувала до мене.

Після рахунку з банку вона отримує тільки 5 відсотків як заробіток на конті; її зачислили 25 долярів за відкриття конта; її зачислили 8.75 відсотка кошт продажу (87 дол. 50 центів). На конті залишилося лише 887 дол. 50 центів на студії її 12-літньої доні. Мама сказала мені, що я повинен встидатися рекомендувати такі конта.

Ось дорогі читачі, вияснення.

Всі ощадні конта на вищі студії не є такі самі. Конто УНСоюзу „Coverdell" – це Education Savings Account. Не потрібно 1,000 долярів, щоб відкрити конто (досить 100 долярів). Ви будете отримувати: 5.5 відсотка як заробіток на конті; немає коштів вписового; немає жодних коштів продажу.

Якби ця українська мама докладно прочитала мою статтю, її доня тепер мала б повну суму – 1,000 долярів в конті, що заробляє 5.5 відс. річно (а не лиш 887 дол. 50 центів, що заробляє 5.0 відс.). В додатку, її доня отримувала б стипендію УНСоюзу всі чотири роки університету, її доня могла б ночувати на Союзівці зі знижкою, її доня могла б замовляти передплати „The Ukrainian Weekly" чи „Свободи" зі знижкою, та мала б інші привілеї.

Ви маєте вибір. УНСоюз дбає про вас. А банк дбає про щораз вищі й вищі заробітки. Секретарі УНСоюзу вже будуть мати зелені аплікації на „Coverdell" цього тижня. Або телефонуйте безпосередньо до канцелярії УНСоюзу на безкоштовне число 1-800-253-9862. Електронна адреса: una@unamember.com

Осип Гаврилюк – професійний продавець забезпечень УНСоюзу, штат Ню-Йорк. Електронна пошта: osyp@unamember.com

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
COVERDELL ESA
ЗАОЩАДЖЕННЯ ДЛЯ ВАШИХ ДІТЕЙ НА НАВЧАННЯ

	У ІНШИХ УСТАНОВАХ	У НАС
Депозит	$1,000.000	$1,000.00
Оплата за рахунок (Одноразово)	$25.00	$ 0.00
Комерційні стягнення 8.85% (Одноразово)	$87.50	$ 0.00
Оплата за послуги (Річно)	$25.00	$ 0.00
Загальна сума оплат	$ 137.50	$ 0.00
Початковий балянс	$ 862.50	$ 1,000.00

Чий плян Ви швидше хочете придбати?

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 TEL. 800-253-9862
WWW. UNAMEMBER.COM

Великий успіх Днів української культури в Австрії

ВІДЕНЬ. – 17 жовтня у столиці Австрії відбулася урочиста церемонія відкриття Днів української культури. Організаторами програми були Міністерство культури України та Посольство України в Австрії, з австрійської сторони - адміністрація Канцлера Австрії та Факультет славістики Державного Віденського університету.

Програма відзначалася широким діяпазоном: поряд з концертами клясичної музики та українських естрадних співаків, відбулися численні літературні вечори, виставки фотографій і творів сучасних митців України, виступи відомих українських письменників. Зокрема визнання вибагливої віденської публіки заслужила своїм концертом Державна камерна оркестра „Київські солісти“, на чолі з художнім керівником всесвітньовідомим українським скрипалем Богодаром Которовичем. Оркестра виконала невідомі австрійській авдиторії твори Ланюка, Станковича та Скорика. Для любителів джазу також були приємні несподіванки: зустріч з Енвером Ізмаїловим, відомим українським музикантом та з українською джаз-групою „Jazz Impression“.

Це вже не вперше, що європейська столиця музики Відень приймає в себе ансамбль Б. Которовича, але це вперше, що австрійська публіка відкрила для себе твори українських композиторів.

Оркестра складається з молодих талановитих людей, підібраних самим Богодаром Которовичем. „Мій колектив має душу, - каже диригент. – Є багато оркестр, які беруть голою майстерністю, - а для мене цього замало. Ми робимо акцент на романтичній і постромантичній музиці. Це музика, яку нелегко виконувати, бо вона вимагає душі. В нашому репертуарі ми маємо один з найважчих в цьому пляні творів Рихарда Штравса – „Метаморфози“, який просто неможливо грати з холодним серцем“.

Богодар Которович під час концерту у Віденському Будинку радіо і культури

Богодар Которович – видатний скрипаль, Народний артист України, лавреат Державної нагороди ім.Т. Шевченка, двічі лавреат всеукраїнської нагороди „Людина року”, кавалер ордена „За заслуги” III ступеня, професор, завідувач катедри скрипки Національної музичної академії України, один з засновників української скрипкової школи. Випускники його кляси створили плеяду яскравих музикантів, які продовжують традиції школи Б. Которовича в різних країнах світу. Серед них А. Комісарова (Данія), М. Которович (Україна), О.Которович (Нова Зеляндія), В.Кузнєцов (Польща), Т. Печений (Хорватія), Д.Ткаченко (Англія) та інші.

Інформації про ансамбль, його членів і гастролі читачі можуть знайти на Інтернет-сторінці: www.kyivsoloists.com

Леся Івасюк

М. Фаріон закінчила свою діяльність в Комітеті міст-побратимів Чикаґо - Київ

ЧИКАҐО. — Після 13-річної праці на становищі голови Комітету міст-побратимів Чикаґо - Київ Марта Фаріон зрезиґнувала. Впродовж тих років вона віддано і на найвищому рівні провадила роботу цього комітету, але як сама зазначила „прийшов час передати дириґентську паличку“.

На становищі голови Комітету міст-побратимів Чикаґо - Київ її заступить Віра Еліяшевська, котра впродовж 15 років була членом Комітету.

М. Фаріон залишається членом згаданого Комітету і також виконуватиме обов’язки в програмі екзекутиви Міжнародного комітету міст-побратимів Чикаґо.

До Комітету міст-побратимів Чикаґо - Київ також включається д-р Ольга Іванов - онколоґіст.

Пропонуємо

5.44% APY*

Однорічний Сертифікат

APY (Annual Percentage Yield)- Відсотковий заробіток у річному відношенні. $500.00 Мінімальний вклад. Штраф може бути нарахований за передчасне розірвання умови сертифікату. Різні терміни сертифікатів. Рати можуть змінюватись без попереджень.

Федеральна Кредитова Кооператива
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

Your savings federally insured to $100,000
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Головне бюро:
108 Second Avenue
New York NY 10003
Tel: 212-473-7310 Fax: 212-473-3251
E-mail: info@selfrelianceny.org

Кергонксон:
6325 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845 626-2938
Fax: 845 626-8636

Юніондейл:
226 Uniondale Ave.
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

Асторія:
32-01 31st Avenue
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

Internet: www.selfrelianceny.org RELY-ON-US 24/7-Телефонічний доступ до ваших рахунків. Поза Нью Йорком безкоштовний телефон 1-888-SELFREL

Нові обличчя на політичному обрії України

Ющенко поміняв Ірину на Ірину

Ірина Ванникова

Як вже повідомила „Свобода" (*ч. 40)* Президент України В. Ющенко на посаду прес-секретаря призначив Ірину Ванникову – ведучу новин на каналі „1+1". Ірина Ванникова народилася у російському місті Самарі в 1976 році, але жила вона там недовго: ще немовлям мама привезла її в Калинівку, що на Васильківщині, біля Києва. Там вона закінчила середню школу зі золотою медаллю, у 2001 році – Могилянку, де отримала диплом маґістра філософії, а наступного року – факультет кіно та телебачення Київського державного інституту театрального мистецтва ім. Карпенка-Карого. Спеціяльність – кіно та телекритика. Стажувалася у США за програмою USAID, а також на польському телебаченні.

І. Ванникова працювала редактором телевізійної трансляції інавгурації Президента, її родина була причетна до президентських заходів, її чоловік був режисером трансляції інавґурації, а також трансляції урочистостей з нагоди Дня незалежности 2005 року, разом з журналісткою Ольгою Скотниковою робив фільм про 100 днів президентства В. Ющенка, який вийшов на УТ-1. Сама Ірина Ванникова заявила: „Чому я тут? По-перше, я щиро вірю в силу нашого Президента і в його здатність змінити наше життя на краще. По-друге, для мене є надзвичайно почесним приєднатися до команди молодих державних управлінців, цінності котрих я поділяю".

Голова комітету Верховної Ради з питань свободи слова Андрій Шевченко: „Це призначення передбачуване, Ірина вписується у формулу „зірка-телевізійниця-жінка". Ірина – це клясична телевізійна відмінниця, яка зробила правильну телевізійну кар'єру аж до „Телетріюмфу".

Наталія Лігачова, „Телекритика": „Ірина Ванникова – безперечно, одна з найкращих ведучих теленовин. У 2002-2004 роках вона була серед пасивних, але все-таки співчуваючих акціям журналістських протестів проти цензури й, очевидно, добре знає професійні стандарти, згідно з якими повинні працювати журналісти в інтересах суспільства, а не влади або політиків. З особливостей, що відрізняють Ірину Ванникову від Ірини Геращенко, я б насамперед виділила відсутність у Ірини Ванникової такого колосального політичного досвіду, що був, безумовно, у Ірини Геращенко, яка стала самостійною політичною фігурою. Але це може бути навіть плюсом для журналістів – оскільки на цій посаді більш адекватною, як на мене, була б людина скоріше „технічна", ніж харизматична".

В усякому разі, знаменним є те, що на відповідальні посади приходять молоді люди, на яких не справила неґативного впливу комуністична ідеологія.

Закінчилися найдовші в Україні вибори

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – 7 листопада Черкаська міська територіяльна виборча комісія підвела підсумки голосування на виборах міського голови Черкас, згідно з якими вибори виграв Сергій Одарич, 1967 року народження, заступник голови політичної партії „Яблуко", генеральний директор деревообробного комбінату. Закінчилася епопея виборів, яка тривала від березня – пів року.

Опозиційність до влади у Сергія Одарича в крові. Напевно, ще з того часу, коли родину його бабусі більшовики заслали у Сибір. Коли бабусі виповнилося 14 років, її мама, важко хвора і знесилена від непосильної роботи, сказала своїм дочкам: „Мені все одно вже не побачити України. Але ви повинні повернутися додому". І тоді пішки, а коли й ховаючись під вагонами товарних потягів, вони вирушили на рідну Чернігівщину.

У 1989 році в Києві з'явилася перша опозиційна газета „Вибір", серед засновників якої був і студент С. Одарич. Того ж року він створив осередок Руху в Київському університеті, після чого був змушений на деякий час залишити навчання. У 1990-му він став секретарем „Народної ради" – першої в історії України парляментської опозиції, одним з організаторів „ланцюга єднання", що простягнувся через усю Україну. У 1991 році він очолював передвиборну президентську кампанію Вячеслава Чорновола.

У 2001 році Сергій Одарич приєднується до „Яблука", стає керівником виборчого штабу партії і входить до першої п'ятірки виборчого списку. Щоліта Сергій разом з дружиною Анжелою і сином Андрієм та дочкою Наталкою подорожують на байдарках ріками України.

У меблевому салоні „Марель" Черкаського деревообробного комбінату (директор Анжела Одарич)від вишуканих спальних комплектів, диванів, ліжок, крісел із натуральної деревини просто очі розбігаються, а душа наповнюється гордістю за своїх! Такий же меблевий салон комбінат відкрив і в Києві, на Оболоні.

А ще кілька років тому комбінат було визнано банкрутом. Сумна доля чекала на підприємство, якби на початку 2000 року контрольний пакет акцій не придбало спільне українсько-італійське підприємство „Венето". З січня 2003 року генеральним директором став киянин Сергій Одарич, який сповна проявив себе на новій ниві. З його приходом розпочалося відродження меблевого виробництва, підприємство змогло придбати нове обладнання. А ще – кадрова політика. Сергій Одарич каже, що старі кадри не влаштовували його своїм підходом до роботи: десятиліття радянської влади відучили багатьох працювати.

Тепер Черкаський комбінат стрімко нарощує темпи виробництва. Його продукцію знають у США, Німеччині, Данії, Італії, Словаччині, Польщі, і, звиайно ж – у Росії, Грузії, Молдові, Туркменістані.

Сергій Одарич – президент черкаської команди з баскетболу „Черкаські мавпи", яка успішно грає у чемпіонаті України.

У Черкасах з'явилася надія, що новий посадник досягне і в житті міста таких же зрушень, як у виробництві меблів та баскетболі. До влади прийшла молода людина, яка не має комуністичних забобонів і пересудів, дивиться вперед і знає шлях.

Л. Хм.

Сергій Одарич

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
УНСоюз уділяє своїм членам по доступних відсотках
Низькі Рати!
Гіпотечні позички
MORTGAGES
Потелефонуйте сьогодні!
(800) 253-9862 дод. 3036

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION
УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА
Добробут для поколінь Since 1953
Ставайте членами нашої великої швидкоростучої родини!
Ощадні і чекові рахунки
Позички і моргеджі
Цілодобовий доступ до рахунків
Трансакції з домашнього Інтернету
Проплата рахунків з дому
Бізнесові та комерційні рахунки та позички
Картки – кредитні, дебітні та АТМ
Стипендії
Громадські послуги та бібліотека
Задовольняємо фінансові потреби членів українських громад від Західного до Східного побережжя Америки!
www.rufcu.org Toll Free: 1-877-968-7828
Rochester, NY Main Branch: Tel: (585) 544-9518
Albany, NY Tel: (518) 266-0791
Sacramento, CA Tel: (916) 721-1188
Syracuse, NY Tel: (315) 471-4074
Boston, MA Tel: (781) 493-6733
Portland, OR Tel: (877) 968-7828
PayWISE ONLINE BILL PAYMENT
RUFCU direct FREE ONLINE BANKING
NCUA INSURED All IRA Accounts Federally insured up to $250,000

СВЯТКОВИЙ ПОДАРУНОК ВІД DIRECTV

Кожний клієнт, що підпишеться на український канал Studio 1+1 International, або пакет RussianDirect, або Перший канал від DIRECTV до 15 грудня 2006 року, отримає **ПОДАРУНКОВУ КАРТУ VISA на $30** (після заповнення анкети) і чудову можливість дивитися **НАЙКРАЩІ** українські, російські і англо-мовні програми!

Gift Card

Подарункову карту можна вживати всюди, де приймається карта VISA. Ця пропозиція не може бути разом з іншими пропозиціями від DIRECTV.

ПРОГРАМИ ДЛЯ ВСІЄЇ СІМ’Ї!

STUDIO 1 + 1 INTERNATIONAL	$14.99 в місяць + податок	+ ПАКЕТ PREFERRED CHOICE™ (більш ніж 120 англо-мовних телеканалов)	=	$44.98 в місяць + податок
ПАКЕТ RUSSIANDIRECT™ (Перший Канал, Время, Дом Кіно і Музика Першого)	$29.99 в місяць + податок	+ ПАКЕТ PREFERRED CHOICE™	=	$59.98 в місяць + податок
РТР ПЛАНЕТА	$14.99 в місяць + податок	+ ПАКЕТ PREFERRED CHOICE™	=	$44.98 в місяць + податок

Орендна плата за другий і кожний слідуючий приймач - $4.99/місяць. Щоб користуватися сервісом WorldDirect ви повинні підписатися на пакет DIRECTV BASIC ($9.99/місяць) або на любий базовий пакет DIRECTV ($29.99/місяць і більше). Перший Канал окремо $14.99/місяць + податок.

1-888-244-0556 directv.com

Complex TV Network
1-888-341-3111
офіційний ділер DIRECTV

ДОБРЕTV. КРАЩЕTV. DIRECTV.

АКЦІЯ “КАРТА-ПОДАРУНОК VISA”: Після активації системи DIRECTV, покупець отримає анкету на протязі 4 тижнів. Покупець повинен заповнити і підписати анкету і відправити поштою до: FREE GIFT P.O. BOX 425, Mira Loma, CA 91752-0425 щоб отримати подарунок. Анкета повинна бути відправленні до 28 Лютого 2007 р. Як тільки DIRECTV отримає заповнену анкету, DIRECTV вишле подарунок на ім’я і адрес людини, котра активувала DIRECTV. Подарунок прийде через додаткових 3-4 тижні. Копіювання анкети суворо заборонено. DIRECTV не бере відповідальність за помилки пошти, запізнення, неповністю заповнені анкети, і неправильно записаний адрес.

ОРЕНДА ОБЛАДНАННЯ: ЯКЩО ВИ НЕ АКТИВУЄТЕ СИСТЕМУ DIRECTV ЗГІДНО З УМОВОЮ ПРО ОРЕНДУ ОБЛАДНАННЯ, ВИ МОЖЛИВО БУДЕТЕ ЗМУШЕНІ ЗАПЛАТИТИ $150 ЗА КОЖЕН НЕАКТИВОВАНИЙ ПРИЙМАЧ. ЯКЩО ВИ НЕ ДОТРИМУЄТЕСЬ УМОВИ ПРО ПЛАН КАНАЛІВ, DIRECTV МОЖЕ ВИСТАВИТИ ВАМ РАХУНОК НА СУМУ ДО $300. ПРИЙМАЧІ Є ВЛАСНІСТЮ DIRECTV І ПОВИННІ БУТИ ПОВЕРНУТІ ПРИ РОЗВ’ЯЗАННІ УМОВИ. В ПРОТЕЛЕЖНОМУ ВИПАДКУ, ІСНУЮТЬ ДОДАТКОВІ ОПЛАТИ. ЗАВІТАЙТЕ НА DIRECTV.COM АБО ТЕЛЕФОНУЙТЕ 1-800-DIRECTV ЗА ПОДРОБИЦЯМИ. Програми, ціни і деталі умови можуть змінитися. Ціни для приватних клієнтів. Податки не зараховані. Одержання DIRECTV програм підпадає під умови ПРЯМОГО Договору з Покупцем; копія збережена на DIRECTV.com та у вашому першому рахунку. ©2006 DIRECTV, Inc. DIRECTV, Cyclone Design і WorldDirect являються торговими марками DIRECTV, Inc. Всі інші торгові марки і службові мітки - власність їх власників.

Ольга Алексіч...

(Закінчення зі стор. 9)

на посаді гарвардського бібліотекаря, дадуть змогу Інститутові ще більше розширити і зміцнити свою позицію головного джерела матеріялів як для вчених, так і для широкого загалу“.

Ольга Алексіч у своєму виступі передусім відзначила велику працю своїх попередників: „Едвард Касинець, перший інститутський бібліотекар, невтомно працював над тим, щоб започаткувати нашу колекцію, і зміг зібрати неймовірну кількість друкованих та архівних матеріялів. Другий бібліотекар Ксеня Кебузінська понад п’ятнадцять років займалася переглядом і збагаченням збірки, систематизацією, каталогізацією та узгодженням всіх матеріалів, які зберігаються в системі гарвардських бібліотек. Моя робота полягатиме в тому, щоб продовжувати цю справу, а також популяризувати наявні колекції та робити їх доступними для вчених та для громади“.

„Бібліотека УНІГУ цілком справедливо вважається науковим осередком світової ваги, джерелом матеріялів для вчених, студентів та всіх, хто цікавиться українознавством, – сказала колишня бібліотекарка Ксеня Кебузінська. Наша базова колекція обслуговує потреби багатьох інститутських програм, викладачів, співробітників, стипендіятів, які працюють в УНІГУ, гарвардської та місцевої української громад. Ці колекції, в тому числі книжки та періодичні видання, існують і в електронній формі і є частиною Гарвардської он-лайнової бібліотечної інформаційної системи (HOLLIS). Тексти з літературно-критичних журналів постійно додаються до Міжнародного бібліографічного покажчика Асоціації сучасних мов, що дозволяє вченим з усього світу користуватися цими матеріялами. Крім того, триває збагачення та оприлюднення безцінних українських збірок, які зберігаються в бібліотеках Гарвардського університету. Останнім часом УНІГУ працював над тим, щоб систематизувати, описати та каталогізувати всі свої архівні та рукописні колекції, в тому числі документи та фотографії періоду Першої світової війни на території України, революції 1917 – 1921 років, життя українських біженців та еміґрантів в Европі та в США одразу по Другій світовій війні. Наші архіви містять матеріяли часів Української Народної Республіки, гетьманщини, Організації Українських Націоналістів, Української Повстанської Армії, Голодомору 1932 – 1933 років“.

Ольга Городицька–Алексіч народилася й виросла у Львові, закінчила Львівський Національний університет імені Івана Франка за спеціяльністю „англійська мова та література“. Працювала викладачем і перекладачем у Львівському Католицькому університеті. Переїхавши до Сполучених Штатів, здобула маґістерку в Богословській школі Гарвардського університету, а також диплом Університету Св. Павла в Отаві, в Канаді, вивчала східнє християнство. Зараз вона закінчує маґістерські курси в Сімонському коледжі бібліотекарства та інформатики в Бостоні. О. Алексіч, разом зі своїм чоловіком Дейвідом та двома їхніми дітьми, живе в місті Вінчестер, у штаті Масачусетс. Їхня родина бере активну участь у житті української громади Бостона та української католицької церкви Христа Царя.

Ставка-позиція бібліографа української колекції УНІГУ була заснована завдяки щедрому дару мецената Петра Яцика у 1979 році, а в 1998 році фонди задля цієї посади були ще збільшені. Тепер бібліотекар, що працює на цій посаді, половину свого робочого часу працює зі збірками УНІГУ, а іншу половину – в слов’янському відділі бібліотеки імені Вайденера. Зацікавлені у докладнішій інформації щодо історії та складу українських бібліотечних збірок можуть знайти її на веб-сторінці УНІГУ за адресою http:///www.huri.harvard.edu/library

О.Алексіч працюватиме в бібліотеці УНІГУ по понеділках (з 13:00 до 17:00), по четвергах та п’ятницях (з 9:00 до 17:00). Її службовий телефон – (617) 496-5891; електронна адреса – oaleksic@fas.harvard.edu

UKRAINE ... 2007 Tours

Best of Ukraine – *Odesa, Crimea, Lviv, Kyiv*
W. Ukraine + Prague – *Kyiv, Lviv, Karpaty, Prague*
Mini Ukraine – *Lviv & Kyiv*
Hustsul Festival Tour – *Lviv, Yaremche, Kyiv*
Karpaty Arts-Crafts Tour – *Frankivsk, Lviv*
Student Tour – *20 day comprehensive tour*
Dnipro Cruise + Lviv Music Festival
Customized group + individual land arangements
Nobody can show you Ukraine like We Do !

SCOPE TRAVEL INC... *est 1967*
(TOLL FREE) 877 357 0435 973 378 8998
scope@scopetravel. WWW.SCOPETRAVEL.COM

EARLY REGISTATION BONUS $200 per cpl... by Dec. 20, 2006

Українсько-Американська Координаційна Рада
та **ArtEmes Enterntainment Productions**
у співпраці
з **Генеральним Консульством України в Нью-Йорку**
та під патронатом
Міністерства Закордонних Справ України

представляють

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ В БРУКЛИНІ

В програмі беруть участь

- **„Юність“** – хореографічний ансамбль українського танцю (художній керівник Г. Момот)
- Жіночий дует **Тетяна та Наталія Маслак** – лауреати міжнародного конкурсу української пісні
- **Д. Степановський** – соліст леґендарного гурту **„Смерічка“**
- **Роман Ленкіос** – соліст леґендарного гурту **„Світязь“**
- Гурт **„Відлуння“** (художній керівник Степан Бень)
- **„Голубка“** – ансамбль української народної пісні (художній керівник Тамара Черняховська)
- Почесний Гість
- Скрипаль-віртуоз **Василь Попадюк** – **Україна – Канада**

Ведуча – **Христина Балко**

У програмі відео-записи міст України: Києва, Львова, Одеси та Чернівців

*Режисер-продюсер – **Алекс Ґутмахер** • Мистецьке оформлення – **Галина Пітель** • Технічне забезпечення – **Степан Бень***

Під час програми смачна перекуска: вареники, голубці, фаршированийперець української фірми **Popkoff's** (Сан Франціско)
М'ясні продукти – **Kurowycky Meat Products** • Салатки – **Metropol** • Напитки – **Shustoff**

Програма відбудеться в неділю, 3 грудня 2006 р., о год. 4-ій по пол.

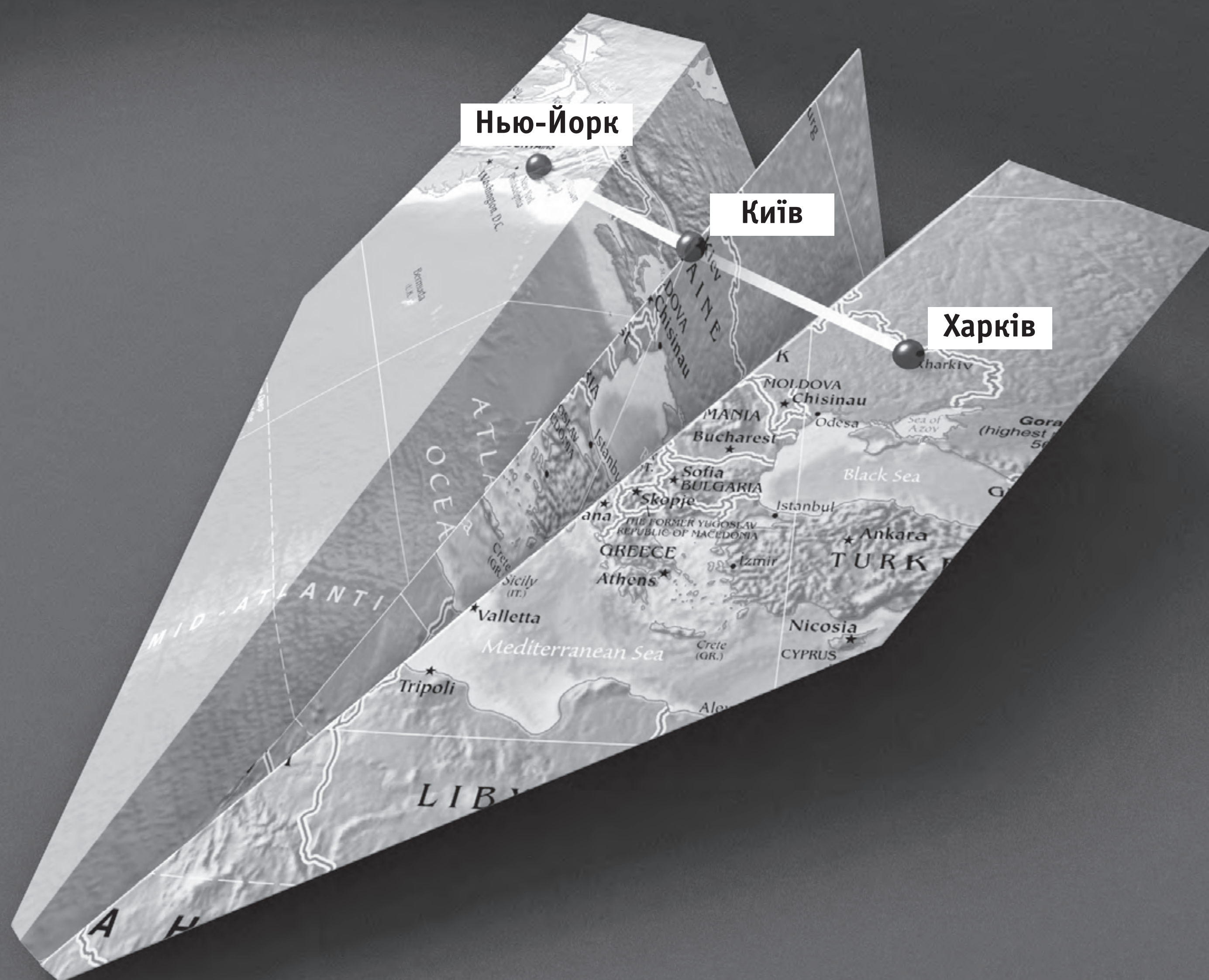
METROPOL, 2775 Coney Island Avenue, Brooklyn, NY 11235

Доїжджати підземкою

Q – до Sheepshead Bay або автобусом **B68 до Avenue Y**.

Квитки при вході 25.00 дол.
Довідки телефоном (646) 662-4188

Прямо через Київ.

Аеросвіт Українські Авіалінії пропонує безпосадкові рейси літаками Boeing 767

Нью-Йорк - Київ, Київ - Нью-Йорк

А також через Київ: Львів, Івано-Франківськ, Одеса, Сімферопіль, Донецьк, Луганськ, Дніпропетровськ, Харків, Запоріжжя, Чернівці, Ужгород, Москва, Баку, Ташкент, Алма-Ата, Делі, Тель-Авів, Пекін, Дубаї, Афіни, Салоніки, Софія, Белград, Каїр

АероСвіт
УКРАЇНСЬКІ АВІАЛІНІЇ
AeroSvit
UKRAINIAN AIRLINES

1.888.661.1620, **1.212.661.1620**,
sales@aerosvit.us
або звертайтесь у Вашу агенцію

Вантажні перевезення:
1.718.376.1023,
express@aerosvitcargo.com

Новинка! Тепер у Вас є можливість замовити і оформити білет на нашій веб-сторінці
www.aerosvit.com

Музей...

(Зак інчення зі стор. 1)

Богдан Цимбалістий, тоді Тит Геврик, д-р Осип-Данко, проф. Іван Лучечко, а від 1998 р. – я. Тут слід сказати, що всі попередні голови та члени Управ, які вони очолювали, віддано працювали для музею, а члени Управ, від часу, коли я стала головою, продовжують сумлінно і віддано працювати для добра музею.

– Кожний музей, який хоче займати провідне місце в культурному світі, докладає багато зусиль, щоб збагатити свої колекції і уживати їх для виставок та наукових дослідів. Які відділи має музей, як ви формуєте музейні колекції і хто допомагає вам поповнювати фонди?

О. Г.: – Місією Українського музею є збирати і зберігати взірці мистецької та історичної вартости з українського життя і культури. Тому колекції музею є основним джерелом для організації виставок, публікацій наукових досліджень та проєктів освітнього характеру. Маємо відділ народного мистецтва, який складається з тканого і вишиваного текстилю, кераміки, деревορізьби, металевих виробів, писанок, народного одягу, вишиваних народних сорочок, рушників та килимів. Є колекція образотворчого мистецтва картини, графіка, скульптура. Є архів Українського Музею фотодокументальна колекція (фотографії, документи, двомовні каталоги мистецьких виставок, програмки різних імпрез, відзнаки, відеострічки); нумізматична колекція, філятелістична; колекція екслібрисів, і є бібліотека.

М. Ш. – Наші колекції у всіх відділах постійно поповнюються речами, що мають важливе культурне значення. Наприклад, протягом 2005 року до відділу народного мистецтва надійшов 121 новий експонат. В переважній більшості, це колекції з родин, які тривалий час збирали цінні речі, дбайливо зберігали у своїх домівках, щоб згодом передати в дар музеєві. Ми, працівники музею, безмежно вдячні усім людям, які розуміють важливість збереження предметів культури і побуту для наступних поколінь.

– Чи ви можете назвати імена людей, які стали меценатами за останній час?

О. Г.: – Так. У нашому щорічному звіті Українського музею ми докладно подаємо всю інформацію про нашу діяльність, звіт з кожного відділу про його діяльність, про фонди, які надійшли, про людей, які подарували колекції народного і образотворчого мистецтва, архівні документи, про нові виставки та їхніх спонзорів. Двомовні каталоги, всі освітні програми музею, симпозіюми, мистецькі інсталяції, екскурсії, імпрези. Тривалі і Меморіяльні фонди є основою фінансового забезпечення, наша музейна крамничка, як важливе джерело доходів, пропонує товари як місцевого виготовлення, так і імпортовані з України, спортивні сімейні заходи, льотереї, а також безцінні добровольці, які роблять величезний внесок у розвиток нашої інституції. І імена, імена... Всіх фундаторів, спонзорів, жертводавців від 10 долярів до мільйонів. Повний звіт за цілий рік, доповнений фотознімками і дописами про життя і працю Українського музею.

М. Ш.: – Протягом 30 років члени нашої громади дарували цінні речі до колекції музею. Для прикладу подяка кількох людей, які на той час, у 2005 році, збагатили колекцію музею щедрими дарами. Перед від'їздом на постійне проживання в Україну Олена Процюк подарувала дуже цінну колекцію з 17 творів – картини, графіка, акварелі таких знаних мистців, як Яків Гніздовський, Любослав Гуцалюк, Софія Зарицька, Василь Кричевський, Микола Неділко, Юрій Соловій та ін. Музей взяв на утримання від Урсули Балабан три картини Якова Гніздовського, виконані олією, – „Авеню Бретей", а також три дереворити „Молитва", „Стовбур" та „Ліс навесні". Також до нас надійшло кілька портретів. Лариса Мягка-Дрогомирецька подарувала портрет своєї бабці – Євдокії Ігнатівни Яценко, намальований у 1890 році невідомим мистцем з мистецької школи при Лаврі у Києві. Музей одержав від Романи і Стефана Когутів портрети письменника, журналіста й історика Юрія Тиса (Крохмалюка) та його дружини Софії Крохмалюк. Юрій Левицький подарував портрет своєї мами, актриси Віри Левицької роботи Михайла Дмитренка, доповнивши тим дуже цінну колекцію українського театру ім. Віри Левицької, яку він упорядковував і подарував архівові музею в минулих роках.

Музей одержав також цінну картину від Альберта і Сондри Гордонів – „Жнива Северина Борачка", а від Ніни Сеньків дві чудові акварелі – роботи Катерини Кричевської-Росандіч. Анна Бойчук подарувала скульптуру „Монахиня" Михайла Дзиндри. А проф. Володимир Петришин передає у дар нашому музеєві велику колекцію творів своєї дружини, Аркадії Оленської-Петришин. Він також подарував дуже гарну картину „Сад у Пуерто-Ріко", що складається з двох великих полотен.

2005 р.: Виставка „О. Архипенко: Візія і тяглість".

До колекції народного мистецтва надійшов безцінний подарунок від Дори Рак – вишивки з різних реґіонів України. Ірена Руснак та й сестри Оксана Ганушевська-Пиріг та Марта Ганушевська-Малкош подарували низки предметів з Гуцульщини – елементи костюмів і вишивку. 33-ій Відділ СУА з Клівленду передав значну кількість предметів, які вони збирали роками і виставляли під час різних місцевих виставок і забав, серед яких – ритуальний одяг, жіночі вишиті сорочки та елементи строїв з різних частин України. Люся Медицька, Ельза Куриляк, Василь та Оксана Леви подарували кілька килимів, деякі з них були зіткані перед Другою світовою війною на відомій Глинянській фабриці біля Золочева, в Галичині.

2006 р.: Виставка „Дерево життя, Сонце, Богиня: символічні мотиви в українському народному мистецтві".

Отож, як бачимо, тільки завдяки величезній підтримці людей, українців і неукраїнців, які всім серцем підтримують величезну скарбничку цінностей нашого великого народу, доповнюють й експонатами, колекціями, коштами, новими ідеями Український музей у Ню-Йорку став нині в ряд з найкращими музеями світу.

– Тридцять років для музею... Багато це чи мало? Які найяскравіші моменти з його життя ви можете згадати? Які люди творять його? І що плянуєте на перспективу?

М. Ш.: – Для людини – 30 років це, можливо, і небагато. Але для такої установи, як музей, та ще в діяспорі, за тисячі кілометрів від живих історичних джерел, та ще в такому могутньому конкурентнозначному місті, як Ню-Йорк, в якому чи не найбільше музеїв світу, – вистояти, вирости і утвердитися можливо тільки завдяки величезній жертовній праці всієї громади – як нашої, так і шанувальників нашої культури серед американців. А це вже висока відзнака культурних надбань українців у світі.

О. Г.: – Для Українського музею минулий рік став дуже знаменним. Після завершення будівництва нового приміщення, архітектором якого є Юрій Савицький, відбулися довгоочікувані святкування: урочисте освячення новозбудованого музею, його величаве відкриття першою інавґураційною виставкою творів українського скульптора світової слави Олександра Архипенка, про яку широко писала українська і американська преса, та відкриття другої інавґураційної виставки з багатої музейної колекції народного мистецтва „Дерево життя. Сонце. Богиня. Символічні мотиви в українському народному мистецтві", та виставка Якова Гніздовського. Саме тепер у музеї експонується унікальна і важлива виставка „На перехресті: український модернізм, 1910–1930", яка триватиме до березня 2007 року. Це перша виставка українського мистецтва раннього XX століття в Ню-Йорку, яка представляє понад 70 робіт з періоду модернізму на Україні. Ця виставка дає відвідувачам Музею надзвичайну нагоду не тільки запізнатися з тим майже незнаним, але важливим періодом в історії українського мистецтва, але також відкрити те, що багато того, що уважалося російським модернізмом ‚зароджувалося і було виплекано в Україні.

Також пам'ятним для нас були відвідини музею Президентом України Віктором Ющенко, Катериною Ющенко та Віталієм Кличком. Прекрасний дарунок від Президента – гобелен „Пісенними стежками" прикрашає наш Музей і є дорогоцінним набутком для колекції народного мистецтва. З радістю ми вітали Патріярха Української Православної Церкви Київського Патріярхату Філарета.

Тільки у 2005 році Український музей відвідали понад 12 тисяч осіб різних національностей і вікових груп. Після відвідання виставок люди залишають у книзі відгуків надзвичайно теплі слова подяки. Коли читаємо такі слова – „Я є гордий з того, що належу до великого українського кореня", розуміємо, що така земля не може не народжувати геніїв. А ми просто намагаємось відродити в людині те, що називається почуттям національної гордости. Це і є наш найбільший вклад. І будемо робити все, щоб Український музей розповідав світові про Україну. Завдяки визначним здобуткам мистців українського кореня музей увійшов до категорії провідних у світі. Вперше наш Український музей посів місце на рівні з іншими професійними музеями і вперше одержав міжнародне визнання.

Але щоб все це відбулося, маємо завдячити усім жертводавцям, нашим членам музею, Союзові Українок Америки, фінансовим установам, громадським організаціям, всій великій громаді, подружжю Евгенові та Диймел Шклярам за щедрий дар, Федеральній Кредитовій Кооперативі „Самопоміч" Ню-Йорку за активну підтримку, всім щедрим меценатам, людям з великим серцем і твердою впевненістю у майбутньому, українській пресі – тижневикам „Свобода", „The Ukrainian Weekly", журналові „Наше життя", мережі „Брама", теперішнім членам Управи, головам та членам Управ музею від часу заснування Музею у 1976 році, працівникам Адміністрації та всім нашим добровольцям, які підтримували Український музей в Ню-Йорку.

Наше свято – це свято всієї громади. Це наше спільне надбання, спільна праця і великий злет.

НОВІ ВИДАННЯ

Збірка перекладів Бориса Олександрова-Грибінського

Як член колишнього Об’єднання українських письменників „Слово“ в Канаді я знала св. п. Бориса Олександрова-Грибінського як одного з найвизначніших поетів української діяспори й одного зі засновників та голову нашого колишнього товариства в Торонто.

Щойно у київському видавництві „Юніверс“ вийшла книга – повне зібрання поетичних перекладів з різних мов авторства Бориса Олександрова-Грибінського, який передчасно загинув у Торонто внаслідок автомобільного випадку в грудні 1979 року.

Борис Олександрів-Грибінський народився 21 липня 1921 року в Ружині, на Житомирщині. Початок Другої світової війни застав його в Києві, де він був студентом філологічного факультету педагогічного інституту. Після війни, проживаючи в таборі переміщених осіб в Зальцбурзі, видав першу збірку поезій „Мої дні“ (1946), яка відразу викликала прихильний відгук літературних критиків. Григорій Шевчук (Юрій Шевельов) в тижневику „Новий час“ (Фюрт, 1946) написав про цю першу збірку статтю, в якій відзначив, що „лірична обдарованість автора незаперечна...“.

У 1948 році Борис Олександрів переїхав до Канади й оселився в Торонто. Тут поза заробітковою працею посвячує свій вільний від праці час культурній і громадській діяльності, а також продовжує свою освіту. В 1962 році закінчив бібліотекарську школу Отавського університету, а в 1968 році – славістичний факультет університету й одержав ступінь маґістра за працю „’Гамлет’ Шекспіра в українських перекладах“.

У Торонто вийшли три збірки його поезій: „Туга за сонцем“ (1965), „Колокруг“ (1975), та „Камінний берег“ (1975). В 1980 році, після смерти поета, Об’єднання „Слово“ видало збірку його вибраних поезій „Поворот по сліду“. Всі ці збірки одержали високу оцінку літературних критиків, а близько 70 його поезій поклали на музику відомі композитори Г. Китастий, Ф. Евсевський, В. Годзяцький, Веселовський та інші.

В часі свого творчого життя Борис Олександрів-Грибінський переклав багато творів світових поетів. Його переклади з білоруської, чеської, російської, французької, англійської та інших мов були друковані в різних журналах, антологіях та збірках. Непересічний талант, чудове знання української мови, глибоке розуміння справжньої поезії проявилися в його перекладах. На думку відомого неоклясика Миколи Зерова, „одною з найважливіших вимог для доброго перекладу є те, щоб переклад читався і сприймався як ориґінальний твір“. Це зумів доконати Борис Олександрів-Грибінський, чого доказом є його переклади, зібрані у виданні „Чужі пісні у відгомоні власному“.

Обкладинка книги перекладів Б. Олександрова-Грибінського, яку упорядкувала його дружина, відома поетеса Світлана Кузьменко-Грибінська, оздоблена мистецькою графікою Мирона Левицького.

Книжку можна замовити за адресою: Svitlana Hrybinska, 40 Brentwood Rd. North, Toronto, ON M8X 2B7, CANADA. Ціна книжки 15 дол.

Стефанія Гурко

В Києві привітали книжку Ольги Мак „Каміння під косою”

На презентації (зліва) Микола Нестерчук – заступник голови товариства „Просвіта“, Віра Принько – представниця ЗУДАКу, Галина Кирпа – дослідниця творчости Ольги Мак

КИЇВ. – 15 вересня в будинку Спілки письменників України, під час з’їзду Товариства „Просвіта“, відбулася презентація книжки Ольги Мак, української письменниці з Канади, „Каміння під косою”. Книжка вийшла заходами та за кошти Обєднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України в США у київському видавництві „Лелеки”. За дозволом дочки писменниці Мирослави Гець, надруковано 3000 примірників цього твору, який розповідає про страшну трагедію українського народу – Великий голод 1932-33 років. Книжка представляє переживання юнака під час того небаченого в історії людства геноциду, здійсненого в Україні сталінською Москвою. Такі твори дуже потрібні для усвідомлення молоді в Україні.

На презентації, програму якої вів голова Товариства „Просвіта“ Павло Мовчан, слово про творчість писменниці виголосили відомі письменники-науковці Галина Кирпа та Дмитро Чередниченко. В залі були присутні голови відділів „Просвіти“ всіх областей України, міста Севастополя і Автономної Республіки Крим, відомі українські письменники і громадські діячі. „Чомусь та авторка, про яку писала чи не вся діяспорна преса, та яка своїми прекрасними творами завойовувала серця читачів у Бразилії, Америці, Канаді й цілій Европі, та талантом, несхитністю духа і принциповістю котрої захоплювались її сучасники, побратими по перу, досі лишається для України невідкритим островом у безмежному морі нашої духовности”, – написала письменниця Галина Кирпа у передмові до цього прекрасного твору. На презентації було роздано понад 500 примірників цього твору представникам обласних „Просвіт“, щоб розповсюдити цей твір по всіх кутках України. Решту 2500 примірників будуть роздані на з’їздах бібліотекарів та учителів України. Цей проєкт допомогла здійснити Віра Принько з Києва.

Видавничими проєктами ОЖ ОЧСУ займається Фундація ім. Лариси і Уляни Целевич-Стецюк при Обєднанні Жінок Оборони Чотирьох Свобід України в США. В склад Фундації входять: Люба Сілецька, Марія Лозинська та Лариса Кий. Останніми роками за старанням і фінансуванням Фундації вийшло декілька книжок.

У 2003 році фінансовано книжку Аліни Пляченко „Створім Україну в наших душах” - книжка представляє низку життєписів патріотів і героїв України XX століття. Також фінансовано книжку Володимира Біляєва „На неокраєнім крилі“, видану Донецьким відділенням НТШ, штрихи до літературних портретів зі західньої діяспори. В 2005 році перевидано дуже актуальну книжку історика Олександра Оглоблина „Українсько-московська угода 1654” з післясловом проф. Ярослава Дашкевича „Марево Переяслава над Україною”.

Зроблено перші кроки для перевидання дитячого історичного оповідання відомого українського поета Леоніда Полтави „Дзвонар з Конотопу”. Є в пляні в 75-ту річницю - Голодомору-геноциду в Україні видати англомовний твір.

Лариса Кий

САМОПОМІЧ (Н. Дж.)

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Високі відсотки!!!

5 місяців Пенсійний Сертифікат

5.50% APY

Ще вищі відсотки на Jumbo Сертифікат

Дзвоніть за подальшою інформацією

Наш позичковий відділ тепер працює по суботах!

Limited time offer and may be withdrawn without prior notice. Annual Percentaige Yield (APY) shown is effective November 1, 2006. Offer requires minimum deposit $5,000.00. Dividends are compounded and paid monthly. Funds must remain on deposit until maturity to earn the stated APYs. A penalty may be imposed for early withdrawal. IRA Savings insured to $250,000.00 by NCUA, a U.S. Government Agency. Please, contact Valentina Kucap at (973) 471-0700, ext. 15 for further information.

- *Безкоштовні чекові рахунки*
- *Кредитні та дебітні картки*
- *Пряма вкладка грошей*
- *Інтернет сторінка*
- *Позички на авта, хати, інші*

SELF RELIANCE (NJ) FEDERAL CREDIT UNION

CLIFTON (PRINCIPAL) OFFICE
851 Allwood Road, Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700

Toll Free: 1-888-226-5853
www.BANKUKE.COM

PASSAIC OFFICE
229 Hope Ave., Passaic, NJ 07055
(973) 473-5965

Катерині Кричевській-Росандіч – 80!

Неодноразово газета „Свобода" розповідала про життя і образотворчу діяльність династії Кричевських, а зокрема про жінку, яка вже понад пів століття проживає в Америці. А вона не тільки постійно живе в Каліфорнії, але й звідси, з далекої відстані, організовувала десятки виставок своїх картин, які відбувалися в різних американських містах і містах Канади. Катерина ще змалку почала малювати під опікою своїх батьків в Україні. Нам відомі велетні українського мистецтва Василь Григорович та його брат Федір, акварeліст Микола Васильович та маляр Василь Васильович (батько Катерини), як також Галина Василівна – малярка і архітект та Борис Антонович – архітект в Україні й Олена – також відома малярка. Усі – Кричевські. Отож у Катерини Кричевської-Росандіч – спадковість і покликання бути наймолодшою мисткинею із славної родини Кричевських.

Мистецьке навчання Катерина Кричевська мала в Київській художній школі. Тут, сімнадцятирічній, їй пощастило брати участь у першій виставці 1943 року. Доля загнала родину Кричевських на еміґрацію. Спершу до Праги, опісля через Німеччину, де в обох державах Катерина продовжувала науку малярства, і на кінець до Америки в 1949 році. У першому десятилітті перебування в Америці К. Кричевська відчула велику жагу далі служити мистецтву і тому з-під її руки повстало чимало нових картин. Незабаром картини К. Кричевської почали з'являтися на групових виставках в Америці, в приміщенні Літературно-мистецького клюбу в Нью-Йорку. Тут же відбулася її перша індивідуальна виставка 1959 року, а в Торонто, Канада, вона вперше показала свої твори в галерії „Ми і світ" на початку 1962 року. Відтоді відбулося понад двадцять її особистих виставок та п'ять – разом із батьком. Слід додати, що ці вернісажі відбувалися майже кожного року.

До великого числа картин Катерини Кричевської належать пейзажі, виконані переважно акварeллю. Вони відзначаються тонким кольоритом, ліризмом, романтизмом і реалізмом. Мисткиню цікавить, передусім, природа в різних порах року та її атмосфера і настрій. Поетичне бачення світу відчутне в її творах „Тихий ранок", „Весна в Карпатах", „Полудень", „Святвечір" та інших. Цікаві тематичні роботи художниці „Переправа на Дніпрі", „Рибалки", „Русалки", „Материнство", „Жнива". Із кожного мистецького твору К. Кричевської випромінює добро, лагідність, спокій і ніжна жіноча душа. З любов'ю вона малює свою улюблену і незабутню Україну. Подорожуючи в Европі, спостерігала, як кожна країна пишається своєю історією, культурою і старовиною. Тому ідея створити серію картин „Старовина України" зродилася не випадково. До цього циклу ввійшло сорок картин художниці, виконані в більшості ґвашшю, зокрема „Собор св. Софії", „Ярославів Вал", „Андріївський узвіз", „Канів. Музей Т. Шевченка", „Музей І. Котляревського в Полтаві", „Вітряний млин", „Стара хата". Цю серію картин мали змогу побачити, шанувальники мистецтва Едмонтону на виставці, організованій Софією Скрипник в 1994 році.

Намалювала Катерина Кричевська-Росандіч чимало картин, пов'язаних з архітектурою: („Гайдел'берґ", „Венеція", „Церква в Карпатах", „Київ з Дніпра", „Михайлівський манастир в Києві", „Старе Чикаґо", „Пристань в Сан Франсиско", „Руїни замку" та багато інших). Всі роки свого творчого життя йшла вона за своїм покликанням. Художниця тонко вміла поєднувати різноманітні кольори. Вони в неї гармонійні, вдало розставлені тональні акценти, які говорять простою мовою, мовою тепла, що так чітко підкреслені теплими тонами кольорів ,вишуканою і логічною композицією. Художниця з пристрастю малює воду, зокрема річки, затоки, ставки з похиленими над ними різними деревами. Творчий діяпазон малярки розмаїтий. Картини ювілятки – професійні і навскрізь українські. Їх вона намалювала за 60 років понад тисячу. Вони є в ґалеріях та приватних колекціях по цілому світі.

Малює вона переважно влітку, а весною й восени працює в саду, з квітами і кущами. Написала спогади із свого дитинства, юности та життя в Америці, які вже з'явилися друком в Україні.

Нехай щастить їй у служінні малярству для збагачення скарбниці українського мистецтва.

Петро Лопата

Катерина Росандіч-Кричевська з внучкою Меґан

К. Кричевська. „Косівська поляна. Церква св. ап. Петра і Павла"

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

запрошує громадянство

на доповідь

д-ра ЮРІЯ САВЧУКА

на тему:

„КОЗАЦЬКІ ПАМ'ЯТКИ У МУЗЕЯХ РОСІЇ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ"

Доповідь відбудеться

у неділю, 26 листопада 2006 р. , о 2-ій год. по пол.

в приміщенні УВАН:

206 West, 100th Street, New York, NY 10002

Tel.: (212) 222-1866

Союз Українок Америки в Нью-Йорку
113-ий Відділ

має шану запросити Вас на

УРОЧИСТЕ СВЯТКУВАННЯ

з нагоди

ДВАДЦЯТИЛІТТЯ ЗАСНУВАННЯ ВІДДІЛУ

Субота, 2-го грудня 2006 р., год. 7:00 веч.

Український Інститут Америки,
2 East 79th Street, New York.

•Смачний буфет. •Музика до танцю.
•Програма. •Несподіванки
Вечірній одяг, даток 75 дол. від особи

RSVP, Ірена. Тел.: (201) 865-8216, Люба (212) 460-8615.

НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошевим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью-Джерзі підлягають 6%-му податкові.

55 YEAR

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

ЮВІЛЕЙНИЙ
Сертифікат

6.00% APY*

6 місячний термін
Від $100 до $100,000
коли у Вас є Direct Deposit
на чековий рахунок

5.50% APY
без Direct Deposit

Самопоміч
Українсько–Американська Федеральна Кредитова Спілка

Selfreliance.Com

Full Financial Services

Your savings federally insured to $100,000
NCUA
National Credit Union Administration, a U. S. Government Agency

HOME OFFICE: 2332 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622 773-328-7500
Toll Free 1-888-222-8571

5000 N. Cumberland Ave, Chicago, IL 773-589-0077
761 S. Benton Street, Palatine, IL 847-359-5911
300 E. Army Trail Rd, Bloomingdale,IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park, IL 708-923-1912
8624 White Oak Street, Munster, IN 219-838-5300

New Jersey
734 Sandford Ave. Newark, NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City, NJ 201-795-4061
2200 Rte 10W Parsippany, NJ 973-451-0200

EQUAL HOUSING LENDER

*APY Annual percentage yield – від 14 липня 2006р.
** Ця пропозиція обмежена в часі та може бути скасована без попереднього повідомлення. Мінімальний вклад для отримання згаданого APY – $100. Максимальний вклад на цей сертифікат – $100,000 для однієї особи. Цей відсоток можуть використати лише члени, які мають “Direct Deposit”, тобто автоматичний вклад мінімальних $100 щонайменше один раз на місяць на їхній чековий рахунок у “Самопомочі” або місячної пенсії на Ваш шер-ощадний рахунок у “Самопомочі”. За передчасний вибір сертифікату може бути накладено штраф.

СПОРТ

Володимир Кличко захистив титул чемпіона світу

Віталій Кличко (праворуч) поздоровляє брата з перемогою
Фото: Ярослав Керницький

Володимир Кличко – переможець!

НЮ-ЙОРК. – Субота, 11 листопада 2006 року, була напрочуд теплою і лагідною в Нью-Йорку. Нерідко між перехожих можна було навіть побачити розгарячених молодиків, що в короткорукавках пробували показати свої біцепси, позуючи біля великих підсвічених фотографій-реклям з Володимиром Кличком. А коло найзнаменитішого на весь світ спорткомплексу „Медисон Сквер Ґарден“, що відомий як „Мекка боксу“, на вулицях, в кав'ярнях, біля переходів йшла жвава торгівля боксерськими атрибутами з фотографіями В. Кличка. Забігаючи вперед, скажу, що багато з них були підписані в цей вечір очікуваними боксерськими знаменитостями, що прийшли на двобій нашого славного чемпіона світу з боксу, супертяжа д-ра Володимира Кличка з відомим американським суперважковаговиком Келвіном Бруксом. Цікавим було і те, що американець не мав ні одного програшу в проведених 29 боях, а в 22 з них суперники не змогли встати на ноги після його тяжких нокавтуючих ударів. Але фахівці з боксу, з іншого боку, знають, що й Володимир Кличко з його останніх чотирьох суперників, яких він переміг, три до бою з ним не смакували поразки, а четвертим був чемпіон світу.

Що й казати! Не легких суперників обирає собі Володимир, що признають навіть недруги і суперники, багато з яких в цей вечір багаточисельно прийшли підтримати Келвіна Брукса. Надії останніх підігрівала нещодавня перемога за версією WBO американця Шенона Брукса над білорусом Сергієм Ляховичем, бо в разі перемоги Брукса над Кличком, американці надіялись на повернення на багато престижніших титулів за версією IBF і IBO в США. Отже, інтриґа та інтерес до цього поєдинку були надзвичайно високі, про це свідчить і те, що прийшло понад 4 тисячі вболівальників, з яких багато мали українські прапори, і таке рідне наше „Україна!“ і „Кличко!“ перекочувалося могутньою хвилею по величезній арені. Тут працювала енерґія фан-клюбу братів Кличко, мотором і душею якого є невтомний і всюдисущий Ярослав Керницький. А серед боксерських знаменитостей найбільшу реакцію вболівальників викликали появи Віталія Кличка та Мухамеда Алі, імена яких диктор оголосив відповідно.

Приблизно о 11-ій вечора заля буквально вибухнула вітанням „Кличко!“, коли наш чемпіон появився на арені з ефектним освітленням і музичним супроводом. І почався двобій. Американець, що був дещо нижчий ростом, намагався проникнути впритул до нашого боксера і завдавати сильні удари по тілу, особливо в лівий бік, від чого у Володимира стала вишневого кольору шкіра. Чемпіон відповідав лише лівою, тримаючи суперника на відстані. Приблизно така картина бою тягнулася всі чотири трихвилинки. Але в п'ятій трихвилинці Брукс трохи змучився і вирішив змінити тактику – почав наполегливіше шукати шляхів до прицільних ударів в голову, на що наш спортсмен відповів тим же, лише точніше і акуратніше. В 6-му равнді від випадкового зіткнення головами у Володимира появився глибокий розріз над лівим оком, що було дуже небезпечним, бо в разі зупинки бою через це... Ми добре пам'ятаємо двобій Віталія Кличка з Леноксом Люїсом – ми цього не хочемо! Але добре пам'ятає це і Володимир, і з цього моменту він збільшив тиск, пустивши в хід свою правицю, яка все частіше стала „знаходити“ голову й тіло суперника. І розв'язка була близько: на 3-ій хвилині 7-го раунду комбінацією ударів з обох рук завершує права – і непереможний досі Келвін Брукс падає лицем вперед, вперше відчувши, як смакує поразка. В цей момент Володимир Кличко символічно, на мій погляд, переступив через нерухоме тіло суперника: „Цього пройдено“.

Ну що ж, чемпіон світу українець Володимир Кличко захистив свій титул найкращим чином, нокаутував американського супертяжа, не залишивши ніяких сумнівів ні в кого – він є найкращий і найсильніший з усіх суперважковиків світу! А для всіх вболівальників його таланту і для всіх українців світу – це свято перемоги, свято нашого жовто-блакитного прапора, свято чести всього нашого українства.

Зі святом, друзі!

Василь Кавацюк

Наступним суперником чемпіона світу з боксу в суперважкій вазі українця Володимира Кличка може стати 44-річний ветеран Евандер Голіфілд. Як пише видання „The Guardian“, менеджер Голіфілда Мурад Мухаммед запропонував українцеві 20 мільйонів долярів за згоду на бій зі своїм підопічним. 11 листопада Голіфілд переміг за точками Фреса Окендо. Після перемоги над Броком український боксер заявив, що тепер він має намір об`єднати в своїх руках чемпіонські титули за іншими версіями. За словами В. Кличка, він готовий битися хоч з Олегом Маскаєвим („WBC“), хоч з Миколою Валуєвим („WBA“), хоч з Шеноном Бріґзом („WBO“). Проте пляни В. Кличка можуть бути скоректовані у зв`язку з вимогами керівництва „IBF“, яке вимагає, щоб українець свій наступний бій провів з обов`язковим претендентом за цією версією американцем Реєм Остіном. В тому випадку, якщо В. Кличко відмовиться від поєдинку з Остіном, він буде позбавлений звання чемпіона світу.

Володимир Кличко у двобої з Келвіном Бруксом

2007 TOURS TO UKRAINE

Apr 30; June 4; July 2; Sept 6; October 4

Peter Drosdowech's 16-DAY GRAND TOURS of WESTERN UKRAINE feature: visits to cities, villages, bazaars, indoor and outdoor museums, churches and monasteries, forts and castles, cultural events and concerts, working artists, meeting and talking with people and shopping.

These **ALL-INCLUSIVE TOURS** are guided in English and include: airfare, **QUALITY** hotels, ALL meals, chartered bus and admissions to events.

from Toronto airport $3745. (adjusted for departures from other airports)
(High season July 2-17 Tour: add $300.) (All prices in Canadian dollars)

Prices are per person (double occupancy). (Single occupancy: add $400.)
Airline/Airport taxes and Medical & Cancellation Insurance are extra costs.

Complete information on Website at: **www.ToursToUkraine.ca**
Phone Toll-free 1 888 269 3013 or e-mail: ToursToUkraine@mts.net

TOURS TO UKRIANE, A DIVISION OF UKRAINE VENTURES LTD.
MEMBER OF CANADA'S NATIONAL UKRAINIAN FESTIVAL
AFFILIATED WITH TERRI'S TRAVEL INTERNATIONAL

19 West 21st Street, Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 862-4747; (973) 763-8778
Fax: (908) 862-7474

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail:roxolanaltd@roxolana.com
web:www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

** Додаткова оплата за доставу*
Існують певні обмеження.

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості европейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україну: **ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ**

$100 - $8	$500 - $25	$900 - $45
$200 - $14	$600 - $30	$1000 - $50
$300 - $18	$700 - $35	$1500 - $75
$400 - $20	$800 - $40	$2000 - $100

Маємо ліцензію на пересилку долярів.
Також пересилаємо в інші країни.
• Достава $10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., салямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна $ 99 за 51 ф.

Додаткова оплата за доставу – $10 – Західня Україна; $15 – Східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:
1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

• ПРАЦЯ •

Потрібна українка для догляду за двома хлопчиками (один у шкільному віці), 6 днів на тиждень.
Тел.: (609) 902-1127

• ПРАЦЯ •

Потрібна жінка для опіки над старшою особою в околиці Кергонксон, Н.Й.
(703) 757-4630

Шукаю працю по догляду за старшою особою. Лікар, маю американську пратику, володію масажем і іншими методами лікування.
Тел.: (973) 444-3864

Потрібна україномовна жінка до опіки над старшим мужчиною в Стерлінґ, Вірджінія. Платня за домовленням.
Тел. до Olga Coffey (703) 430- 5952

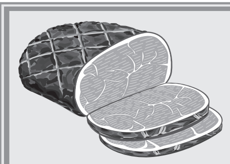
LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036
(908) 925-0717

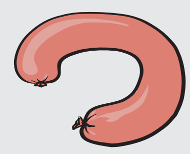
PACKAGES TO UKRAINE
BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Відправляємо і полагоджуємо митні справи.
У зв’язку з розширенням компанія пошукує аґентів до співпраці.
Доставляємо пачки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словакії.
Підбираємо пачки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Tall Free 1-800-965-7262

ЙОСИФ КУПЧАК
власник
М’ясні европейські вироби

JOSEPH MEAT MARKET

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

Oblast Memorials
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ’ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЄКТ.

ЗМІНА АДРЕСИ

☐ **„Свобода“** ☐ **„The Ukrainian Weekly“**

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС) ....

Ім’я і прізвище ....

Адреса ....

....

НОВА АДРЕСА:

Ім’я і прізвище: ....

Адреса: ....

....

Число телефона: ....

Зголошення присилати до: Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити $1.00
Переведення зміни адреси триває 1-2 тижні.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ’ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ.

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ — ВИБЕРІТЬ “СВОБОДУ”! НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ
Передплата на рік лише 55 дол.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytvyn,Manager
NJ Lic. No. 3212
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

св. п.

інж. МИХАЙЛА РИНАСЕВИЧА

будуть відправлені

**ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
З ПАНАХИДАМИ**

24 листопада 2006 р.

в українських католицьких церквах:

**в каплиці Семінарії св. Василія, Стемфорд Кон.;
Пресвятої Трійці в Кергонксоні, Н.Й., о год. 8-ій ранку;
свв. Петра і Павла, Коговз, Н.Й., о год. 9-ій ранку;
Пресвятої Богородиці, Озон Парк, Н. Й., о год. 9-ій ранку;
св. Михаїла, Ню Гейвен, Кон., о год. 8:30 ранку;
св. Архистратига Михаїла, Дженкінтавн, Па., о год. 10-ій ранку;
Покрови Богородиці, Новий Розділ, Львівська обл., Україна.**

**Про молитви за душу Покійного
просить родина.**

З волі Всевишнього відійшла у Божу вічність

св. п.

ІВАННА СЕМЕНИНА

(1/10/1913 – 10/24/2006)

Залишились у глибокому смутку:

**доњка – МАРТА ФАРМІҐА з чоловіком ОЛЕГОМ
син – ЄВГЕН РУДАКЕВИЧ з дружиною ОЛЬГОЮ
внуки – ДАНИЛО, НЕСТОР, ПАВЛО, ЄВГЕН, ОСТАП СОФІЯ, УЛЯНА і ТАНЯ
правнуки – ТАНЯ, НАТАЛЯ, КАМІЛ, ВЕРОНІКА, ДОМІНІК АЛЕКСАНДЕР і КРИСТІЯН**

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 28 жовтня 2006 р. на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

**Вічна Їй пам'ять!
Родина дякує усім за молитви, вислови співчуття, та за пожертви на фонд Children of Chornobyl.**

Ділимося болючою вісткою, що з волі Всевишнього в суботу, 11 листопада 2006 р. на 92-му році життя в м. Самборі, Україна по довгій недузі відійшов у вічність наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БРАТ і СТРИЙКО

св . п.

мґр ІВАН СТЕБЕЛЬСЬКИЙ

нар. 1 грудня 1914 р. в Старій Солі, Україна.

Учасник березневих подій в Карпатській Україні в 1939 р., член ОУН і ОДВУ, знаний політично-громадський діяч у Денвері, Кольорадо, США, успішний підприємець-купець, великий меценат науки, студіюючої молоді та Пласту в Україні. Від 2000 р. постійно проживав в Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 12 листопада в Греко-Католицькій Церкві в Самборі і на цвинтарі в Старій Солі, Україна, місці його народження.

В глибокому смутку:

**дружина – СОФІЯ з родиною
брат – МИРОН з дружиною ЛЕСЕЮ
племінниця – ЗІРКА КОС з чоловіком ОРЕСТОМ
та дальша родина в Україні.**

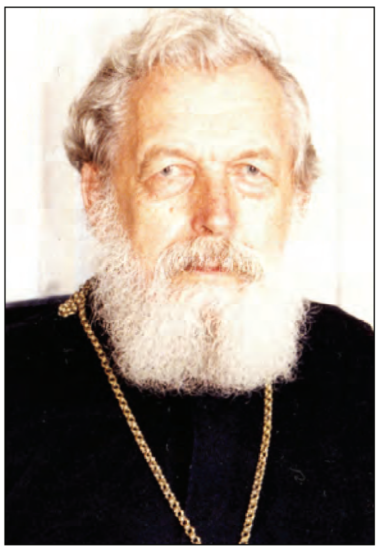
Вічна Йому пам'ять!

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

Висилаючи посмертні оголошення, просимо подавати числа своїх телефонів.

Оголошення можуть бути оплачені кредитовими картками:
VISA, MASTER CARD або AMERICAN EXPRESS

Ділимося сумною вісткою, що після тяжкої недуги відійшов у вічність наш довголітній член і капелян Монтреальської Станиці Братства колишніх вояків 1-ої Української Дивізії – Української Національної Армії.

бл. п.

Отець Митрат
ЯРОСЛАВ ГАЙМАНОВИЧ

*24.III.1924 +12.IX.2006 р.

О. Митрат Гайманович уродився у селі Іванків, повіт Борщів – Тернопільської області. Батько покійного Стефан Гайдамаха-Гайманович був учителем, а мати Анна Петраш походила з селянського роду. Народну освіту 6 кляс закінчив у рідному селі, а 7-му клясу в Скалі Подільській над Збручом. Середню освіту почав в гімназії в Чорткові а закінчив у полоні в Ріміні.

В 1943 р., разом з іншими гімназистами, зголосився до Української Дивізії „Галичина". Після рекрутського вишколу у Гайделяґрі, перейшов підстаршинський вишкіл в Радольфцелю над Боденським озером. Після закінчення вишколу, разом з іншими товаришами, повернувся до Дивізії до Нойгаммеру і звідти, в червні 1944 року, з цілою Дивізією виїхав на фронт під Броди. Під Бродами Дивізію, разом з цілим 13-им Армійським Корпусом, окружили і прийшлося прориватися з окруження.

21 липня 1944 р., біля Почапів, Ярослав Гайманович був ранений в ногу і приглушений вибухом гарматного стрільна. Тільки чудом вдалося йому вирватися з окруження. Після двох місяців лікування у шпиталі в Нодь Кириш, біля Будапешту, і короткої відпустки повернувся до Дивізії, що в цей час перебувала на Словаччині. Як підстаршину приділено Ярослава Гаймановича до 1-ої сотні 31-го полку, що стаціонувала в місцевості Святи Мартін. Разом з 1-ою сотнею перемаршував до Югославії. Там брав участь в боротьбі з партизанами. Під кінець війни Дивізію перекинули до Австрії біля Фельдбаху.

В травні 1945 року Дивізія відступила на Захід і здалася в англійський полон. Згодом Дивізію перевезено до Італії, спочатку до місцевості Белярії, а опісля до Ріміні. По двох роках побуту в Італії, Ярослав Гайманович, разом з побратимами Дивізії, приплив кораблем до Англії. В 1948 році осінню звільнено вояків Дивізії з полону і приділено на різні роботи, головно на ріллі.

В липні 1951 р. Ярослав Гайманович виїхав до Канади до свойого стрийка Миколи Гайдамахи, що жив у місцевості Пеллей у Саскачевані. Восені 1951 року переїхав до Торонта і там одержав працю у шпиталі Торонто Дженерал Госпітал. Там познайомився з теологом Мироном Потопником, який був наставником робітників у шпиталі. Мирон заохотив Ярослава піти на теологічні студії. Преосвященний Владика Ізидор Борецький вислав Ярослава до Монтреалю до семінарії Святого Сульпіція. Після одержання горожанства Канади, Ярослав виїхав до Риму, щоб продовжувати студії.

Ієрейські свячення одержав 15 серпня 1960 р. з рук Преосвященного Влади-ки Гавриїла Букатка. В 1961 році повернувся до Канади до Монреалю. Першу Службу Божу о. Ярослав Гайманович відправив у церкві Св. Михаїла у Монтреалі. В 1964 р. о. Гаймановича переведено до Валь д'Ор – Абітібі, де обслуговував три українські громади у Валь д'Ор, Руан Норанда і Маляртек. В 1965 році отець повернувся до Монтреалю до церви Успіння Божої Матері на Роземонті, як помічник пароха о. Антона Цимбалістого. Від того часу аж до відходу на пенсію служив у парафії Успіння Божої Матері. Крім Монтреальської Станиці Братства, також був капеляном Королівсько-Канадського Легіону ім. Мазепи, капеляном Спілки Української Молоді (СУМ), капеляном фундації о. Жана і капеляном Сестер- Служебниць Непорочної Діви Марії.

Вічна Йому пам'ять!

У світлу пам'ять Василя Пономаренка (1925 – 2006)

7 жовтня 2006 р. відійшов у вічність, проживши 81 рік, великий патріот української землі, невтомний громадський діяч Василь Пономаренко. Народився він 14 лютого 1925 р. в с. Мартинівка на Полтавщині у свідомій українській родині в час можливо найбільш трагічного періоду в історії українського народу. Він молодим хлопцем переживає смертоносний момент колективізації, розкуркулення, винищення голодною смертю українського селянства. Його дитинство пройшло в кожноденному змагу зберегти своє життя. Переборюючи нелюдські обставини денного життя, він мав велику жадобу до науки. Живучи в розкуркуленій, обкраденій хаті він зумів відвідувати школу до початку війни. В1941 р. почалася війна і він з родиною мусів залишити рідну Полтавщину. Мандри в невідоме майбутнє – втеча перед загрозою смерти. Війна скінчилась і Василь знаходиться, як і сотні тисяч втікачів від комуністичного терору, в таборах у Західній Німеччині.

Ось тут знову боротьба за самозбереження. Щоденна втеча перед репатріяційними комісіями з СССР, але з часом загроза репатріяції зникає. Василь вливається в активну участь у громадському житті. Велетень української літератури Іван Багряний засновує політичний рух і організовує УРДП – Українська революційно демократична партія, яка програмово об'єднала однодумців із земель України під совєтською окупацією. Василь Пономаренко стає в лави однодумців і беззастережно і послідовно керує свою політичну і громадську діяльність згідно з програмою Багрянівського руху. Він був активним членом місцевої управи УНРади, як також брав активну участь в інших організаціях демократичного світогляду. Василь Пономаренко еміґрує до США і поселюється в Клівленді, Огайо. В США організувалась молодеча спілка ОДУМ – Об'єднання демократичної української молоді. Василь Пономаренко був одним з членів-засновників ОДУМ -у. І коли творились філії по містах США і Канади, він був організатором і головою Клівлендської філії. ОДУМ в Клівленді був активною молодечою організацією. Він до останньої хвилини свого земного життя стояв у проводі ОДУМ-у.

Василь Пономаренко був неймовірно працьовитою людиною в громадському житті Клівлендської громади. Він був головою ОДУМ-у, активним членом УДРП, довгі роки членом церковної управи катедри св. Володимира, засновник Українського культурно-громадського осередку, довголітній член дирекції кредитової кооперативи „Основа", секретар відділу Українського Братського Союзу, членом церковного Братства, активний член ДОБРУС-у.

З вище наведеного ми можемо собі уявити, що покійний Василь віддав весь вільний час поза працею на хліб насущний, на працю для добра нашої громади. Він був доброї, веселої і доброзичливої вдачі. В своїх переконаннях він вірно тримав варту в обороні своїх поглядів. Був побожним християнином, любив свою церкву. Кожної неділі чи свята завжди був у Божому храмі. Під час будови катедри св. Володимира в Пармі він щедро вклав свою лепту і часом і фінансами.

Родина покійного Василя Пономаренка щиросердечно дякує Всечеснішим отцям катедри св. Володимира – о. Івану Наконечному і о. Івану Міронку за похоронні відправи.

Дякуємо дириґенту Маркіяну Комічаку, хористам, Віктору Богуславському за співслужіння у похоронних відправах. Сердечно дякуємо всім друзям і знайомим, що прийшли віддати останній поклін Покійному Василю і за співчуття у скорбних, невідрадних хвилинах для нас. Дякуємо за чудові квіти, датки на добродійні цілі і похоронні відправи.

У глибокому смутку залишилися:

дружина МАРІЯ з родиною
донька ГАЛИНА з родиною
брати з родинами
похресники з родинами.

Ділимось сумною та болючою вісткою, що в неділю 8 жовтня 2006 року по дуже тяжкій недузі відійшла у вічність, проживши 66 років, наша улюблена ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНЯ

СВ. П.

маґістер ЗЕНЯ ПАНЧИШИН з дому КРУК

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулись в українській католицькій церкві Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі, Огайо. Тлінні останки похоронені на цвинтарі Покрова Пресвятої Богородиці.

В глибокому смутку залишились:

муж – СТЕПАН
донька – НАТАЛЯ з мужем КРІСТОФОМ
внучка – МІЯ
внук – СТЕПАН
та ближча і дальша родина та приятелі в Америці, Україні, Канаді, Франції і в Польщі.

Вічна Її пам'ять!

Повідомляю, що в память мойого найдорожчого мужа

СВ. П.

Ярослава Клима

народженого 19.Х.1911р. в Копичинцях.

У 4-ту річницю Його відходу у вічність, буде відправлена заупокійна Св.Літургія 9 грудня 2006р. - год. 9:30 ранку в укр. кат. церкві Св. Арх. Михаїла в Гартфорді, Конн. Тіло Покійного спочиває у Бавнд Бруку на укр. цвинтарі Св.Андрія Первозванного.

У глибокому смутку залишилися:

дружина -Іванна
прирідна дочка -Зірка Рудик
онуки -Руслана Савка з мужем Русланом і родиною
-Зоряна Шпікула з мужем Ігорем і родиною
-Марко Рудик з дружиною Джозі
-Петрусь Рудик
племінниці -Таня Осадца з мужем др.Богданом і родиною
-Ака Перейма з мужем др.Константином і родиною
племінник -Юстин Клим з дружиною Жеклін і родиною
ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Просимо про молитви за упокій душі Покійного.

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що в середу 1 листопада 2006 р. на 101 році життя відійшла у вічність наша дорога МАМА і БАБЦЯ

СВ. П.

МЕЛАНІЯ ПОКОРСЬКА з дому КОЗАК

нар. в родині священика в Конятині на Буковині.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в православній церкві св. Покрови у Філядельфії, а поховання на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:

дочка – ВІРА ЛЕВИЦЬКА КЛІШ
внук – АДРІЯН ЛЕВИЦЬКИЙ з дружиною НАДЕЮ
невістка – ВАЛЕНТИНА ЛЕВИЦЬКА у КИЄВІ
ближча і дальша родина в Німеччині, Румунії і Україні.

Вічна Її пам'ять!

З глибоким болем і смутком повідомляємо, що в четвер, 2 листопада 2006 р. по дуже тяжкій і довгій недузі відійшла у Божу вічність наша найдорожча СЕСТРА і ТЕТА

СВ. П.

ІРЕНА КАЧМАРСЬКА з ОГОНОВСЬКИХ

нар. 9 червня 1913 р. у Львові.

Колишня учителька в Україні і Америці та довголітня і активна членка СУА.

Похорон відбувся 6 листопада 2006 р. в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя у Нюарку, Н. Дж., а відтак на цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж., де похована біля свого чоловіка Романа.

У глибокому смутку залишились:

сестра – МАРІЯ ОГОНОВСЬКА
сестрінка – НАТАЛІЯ КЛАПІЩАК з дітьми і внуками
родини – КАЧМАРСЬКИХ, ГІРНЯК і КОПЕЦЬ.

Родина просить складати пожертви в пам'ять Покійної на журнал „Наше Життя", 203 2nd Ave., New York, NY 10003.

У ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

СВ. П.

МИХАЙЛА БІЛИКА

З нагоди десятої болючої річниці смерти Михайла Білика, а водночас у день його ангела св. архистратига Михаїла, дружина Ярослава у пам'ять вірного, дорогого і дбайливого мужа – друга життя, діти: дочка Леся з мужем Ігорем Вовком і сином Андрієм, син Зенон Білик з родиною у незабутню пам'ять, незаступимого і любого батька та онуки люблячого дідуся Михайла, складають княжі пожертви: 3,000 долярів на Український Музей у Ню-Йорку, 500 долярів на Український Католицький Університет у Львові і 300 долярів на церкву св. Юра в Ню-Йорку.

Покійний Михайло уродженець Нізнанів, Камінка Струмлова, що на Львівщині, був глибоко віруючим і практикуючим християнином Української Катлицької Церкви й українським патріотом.

Просимо про молитви за спокій душі св. п. Михайла.

ЯРОСЛАВА БІЛИК З РОДИНОЮ

Ділимося сумною вісткою,
що 10 жовтня 2006 р. відійшла у вічність
на 82-му році життя наша
найдорожча МАМА

СВ. П.

КАТАРИНА КОСТИК

нар. 9 жовтня 1924 р. в Україні.

У 1950 році разом з донькою Стефою прибула через Німеччину до Вініпеґу до свого чоловіка Івана Яніва. У 1952 р. народилась друга донька Оксана.

У 1967 р. помер її чоловік Іван Янів. У 1968 р. вдруге вийшла заміж за Сильвестра Костика, з яким 35 років проживала в США до часу його смерти. Опісля повернулася до Вініпеґу і замешкала в „Іван Франко Менор“.

Активна членка української католицької церкви свв. Володимира і Ольги і членка українсько-канадського інституту „Просвіта“.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 12 і 13 жовтня 2006 р. в українській катедрі свв. Володимира і Ольги. Тіло поховане на цвинтарі Всіх Святих.

У глибокому смутку залишилися:

доньки – СТЕФА з мужем ПАВЛОМ
– ОКСАНА з мужем РИШАРДОМ
та широке коло приятелів і знайомих.

Вічна Її пам’ять!

Родина Покійної складає щиру подяку лікарям, медсестрам та обслузі.

Замість квітів просимо складати пожертви на
Manitoba Cancer Care і Concordia Hospital.

В ПЕРШУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
незабутнього ДРУГА

СВ. П.

АНДРІЯ СТАХОВА

(який відійшов у вічність 25 листопада 2005 р. в Йонкерсі, Н.Й.)
будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в церкві св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.
і
в церкві св. Юра в Ню-Йорку.

Цим шляхом складаю щиру подяку Всечеснішому о. митратові І. Терлецькому і Всечеснішому о. парохові церкви св. Михаїла в Йонкерсі о. П. Винарові за похоронні відправи і теплі прощальні слова. Шановним друзям Покійного дякую за вислови співчуття, підтримку і зворушливий спів на Панахиді.

Про молитви за душу Покійного просить
дружина ЄФРОСИНІЯ з родиною.

Із смутком і жалем сповіщаємо все українське суспільство,
що 3 листопада 2006 р. в Юніондейл, Н. Й., відійшов у вічність

СВ. П.

ІВАН САМІЙЛЕНКО

політично-громадський діяч,
Голова уряду ДЦУНР в екзилі 1989–1992 рр.,
керівник ресорту внутрішніх справ ДЦУНР в екзилі 1984–1989 рр.
Відданий ідеалам державности й соборности Незалежної України

Вічна Йому пам’ять!

Дослідний Інститут Новітньої Історії України
Голова – МИКОЛА ПЛАВ'ЮК

ПОДЯКА

У „Свободі“ з 27-го жовтня була поміщена подяка жертводавцям у пам’ять інж. Володимира Вальчука, у якій не згадано слідуючих жертводавців:

НА ФОНД ДІТЕЙ ЧОРНОБИЛЯ:

Ярослава Рубель – 50 дол.
Анна Слободян – 25 дол., Ірина Мороз – 25 дол.; Христя Кахнич – 25 дол.

НА ЦЕРКВУ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ У КЕРГОНКСОНІ:
Євген і Євгенія Івашків – 50 дол.

Щира подяка усім жертводавцям –
КАТЕРИНА ВАЛЬЧУК

За мову і зміст
посмертних оголошень і подяк
редакція не відповідає

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
5 Stable Lane tel./ fax: (908) 782-5451
Flemington,N.J 08822
Email:eugenemaria@patmedia.net

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
Оформлення Заяв на Лотерію Зеленої Картки
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ОРКЕСТРА „ЛУНА"
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com

FATA MORGANA
Музика для всіх: весілля, забави, концерти, фестивалі і приватні прийняття.
Тел. до Олексія: (609) 747-1382 *або*
e-mail ok1band@yahoo.com
website:www.fata-morgana-band.com

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ
DNIPRO CO.
•Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та европейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
•Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA, PA
688 Sanford Ave	565 Clifton Ave	1801 Cottman Ave
Тел.: (973) 373-8783	Tel.: (973) 916-1543	Tel.: (215) 728-6040
(888) 336-4776		

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
Emphasis on Real Estate, Wills, Trusts and Elder Law
Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

Український ресторан „ЛІДІЯ"
Свіжі домашні страви. Прийняття, хрестини і весілля до 35 осіб. Гарна українська музика. 239 Parker Ave. Clifton, NJ. Середа, четвер, неділя 1 – 7 веч. П'ятниця, субота 1 – 11 веч. Безплатне паркування.
Тел.: (973) 546-6000.

КАРДІОЛОГ
ПЕТРО ЛЕНЧУР, MD, FACC
Board Certified: Cardiovascular Disease, Interventional, Nuclear Cardiology and Internal Medicine.
Єдиний україномовний „Interventional" кардіолог в NY і NJ.
НОВІ КАРДІОЛОГІЧНІ ЦЕНТРИ
Всі основні обстеження проводяться в двох зручно розміщених сучасних офісах

776 E. Third Ave. Roselle, NJ 07203 (908) 241-5545	1432 Hylan Blvd. Staten Island, NY10305 (718) 351-9292

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:
- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярійні друки
- весільні запрошення (в укр. і анг. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 30-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

Користуйтеся веб-сайтами „СВОБОДИ"
www.svoboda-news.com
„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"
www.ukrweekly.com
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
www.unamember.com

KARPATY
СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА • FAST GUARANTEED DELIVERY
Export Import Ltd.
KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189
в Торонто (416) 761-9105
e-mail: karpatycanada@yahoo.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
ВІЗИ • АВІАКВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!